

Αστυνομική Επιδεώρηση

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1989

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ ΣΤΟΥΣ ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΥΣ

Η πολιτική και αστυνομική ηγεσία του Υ.Δ.Τ. καθώς και πολλοί κάτοικοι πραγματοποίησαν επισκέψεις και πρόσφεραν δώρα σε τροχονόμους, που εκτελούσαν υπηρεσία σε δρόμους της Αθήνας και του Πειραιά. Εκδηλώσεις αγάπης σαν αυτές της προσφοράς πρωτοχρονιάτικων δώρων αποκαλύπτουν τα αισθήματα συμπάραστασης της ηγεσίας και του κοινού στο δύσκολο έργο της Τροχαίας και της Αστυνομίας γενικότερα.

Αστυνομική Επιδεώρηση

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1989

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΥΠ. ΔΗΜ. ΤΑΞΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
Υπαστίμος Α' Νικόλαος Πολύμερος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
Υπαστίμος Β' Δημήτριος Κάσσιος
Π.Υ. Αικατερίνη Σαββίδου

ΣΥΝΤΑΞΗ
Π.Υ. Αντώνιος Γαλανόπουλος
Π.Υ. Φώτιος Μακροαχόπουλος
Π.Υ. Μαρία Πίσχου
Π.Υ. Αγγελική Ρήγα

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ
Ανθίμος Κων. Καραγιάννης
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Π.Υ. Κωνίνος Πλευριτάκης
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ
Αρχίκας Ελευθέριος Μουτσώκος
Π.Υ. Γεώργιος Βόλης

Π.Υ. Αναστασία Καραμεσίνη
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ
Φωτογρ. Συνεργείο ΥΔΤ
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
Ε. Βαρβάκης και Σία Ο.Ε.
Διότου 46 τηλ: 36.23.665

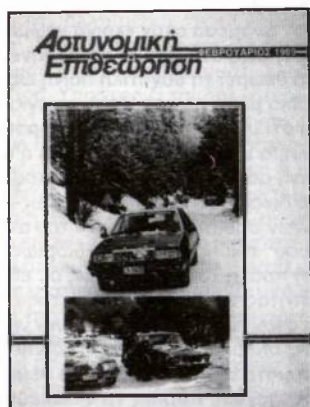
ΦΙΛΜΣ - ΜΟΝΤΑΖ
Αφοί Φούτρη Ε.Π.Ε.
Φραντζή 10 τηλ: 64.40.169-70

ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
Β. Οικονόμου
Δημαράκη 20 - Ρουφ
Τηλ.: 64.30.903, 34.59.878
ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
Διεύθυνση: 86.55.505
Επιμέλεια ύλης - Σύνταξη:
86.54.654, 86.71.360
Διαχείριση - Διεκπεραίωση:
86.77.074 και 86.22.411 (εσвт. 200)

ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Αριστοτέλους 175
112 51 Αθήνα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

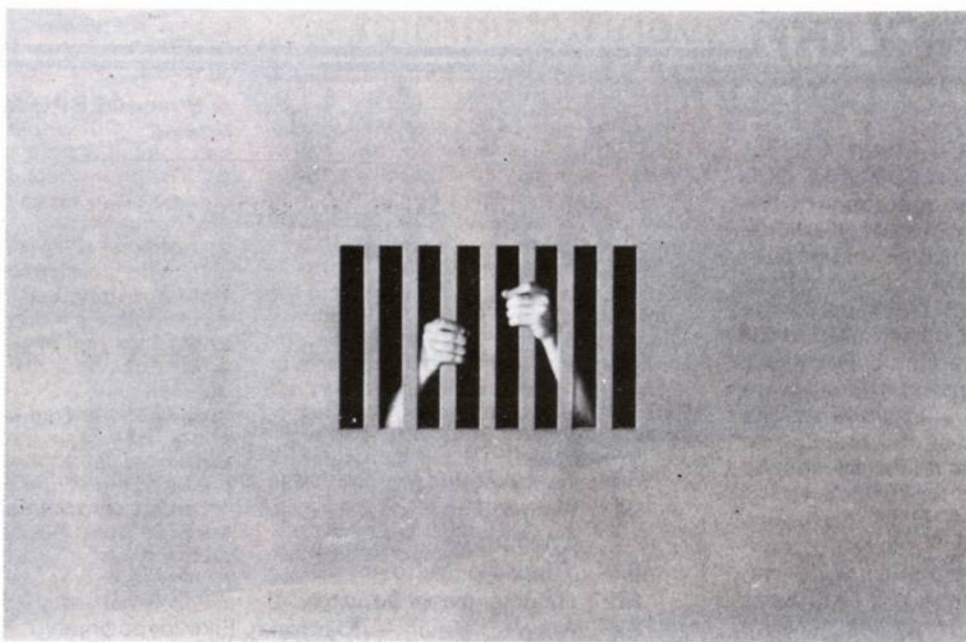
- 72 Υπέρ ή κατά της θανατικής ποινής, τάσεις και προοπτικές
- 75 Η συμμετοχή της φυσικής κατάστασης του οδηγού στα οδικά ατυχήματα
- 79 Εγκληματογένεση στον ανθρωποκτόνο σχιζοφρενή
- 82 Εισαγωγή στην Πληροφορική
- 86 Το έγκλημα της απείθειας (αρθρ. 169 Π.Κ.)
- 91 Η παραβίαση του Κ.Ο.Κ. βασική αιτία των τροχαίων ατυχημάτων
- 92 Υπηρεσία Μεταγωγών - Δικαστηρίων
- 95 Παιδικά αναγνώσματα
Μικρός Ήρωας — Κλασσικά Εικονογραφημένα
- 98 Χειμώνας στο Πήλιο
- 102 Επισημάνσεις
Χριστουγεννιάτικα δώρα - κάλαντα
- 103 Επισκέψεις αγάπης
- 104 Το ένταλμα σύλληψης (αρθ. 276 §3 ΚΠΔ)
- 106 Σχολή Οδηγών της ΕΛ.ΑΣ.
- 109 Πορτραίτα συναδέλφων
- 110 Επισημάνσεις
Κοπή πίττας — Παιδική γιορτή στη Θεσ/νίκη
- 111 Αη Βασίλης - τροχονόμος — Γιορτή στην Α.Δ. Σερρών
- 112 Αναγνωρίζεται η προσφορά της ΕΛ.ΑΣ. προς το κοινωνικό σύνολο
- 114 Βράβευση παιδιών αστυνομικών
- 115 Η Αμεση Δράση σε δράση
- 116 Ηλεκτρισμός και ασφάλεια
- 118 Νέα απ' όλη την Ελλάδα
- 121 Γεγονότα και συμβάντα
- 124 Νέα της Ι.Ρ.Α.
- 126 Υπηρεσιακά Νέα
- 127 Αστυνομικό Ταμειυτήριο Κύπρου
- 129 Πολύπτυχο
- 131 Εύθυμα και σοβαρά
- 132 Νομολογίες
- 133 Σταυρόλεξο
- 134 Αλληλογραφία

Το εξώφυλλό μας:

Το χειμώνα που πέρασε
το προσωπικό της Αστυνομίας,
παρά το κρύο και τις βροχές,
στάθηκε δίπλα στον Έλληνα πολίτη
και πρόσφερε πρόθυμα τις υπηρεσίες του.

ΥΠΕΡ Η ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ

ΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Τα πρόσφατα κρούσματα βιαιοπραγιών και τρομοκρατικών ενεργειών, ανεξάρτητα από τις πραγματικές τους διαστάσεις, έχουν οδηγήσει πολλούς στη σκέψη ότι για την προφτασία των κοινωνικών αξιών και της κοινωνικής ειρήνης από εκείνους που την απειλούν, χρειάζεται περισσότερος «νόμος και τάξη», και σε έσχατες περιπτώσεις η επαναφορά της θανατικής ποινής. Γεννιούνται έτσι ειδικότερα ζητήματα όπως: Νομιμοποιείται μιά κοινωνία να επιβάλλει στα μέλη της την ποινή του θανάτου; Η επιβολή της θεωρείται σήμερα αναγ-

καία για ν' αποκατασταθεί η έννομη τάξη και ν' αποδοθεί δικαιοσύνη, και κυρίως για να επιτευχθούν συγκεκριμένοι σκοποί ωφέλιμοι για τον εγκληματία και την κοινωνία;

Στα ζητήματα αυτά η «Α.Ε» ρίχνει περισσότερο φώς δημοσιεύοντας τις απόψεις του Άναπληρωτή Καθηγητή Έγκληματολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Νέστορα Κουράκη, όπως αυτές εκφράζονται στο βιβλίο του «Ποινική Καταστολή» – Εκδόσεις Αντ. Σάκκουλα.

Εκδ. 1985

Η θανατική ποινή αποτελεί, όπως και κατά την εποχή των Διαφωτιστών, ένα από τα πιά αμφιλεγόμενα ζητήματα της αντεγκληματικής πολιτικής, κυρίως διότι στη θεώρηση του ζητήματος αυτού συμπλέκονται και εξωεπιστημονικοί παράγοντες (πολιτικοί, συναισθηματικοί), έτσι ώστε η όλη συζήτηση να κινείται σε ανόμοια επίπεδα. Η ανομοιογένεια αυτή αποκρυσταλλώνεται συχνά και στη σημαντική διάσταση απόψεων ανάμεσα στη λεγόμενη «κοινή γνώμη», στους νόμιμους εκπροσώπους της (κόμματα) και στους επιστήμονες.

Η αντίθεση ανάμεσα στην «κοινή γνώμη» και στα κόμματα εμφανίστηκε με ιδιαίτερα χτυπητό τρόπο στη Μ. Βρεταννία το 1965. Ενώ δηλ. στην αγγλική Βουλή των Κοινοτήτων αποφασιζόταν, με ψήφους 355 υπέρ και 170 κατά (ποσοστό θετικών ψήφων: 67,6%), η προσωρινή κατάργηση της θανατικής ποινής, μιά δημοσκόπηση του κοινού από εφημερίδα την ίδια ακριβώς εποχή, με το ερώτημα «θέλετε να διατηρηθεί ή να καταργηθεί η θανατική ποινή» έφερε τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα: υπέρ της διατήρησης 67%, υπέρ της καταργήσεως 26%, χωρίς απάντηση 7% (βλ. σημείωμα στο περ. «Εικόνες» της 15.1.1965, σελ. 11). Επίσης και στη Γαλλία, σε δημοσκόπηση που

δημοσιεύθηκε στην εφημ. «Figaro» της 23.6.1978, ένα ποσοστό 58% των ερωτηθέντων δήλωσαν ότι τάσσονται υπέρ της διατήρησης της θανατικής ποινής.

Η διάσταση αυτή απόψεων ανάμεσα στην «κοινή γνώμη» και στα πολιτικά κόμματα μπορεί έως ένα βαθμό να ερμηνευθεί: Κατά τα φαινόμενα, το κοινό θεωρεί τη θανατική ποινή ως σύμβολο ασφάλειας και ως βασικό μέσο περιστολής της εγκληματικότητας, διότι υποτίθεται ότι με την απειλή της μπορούν να συγκρατηθούν από το έγκλημα υποψήφιοι δολοφόνοι ή άλλοι εγκληματίες. Επίσης η ποινή αυτή αποτελεί για πολλούς τον μοναδικό τρόπο αποδόσεως δικαιοσύνης, ικανοποίησεως εκτονώσεως ορισμένων αρχηγόνων σαδιστικών τάσεων του ανθρωπίνου είδους και εξιλασμού του εγκληματία (κυρίως του δολοφόνου) για την απεχθή πράξη του. Έπομένως σε εποχές αυξήσεως της εγκληματικότητας το κοινό αντιδρώντας συναισθηματικά (φόβος μπροστά στον κίνδυνο), εύλογο είναι να τάσσεται στην πλειονότητά του υπέρ της θανατικής ποινής.

Αντίθετα, τα πολιτικά κόμματα αντιμετωπίζουν το θέμα από μίαν άλλη διάσταση, την ιδεολογική. Κυρίως τα φιλελεύθερα, προοδευτικά ή σοσιαλιστικά κόμματα θεωρούν τη θανατική ποι-

νή ως ριζικά αντίθετη προς τη φύση της δημοκρατικής πολιτείας και ως «αυταρχικό κατάλοιπο του παρελθόντος, που νοθεύει τον δημοκρατικό χαρακτήρα της» και στηρίζεται σ' ένα ηθελημένο χάσμα ανάμεσα στην εξουσία, με την ωμή της μορφή, και στο λαό. Η επιχειρηματολογία αυτή ενδυναμώνεται επίσης με αναφορές αφ' ενός μὲν στους σκοπούς του σύγχρονου ποινικού δικαίου, πού πρέπει να επιδιώκει, ακόμα και με την επιβολή ποινών, την πραγμάτωση αποκλειστικά κοινωνικών σκοπών, και αφ' ετέρου στους συνταγματικούς θεσμούς της χώρας, πού επιβάλλουν τον σεβασμό και την προστασία της αξίας του ανθρώπου (άρα και της ζωής του) ως πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας: ά. 2§ 1 Συντ. 1975 (βλ. Κ.Ι.Δεσποτόπουλου. 'Η θανατική ποινή και το νέον Σύνταγμα, ΕΕΝ 42: 1975, 649-652 Γ.Α. Μαγκάκη. Η θανατική ποινή και πώς θα καταργηθεί, εφημ. «Βήμα» της 16.12.1979, σελ. 6- πρβλ. και Κ.Δ. Φινοκαλιώτη. Η θανατική ποινή ως πρόβλημα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, Αθήνα/ Κομοτηνή: Α. Σάκκουλας, 1983, ιδίως σελ. 57 επ.). Από την ιδεολογική αυτή σκοπιά εξηγείται και το γεγονός ότι πολλά σοσιαλιστικά κόμματα εντάσσουν την κατάργηση της θανατικής ποινής στο πρόγραμμά τους και την επιδιώκουν με την άνοδό τους στην εξουσία (π.χ. κατάργηση της ποινής του θανάτου στη Γαλλία με απόφαση της Βουλής, κατ' εφαρμογή του σοσιαλιστικού προγράμματος, την 18.9.1981, και αντίστοιχη νομοθετική ρύθμιση από 9.10.1981, -βλ. εφημ. «Le Mont» της 23.9.1981 και Α. Decourrière, L'abolition de la peine de mort en France, περ. Revue de Droit pénal et de Criminologie, 62: 1982, 485-489).

Τέλος οι επιστήμονες, ξεκινώντας από τους σκοπούς της ποινής πού αναλύσαμε ήδη, αποδύονται σε ατελείωτες συζητήσεις γύρω από το εάν η θανατική ποινή μπορεί πράγματι να ενεργήσει προληπτικά για τη μείωση της (βίαιης) εγκληματικότητας, εάν δηλ. μπορεί ν' ασκήσει εκφοβισμό στην ευρύτερη ομάδα των υποψηφίων δολοφόνων ή άλλων εγκληματιών.² Για την απάντηση στο ερώτημα αυτό χρησιμοποιούνται στοιχεία στατιστικά αλλά και διαπιστώσεις από τη σύγχρονη επιστήμη.

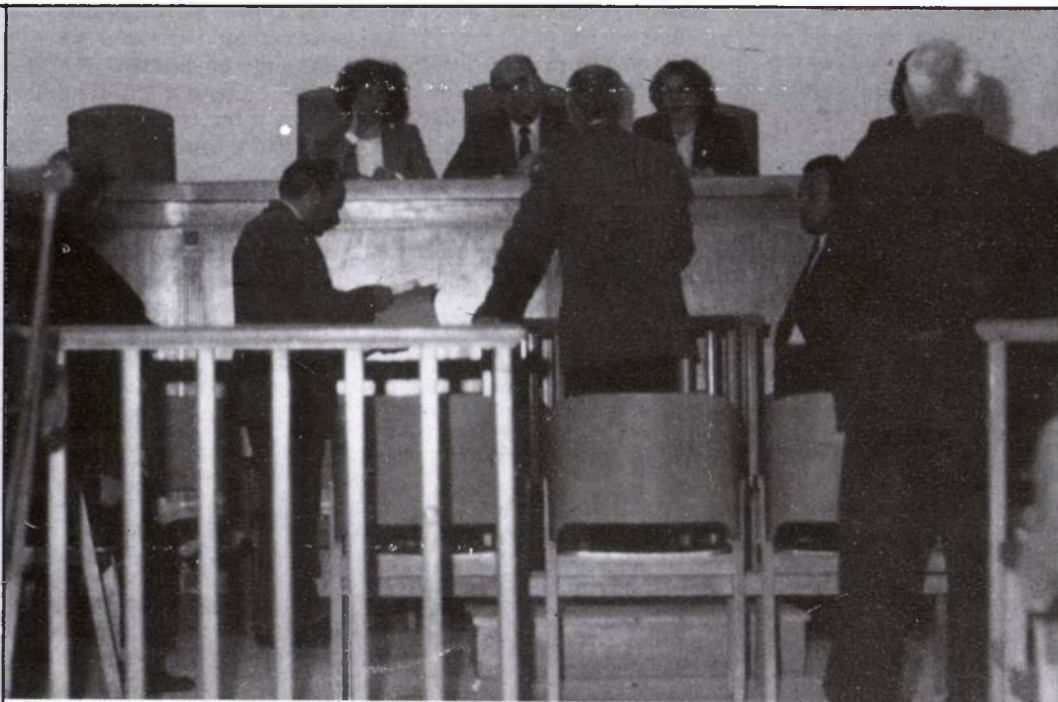
Από τη μία μεριά αναφέρονται έτσι περιπτώσεις χωρών ή πολιτειών, οι οποίες παρά την κατάργηση της θανατικής ποινής δεν παρουσίασαν στατιστική αύξηση στη βίαιη εγκληματικότητα τους (πρβλ. τις σχετικές αναπτύξεις του Th. Sellin στα πρακτικά (σελ. 120 επ.) ενός «Colloque sur la Reine de Mort», που συνήλθε στην «Πάντειο» Σχολή τον Απρίλιο 1960 με συμμετοχή πολλών επιστημόνων πού είχαν ασχοληθεί ειδικά με το θέμα αυτό, όπως ο Marc Ancel, ο Payl Bockelmann και ο Jean Graven).³ Αλλ' η μέθοδος αυτή είναι επιστημονικά αμφισβητούμενη. Διότι η αύξηση ή μη της (βίαιης) εγκληματικότητας δεν εξαρτάται μόνον από την ύπαρξη απειλής της θανατικής ποινής, αλλά και από άλλους παράγοντες (π.χ. πολλαπλά κρούσματα ληστειών με φόνο λόγω οικονομικής δυσπραγίας), έτσι ώστε η συναγωγή συμπερασμάτων με βάση ένα μόνο παράγοντα (την απειλή θανατικής ποινής) να αποτελεί ακρωτηριασμό της αλήθειας. Άλλωστε συνήθως πριν από μία επίσημη κατάργηση της θανατικής ποινής προηγείται μία περίοδος αδρανοποίησης (στη Γαλλία η τελευταία εκτέλεση καταδίκου έγινε 4 χρόνια πριν από την επίσημη κατάργηση της θανατικής ποινής), έτσι ώστε και πάλι τα ποσά της εγκληματικότητας πριν και μετά την κατάργηση της θανατικής ποινής να μη προσφέρονται για σύγκριση.

Από την άλλη μεριά, τα επιχειρήματα σχετικά με την εκφοβιστική δύναμη της θανατικής ποινής επικεντρώνονται στην προσωπικότητα των εγκληματιών στους οποίους αυτή μπορεί να αφορά. Υποστηρίζεται δηλ. ότι οι εγκληματίες αυτοί, πού είναι κατά κανόνα δολοφόνοι, ανήκουν σε μία από τις ακόλουθες δύο κατηγορίες: Είτε διαπράττουν το έγκλημά τους υπό το κράτος μιάς ψυχικής ανωμαλίας ή ψυχικής νόσου. Αλλά τότε δεν συντρέχει λόγος καταδίκης τους σε θανατική ποινή, ούτε βέβαια η ποινή μπορεί να έχει οποιαδήποτε ανασταλτική επίδραση επάνω τους, διότι η ικανότητα τους για καταλογισμό είναι ελαττωμένη ή λείπει εντελώς. Είτε πάλι ενεργούν επαγγελματικά με συναισθηματική ψυχρότητα, οπότε όμως η απειλή της θανατικής ποινής μπορεί και εδώ δύσκολα να τους σταματήσει, διότι εκείνο πού τους ενδιαφέρει κυρίως δεν είναι η ίδια η ποινή, αλλά οι πρακτικές δυνατότητες διαφυγής από αυτήν. Απομένουν έτσι για εκφοβισμό σύμφωνα με την πιο πάνω επιχειρηματολογία, οι περισσότεροι αδέλφιοι από τους εγκληματίες. Αλλά σ' αυτούς η θανατική ποινή είναι περιττή,

δεδομένου ότι αυτοί ακριβώς είναι οι λιγώτερο επικίνδυνοι (πρβλ. J. Léauté (έκδ.), Contre ou pour la peine de mort?, Paris J. Vrin 1979, σελ. 21 επ.). Και η επιχειρηματολογία όμως, αυτή εμφανίζεται κάπως επιφανειακή. Ανεξάρτητα δηλ. από το γεγονός ότι κατατάσσει με απλουστευμένο τρόπο τους εγκληματίες σε σχηματικές κατηγορίες και παραγνωρίζει έτσι την πολύμορφη πραγματικότητα της ζωής, υποπίπτει επί πλέον στο λογικό σφάλμα της λήψεως του ζητουμένου (petitio principii): Θεωρεί ότι στη συνείδηση του επαγγελματία δολοφόνου η θανατική ποινή έχει ίση εκφοβιστική δύναμη με τις άλλες ποινές, ενώ αυτό ακριβώς είναι το ζητούμενο πρὸς ἀπόδειξη θέμα. Υπάρχουν άλλωστε ενδείξεις που τεκμηριώνουν την αντίθετη εντελώς υπόθεση, ότι η θανατική ποινή, τουλάχιστον για τούς μελλοθανάτους που ζητούν χάρη (και συνήθως τη ζητούν όλοι), είναι λιγώτερο αρεστή και από την πιο μακροχρόνια ποινή κατά της ελευθερίας, (αναλυτικότερα για τις αντιμαχόμενες αυτές γνώμες βλ. Δ. Μιράσγετση. Η ποινή του θανάτου, Αθήνα 1936, σελ. 66 επ. Κ. Γαρδίκ. Η ποινή του θανάτου, Ποιν Χρ Δ' 1954, 257-273: 264 επ. Βασ. Ι. Παππά. Το βλέμμα της μεδούσης: Το πρόβλημα της ποινής του θανάτου και τα τελευταία εξελίξεις του, περ. Ποινική Επιθεώρησης, Α 1970, 170-182, 254-265, 443-458, 721-739) Ν.Β. Κορφιάτη. Το πρόβλημα της διατηρήσεως ή μη της ποινής του θανάτου ΕΕΝ 39: 1972, 434-436 Μιχ. Συμπεθερου. Η ποινή του θανάτου, τα υπέρ και τα κατά, Αθήνα 1982, σελ. 25 επ. επίσης ΑΙΒ Camus/Arth. Koestler, Reflexions sur la peine capitale, Paris Calmann - Levy, 1957, 125 επ. και το συλλογικό έργο Die Frage der Todesstrafe, Munchen Piper, 1962).

Από τις πιο πάνω αναπτύξεις προκύπτει ότι η λύση του ζητήματος για την κατάργηση ή μη της θανατικής ποινής δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο με ποινολογικά - επιστημονικά κριτήρια. Απαιτείται μια βαθύτερη εκτίμηση ιδεολογικής και συναισθηματικής υφής, ώστε τελικά το όλο πρόβλημα να είναι προσωπική υπόθεση συνειδήσεως του καθενός. Θα μπορούσε ακόμη να λεχθεί, ότι σε τελευταία ανάλυση τόσο η άποψη για τη διατήρηση όσο και η άποψη για την κατάργηση της θανατικής ποινής στηρίζονται στο ίδιο θεμέλιο τον σεβασμό προς την απόλυτη αξία της ανθρωπίνης ζωής και την απαγόρευση της προσβολής της. Και ότι ενώ οι υπέρμαχοι της διατηρήσεως βλέπουν το θέμα προ πάντων από τη σκοπιά του θέματος και του κοινωνικού συμφέροντος, οι υπέρμαχοι της καταργήσεως το αντιμετωπίζουν από τη σκοπιά του δράστη (πρβλ. Θ. Παπακωνσταντίνου. Η θανατική ποινή, εφημ. «Ακρόπολις» της 22.4.1979). Η άποψη όμως αυτή παραγνωρίζει μια σημαντική πτυχή του θέματος. Το γεγονός, δηλ., ότι η προσβολή της ανθρωπίνης ζωής που παραγινώκει ο δράστης του εγκλήματος και που υποτίθεται ότι δικαιολογεί την αφαίρεση της δικής του ζωής, ανάγεται απλώς σε μια ηθικά ανάξια πράξη ενός μεμονωμένου ατόμου, του δολοφόνου. Αντίθετα στην περίπτωση της προσβολής της ζωής από την πλευρά της Πολιτείας (θανατική ποινή), η ηθική αναξίότητα είναι πολύ μεγαλύτερη, και ποσοτικά και ποιοτικά: «έρχεται πλέον εδώ η ίδια η Πολιτεία, κατά παραγνώριση της ηθικοποιητικής της αποστολής και των ενδεχομένων ευθυνών της στη δημιουργία εγκληματιών, να δολοφονήσει εν ψυχρώ ένα άνθρωπο και να τον χρησιμοποιήσει ως το μέσο παραδειγματισμού των άλλων στο όνομα κάποιας θολής ιδέας για κοινωνική άμυνα και για προστασία αυτών ακριβώς των πολιτών που από την άλλη μεριά πρέπει να παραδειγματισθούν». Η προσβολή της ανθρωπίνης ζωής δεν έχει λοιπόν την ίδια βαρύτητα στις δύο περιπτώσεις, ούτε μπορεί να μιλήσει κανείς απλώς για διαφορετικές «σκοπιές» εξετάσεως του ζητήματος. Η οργανωμένη θανατική εκτέλεση από την πλευρά της Πολιτείας, οσοδήποτε βαρύ και αν είναι το έγκλημα για το οποίο αυτή επιβάλλεται, δεν μπορεί παρά να προκαλεί τον αποτροπιασμό των πολιτισμένων ανθρώπων.

Κάτω από το βάρος τέτοιων σκέψεων η θανατική ποινή έχει σήμερα καταργηθεί de jure ή jacto στις περισσότερες χώρες της Δυτ. Ευρώπης (όχι όμως στον υπόλοιπο κόσμο, ούτε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής: «Le Monde, Dossiers et documents», mai 1977: La peine de mort περ. «Time» της 24.1.1983, σελ. 14-23. Η. v. Hentig. Die Strate, I. Berlin: Springer 1954, 206 επ. και Κ. Rossa, Todesstrafezn, Ihre Wirklichkeit in drei jahrtausenden, Bergisch Gladbach: Bastei Lubbe, 1979, όπου και ευρεία περιγραφή σύγχρονων και παλαιότερων μέσων

Οι δικαστές ακόμα και σήμερα προβληματίζονται εάν η θανατική ποινή μπορεί πράγματι να ενεργήσει προληπτικά στη μείωση της εγκληματικότητας.

εκτελέσεως της θανατικής ποινής: αγχώνη, λαιμητόμος, θάλαμος αερίων κ.λ.π.).

Σε ορισμένες χώρες η πλήρης κατάργηση της θανατικής ποινής συντελέστηκε, πάντως, αρκετά πρόσφατα (στη Δανία το 1968, στη Φιλανδία το 1972, στη Σουηδία το 1973, στην Πορτογαλία το 1976, στην Ισπανία και στη Νορβηγία το 1978, στο Λουξεμβούργο το 1979, στη Γαλλία το 1981, στην Ολλανδία το 1983). Άλλοτε, πάλι, η κατάργηση κατοχυρώθηκε απ' ευθείας με συνταγματική διάταξη (Ιταλία, Δυτ. Γερμανία, Ισπανία), ενώ σε άλλες περιπτώσεις, αντίστροφα, η κατάργηση έγινε χωρίς ρητή διάταξη νόμου, απλώς με την μη εκτέλεση θανατικών ποινών για μακρύ χρονικό διάστημα (π.χ. στο Βέλγιο από το 1918, στην Ιρλανδία από το 1954, στην Κύπρο από το 1969, στην Ελλάδα από το 1972). Μοναδική εξαίρεση διατηρήσεως και εφαρμογής της θανατικής ποινής από τις 21 χώρες μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης αποτελεί η Τουρκία, αν και πολλές από τις άλλες χώρες εξακολουθούν να δέχονται την ποινή αυτή για ορισμένα στρατιωτικά αδικήματα ή εγκλήματα που διαπράττονται σε καιρό πολέμου.

Ιδιαίτερη κίνηση για την κατάργηση της θανατικής ποινής παρατηρείται στους κόλπους **διεθνών ή διακρατικών οργανισμών**, ώστε να δυσχερανθεί η χρήση της ποινής αυτής σε αυταρχικά καθεστώτα που θα επιθυμούσαν την εξόντωση των πολιτικών τους αντιπάλων. Αναφέρονται εδώ οι σχετικές προσπάθειες του ΟΗΕ (π.χ. απόφαση υπ' αριθμ. 1574/21.4.1971 του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου του ΟΗΕ, όπου ως κύριος σκοπός εξαίρεται ο προοδευτικός περιορισμός του αριθμού εγκλημάτων για τα οποία απειλείται θανατική ποινή (πρβλ. Ευ. Αποστολόπουλου. Η ποινή του θανάτου από κριτικής σκοπιάς, Αθήνα Νομική Βιβλιοθήκη, 1980, σελ. 43), της οργανώσε-

ως «Διεθνής Αμνηστία» (στις ετήσιες εκθέσεις της «Amnesty International Report», που εκδίδονται στο Λονδίνο βλ. σχτ. ε-φημ. «Το Βήμα» της 27.9.1979 και της 30.10.1983, σελ. 4) και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (στο ιστορικό ψήφισμά του «περί καταργήσεως της θανατικής ποινής στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα» της 18.6.1981, που εγκρίθηκε με ψήφους 144 υπέρ, 30 κατά και 22 αποχές στο ψήφισμα αυτό εκφράστηκε η ευχή για κατάργηση της θανατικής ποινής και προσκλήθηκαν τα κράτη-μέλη να τροποποιήσουν τις νομοθεσίες τους προς την κατεύθυνση αυτή: βλ. Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αριθ. C 172/67 της 13.7.1981).

Η σημαντικότερη όμως εξέλιξη σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής υπήρξε η σύνταξη και υπογραφή από τα κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, ενός ειδικού πρωτοκόλλου (υπ' αριθμ. 6) που προστέθηκε στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και που άρχισε να ισχύει την 28.4.1983. Το πρωτόκολλο αυτό προβλέπει ότι η κατάργηση της θανατικής ποινής αποτελεί νομική υποχρέωση για τα υπογράφοντα κράτη σε καιρό ειρήνης. Σημειώνεται ότι το πρωτόκολλο υπογράφηκε την 2.5.1983 και από τη χώρα μας, που ανέλαβε έτσι την υποχρέωση να προχωρήσει σε αντίστοιχη αναδιάρθρωση της εσωτερικής της νομοθεσίας (πρβλ. σχτ. σημείωμα στη Revue internationale de Criminologie et de Police technique, 36:1983, 113-114). Στην πραγματικότητα, όμως, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, η θανατική ποινή δεν εκτελείται πλέον στην Ελλάδα (ο τελευταίος θανατοποινίτης που εκτελέστηκε ήταν ο Βασ. Λυμπερίης, την 25.8.1972), ενώ εξ άλλου και πρωτότερα ο ρυθμός εκτελέσεων είχε μειωθεί σημαντικά (36 άτομα στη δεκαετία 1960-1970, μόνο δυο άτομα στη δεκαετία 1970-1980).

1. Βλ. επίσης ως προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής P. C. Ellsworth/L. Ross, Public Opinion and Capital Punishment, στο περ. Crime and Delinquency 1983 Διαφορετικά ήταν πάντως τα αποτελέσματα μιας έρευνας στη Δ. Γερμανία, το 1973, αν και θα πρέπει εδώ να ληφθεί υπ' όψη το γεγονός ότι στη χώρα αυτή, αντίθετα με τις άλλες χώρες που αναφέραμε, η θανατική ποινή δεν δημιουργεί opinio necessitatis, διότι έχει καταργηθεί με συνταγματική διάταξη από το 1949 -βλ. E. Stephan, Die Einstellung zur Todesstrafe, ZStW 89:1977, 1046-1067.

2. Γίνεται επίσης επίκληση του κινδύνου εκτελέσεως (αθώων) καταδικωμένων από δικαστική πλάνη: M. Ανδριανάκη. Η κατάργηση της ποινής του θανάτου, Αθήνα 1950, σελ. 74. και D. Keller, Die Todesstrafe in Kritischer Sicht, Berlin: de Gruyter 1968, σελ. 143 επ.

3. Βλ. επίσης W. Koberer, Labt sich Generalprvention mensen? MSchr

Krin, 65Q 1982, 200-218 και Br. Forst, Capital Punishment and Derrance: Conflicting Evidence, εις: Journal of Criminal Law and Criminology, 74:1983, 927-942 με αναφορά και σε αντίστοιχες οικονομετρικές έρευνες του Isaac Ehrlich.

4. Σημειώνεται ότι το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, αναθεωρώντας παλαιότερη απόφαση του 1972 (Furman vs. Georgia, Criminal Law Reporter, 11:1972, 3231 επ. και σχτ. σχόλιο της K. Δ. Σπινέλλη στα ΠοινΧρ ΚΓ 1973, 686-688), αποφάνθηκε το 1976 ότι η θανατική ποινή δεν αντικείται στο 8ο Συμπλήρωμα του αμερικανικού Συντάγματος (Gregg vs. Georgia, Criminal Law Reporter, 19:1976, 4103 επ.). Την ίδια γραμμή ακολούθησε το δικαστήριο αυτό και πιο πρόσφατα, τον Ιούλιο 1983 (βλ. περ. «New-sweek» της 18.7.1983, σελ. 56-57).

«Η Συμμετοχή της φυσικής κατάστασης του οδηγού στα οδικά ατυχήματα»

Από Ιωάννη Δ. ΚΟΦΙΤΣΑ

Αγρον. και Τοπ. Μηχ. Ε.Μ.Π.

Καθηγητή Τ.Ε.Ι. Πειραιά

Ο σημερινός οδηγός αδυνατεί, πολλές φορές, να ανταποκριθεί ψυχικά και σωματικά στις ανάγκες της σύγχρονης κυκλοφορίας και έτσι βρίσκεται συχνά υποχρεωμένος να ξεπεράσει τις φυσικές του δυνατότητες και την αντοχή του.

Πολλοί ισχυρίζονται ότι γενικά το κυκλοφοριακό πρέπει να προσαρμοσθεί στις δυνατότητες του ανθρώπου της εποχής μας και να λαμβάνει σοβαρότερα υπόψη τα όρια της φυσικής αντοχής του και των δυνατοτήτων του. Δηλαδή, να προσαρμοσθεί το κυκλοφοριακό σύστημα στον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος σ' αυτό. Αυτό είναι το σωστό, αλλά υπάρχει πάντα το πρόβλημα με τους υπάρχοντες δρόμους που, όσο και αν θελτιωθούν, η προσαρμογή τους στις σύγχρονες ανθρώπινες απαιτήσεις είναι δύσκολη. Έτσι, αυτό το πρόβλημα θα πρέπει να αντιμετωπισθεί μόνο από τη μεριά του χρήστη του δρόμου, που πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι οι πληροφορίες που δίνει ο δρόμος σε έναν οδηγό μπορεί να μην είναι πληροφορίες για κάποιον άλλον ή ό,τι είναι πληροφορία μια ορισμένη στιγμή, μπορεί να μην είναι πληροφορία για μια άλλη. Επίσης ο οδηγός θα πρέπει να έχει υπόψη του ότι κάθε δρόμος μελετάται και κατασκευάζεται με κριτήριο το μέσο άνθρωπο. Έτσι, μη φυσιολογικές καταστάσεις μειώνουν τη δυνατότητα για την απόκτηση πληροφορίας και αυξάνουν την αβεβαιότητα που παρέχει το περιβάλλον. Άρα, για την πρόληψη των οδικών ατυχημάτων θα πρέπει κάθε οδηγός να εκτιμήσει σωστά και να λάβει σοβαρά υπόψη τις δυνατότητάς του για την απόκτηση των πληροφοριών που δίνει ο δρόμος και οι συνθήκες της κυκλοφορίας.

Στο προηγούμενο τεύχος, αναφερθήκαμε αποκλειστικά στους παράγοντες εκείνους, που καθορίζουν τη φυσική κατάσταση του οδηγού. Εδώ, θα ασχοληθούμε με τις εξωγενείς επιδράσεις και τα γενικά χαρακτηριστικά των οδηγών.

3. ΟΙ ΕΞΩΓΕΝΕΙΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ

3.1. Τα οινόπνευμα ποτά

Το αποτέλεσμα του οινόπνευματος στον άνθρωπο είναι

το ίδιο αποτέλεσμα που έχει και μια γενική αναισθησία. Το οινόπνευμα φέρνει κατάπτωση στο κεντρικό νευρικό σύστημα, επηρεάζοντας πρώτα τον εγκέφαλο και κατόπιν το νωτιαίο μυελό. Το άτομο γίνεται λιγότερο ευαίσθητο σε αισθήσεις διαφόρων ειδών και μαζί με αυτή τη μείωση, ακόμα και με μέτρια ποσότητα οινόπνευματος, μεγαλώνει και ο χρόνος ανταπόκρισης (αυτό συμβαίνει επειδή υπάρχει δυσκολία στη μετατροπή της πληροφορίας σε κατάλληλη ενέργεια). Εκτός απ' αυτά, το οινόπνευμα αδυνατίζει την όραση τη νύκτα (έχει βρεθεί ότι δύο κοκτέιλ έχουν την ίδια επίδραση στην όραση, όσο και ένα ζευγάρι σκούρα γυαλιά) (2) και αυξάνει το χρόνο που απαιτείται για την προσαρμογή των ματιών από το φως στο σκοτάδι. Παράλληλα το οινόπνευμα προξενεί αλλαγές στη συμπεριφορά του οδηγού, αυξάνοντας την αυτοπεποίθηση και ρισκάροντας έτσι τη ζωή του, πράγμα που κανονικά δεν θα έκανε (για παράδειγμα, οι οδηγοί που πίνουν χρησιμοποιούν λιγότερο τις ζώνες ασφαλείας από τους άλλους). Για την πλειοψηφία, επίπεδα οινόπνευματος στο αίμα κάτω του 0,05% προξενούν κάποια νάρκωση και ηρεμία. Πάνω απ' το επίπεδο αυτό, υπάρχει κάποια ανικανότητα συγχρονισμού οπτικής αίσθησης και ελέγχου του οχήματος. Στην χώρα μας, στο παρελθόν, οι αρμόδιοι με τα λιγοστά στοιχεία που είχαν στα χέρια τους, υποστήριζαν ότι το ποσοστό τέτοιων τροχαίων ατυχημάτων δεν ήταν μεγαλύτερο από 2%. Τελευταία υπάρχουν φανερές ενδείξεις ότι αυτό το ποσοστό έχει πολύ αυξηθεί.

Το επίπεδο της μέθης κάθε ατόμου εξαρτάται από τη συγκέντρωση του οινόπνευματος στον εγκέφαλο και στο κεντρικό νευρικό σύστημα και αυτή η συγκέντρωση σχετίζεται στενά με τη συγκέντρωση του οινόπνευματος στο αίμα. Το βαθμό απορρόφησης του οινόπνευματος από το αίμα επηρεάζουν πολλοί παράγοντες και έχουν σαν συνέπεια παραλλαγές όχι μόνο μεταξύ ατόμων αλλά ακόμα και στο ίδιο το άτομο σε διαφορετικές στιγμές. Η ταχύτητα απορρόφησης εξαρτάται από την κρása του οδηγού, το χρόνο από το τελευταίο γεύμα, το φαγητό που καταναλώθηκε και από το πόσο γρήγορα το ποτό πίνεται. Η μύρα και τα ελαφρά κρασιά απορροφούνται λιγότερο γρήγορα από τα βαριά ποτά και γενικά τα ποτά απορροφούνται πιο αργά αν πίνονται με γεμάτο στομάχι ή με φαγητό. Γενικά ο ψηλότερος βαθμός συγκέντρωσης οινόπνευματος στο αίμα εμφανίζεται μεταξύ 15 και 90 min μετά τη χρήση. Το οινόπνευμα αποβάλλεται από το αίμα με σταθερή, περίπου, ωριαία ταχύτητα 15 mg/100 ml αίματος. Εργαστηριακές δοκιμές έδειξαν ότι ένα print (568 gr) τυπικής Βρετανικής μύρας (1 μεγάλο ποτήρι) θα απαιτήσει 2 ως 3 ώρες για να εξαφανισθεί από το αίμα και 7 prints χρειάζονται περίπου 9 ώρες (9). Το ποσό που θα χρειαστεί να πει κάποιος, πριν γίνει ανίκανος για οδήγηση, είναι αδύνατο να λεχθεί. Πάντως, μπορούν να δοθούν οι ελαχιστες ποσότητες που πρέπει να πει το μέσο άτομο για να αποκτήσει κάποια συγκεκριμένη συγκέντρωση οινόπνευματος στο αίμα. Τα στοιχεία του πίνακα 3.1.1., βασίζονται σε πίνακες που δημοσίευσε η Ένωση Βρετανών Ιατρών (13) και δίνουν την ελαχιστη εισαγωγή οινόπνευματος σε μορφή μύρας ή ούισκου, που χρειάζεται για να ανυψωθεί το επίπεδο οινόπνευματος/αίματος σε ένα άτομο βάρους 70 kgr, περίπου.

Οι κίνδυνοι ατυχημάτων, που σχετίζονται με συγκεκριμένες συγκεντρώσεις οινόπνευματος, φαίνονται στον

πίνακα 3.1.2., που δίνει μερικά από τα αποτελέσματα τριών ερευνών, πάνω στα προβλήματα που σχετίζονται με το ποτό και την οδήγηση (14).

Συγκέντρωση οινόπνευματος ανά 100 ml αίματος	Μπύρα σε pints	Μονά ουίσκυ
20	0,5	1
40	1	2
55	1,5	3
75	2	4
100	3	6
150	4	8

πίν. 3.1.1

Συγκέντρωση οινόπνευματος/ αίματος σε mg/100 ml	Toronto Καναδά	Grand Rapids	Bratislava Τσεχ/βακία
30	1	1	1
30-99	1,5	1,4	7
100-49	3	6	31
> 150	10	19	128

πίν. 3.1.2

Ενώ οι τιμές που δίνουν αυτές οι μελέτες είναι συγκριτικά διαφορετικές, όλες δείχνουν καθαρά ότι είναι σημαντικά πιο επικίνδυνο να οδηγεί κανείς μετά από πολύ ποτό. Η έρευνα Grand Rapids επίσης έδειξε ότι η αύξηση του κινδύνου, που προκύπτει από ψηλά επίπεδα οινόπνευματος, είναι μεγαλύτερη για νέους και ηλικιωμένους οδηγούς, παρά για μεσήλικες, ενώ σε χαμηλά επίπεδα οινόπνευματος είναι μικρότερη γι' αυτούς που πίνουν σπάνια, απ' ό,τι για κανονικούς πότες. Στατιστικές έρευνες στις ΗΠΑ έδειξαν ότι, τα μισά θανατηφόρα οδικά ατυχήματα προέρχονται από συγκρούσεις λόγω κατάχρησης οινόπνευματος ή τα 2/3 των οδηγών που σκοτώνονται έχουν μετρήσιμο οινόπνευμα στο αίμα τους. Απ' αυτούς, το 85% έχει 0,1% ή μεγαλύτερο ποσοστό, ενώ το 50% έχει 0,2% ή μεγαλύτερο. Οινόπνευμα βρέθηκε σε πάνω από 70% των οδηγών που σκοτώθηκαν σε ατυχήματα και από τους οδηγούς που σκοτώθηκαν περίπου το 40% έδειξε επίπεδα οινόπνευματος στο αίμα πάνω από 0,1%.

Τελευταία στις ΗΠΑ, 27 Πολιτείες αναγκάστηκαν να κάνουν περισσότερο σκληρές τις τιμωρίες σε όσους οδηγούν μεθυσμένοι. Η μελέτη της στατιστικής φανέρωσε ότι οι νέοι κάτω των 20 χρόνων δύσκολα αντέχουν τις επιπτώσεις του οινόπνευματος. Έτσι, οι Πολιτείες αυτές κάνουν έλεγχο οινόπνευματος και σε νέους μέχρι 18 χρόνων. Στη Μ. Βρετανία μετά τη ψήφιση του νόμου οδικής ασφάλειας, που θεωρεί αδικήμα το χειρισμό οχήματος με ποσοστό οινόπνευματος στο αίμα πάνω από 80 mg/100 ml, παρατηρήθηκε η μεγαλύτερη μείωση ατυχημάτων των τελευταίων χρόνων.

3.2. Τα φάρμακα

Το θέμα «οδηγός και φάρμακα» έχει αρχίσει να παίρνει διαστάσεις σε χώρες του εξωτερικού. Στη Γερμανία, επιστήμονες και εκπρόσωποι της φαρμακοβιομηχανίας, έκαναν έκκληση στους οδηγούς να αναλάβουν οι ίδιοι την ευθύνη, γιατί: «ο οδηγός γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλον αν είναι σε θέση να οδηγήσει ή όχι». Πολλοί αγνοούν ότι ακόμα και ελάχιστες ποσότητες οινόπνευματος σε συνδυασμό με κάποιο φάρμακο οδηγούν συχνά σε καταστρεπτικές συνέπειες. Αυτό που πρέπει ει να συνειδητοποιήσει κάθε οδηγός, είναι πως υπάρχουν πολλά φαρμακευτικά παρασκευάσματα που και από μόνα τους μειώνουν την ικανότητα οδήγησης.

Προσοχή πρέπει να δίνεται στα φάρμακα που δίνουν μια παροδική τόνωση και ευεξία. Για παράδειγμα, αν ένας οδηγός πάρει ένα τονωτικό φάρμακο για να καταπολεμήσει την κούρασή του, πρέπει να γνωρίζει ότι πετυχαίνει απλώς μια παροδική τόνωση, εξαντλώντας όμως ταυτόχρονα όλες του τις εφεδρείες. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, τα φαινόμενα κόπωσης επανέρχονται γρήγορα, με αποτέλεσμα αύξηση του χρόνου ανταπόκρισης του οδηγού. Επίσης, μεγάλη προσοχή επιβάλλεται σε περιπτώσεις παρασκευασμάτων που περιέχουν πυκνά διαλύματα οινόπνευματος. Επίδραση στην οδήγηση ασκούν, επίσης, τα φάρμακα για την υπέρταση, ιδιαίτερα όταν αρχίσει η φαρμακευτική αγωγή ή κατά την αλλαγή από ένα φάρμακο στο άλλο. Το ίδιο ισχύει και για τα φάρμακα κατά του ζαχαρώδη διαβήτη. Τα διάφορα κολλύρια περιορίζουν για μερικές ώρες τις οπτικές ικανότητες ενός ατόμου, ενώ ένα άλλο σημείο, που απαιτεί προσοχή, είναι οι περιπτώσεις τοπικής αναισθησίας.

Μεγάλη επίδραση στην οδήγηση, έχουν τα ηρεμιστικά φάρμακα, που δίνονται σε άτομα που πάσχουν από κατάθλιψη. Πολλοί ειδικοί φρονούν ότι τα άτομα αυτά δεν επιτρέπεται να οδηγούν και αυτό επειδή, συνήθως, παρουσιάζουν ξαφνικές μεταλλαγές, μεταπηδώντας από την υπέρμετρη χαρά και ξενοιασιά στην πιο βαθιά απογοήτευση και έτσι το ίδιο ξαφνικά μπορεί να αλλάξει και ο τρόπος οδήγησής τους. Από την άλλη πλευρά, όταν σε κάποιον, που πάσχει από κατάθλιψη και παίρνει τα ανάλογα ηρεμιστικά, απαγορευθεί η οδήγηση, υπάρχει περίπτωση η απαγόρευση να παρακινήσει το άτομο αυτό σε νέα έξαρση της κατάθλιψης και στο συμπέρασμα ότι δεν είναι πια ικανό να ζει, δηλαδή όταν του απαγορευθεί η οδήγηση μπορεί να θεωρείται προγραμματισμένη και η επανεμφάνιση της κατάστασης. Έτσι, προτείνεται έξι μήνες μετά την πρώτη εμφάνιση των καταθλιπτικών φαινομένων και τη φαρμακευτική αγωγή του ατόμου, να γίνεται μια νέα προσπάθεια.

Μια σειρά πειραμάτων (15), που έγιναν πρόσφατα στην Ολλανδία, έδειξε, πέρα από κάθε αμφιβολία, ότι η ικανότητα του οδηγού να εκτελεί σύνθετους χειρισμούς υποβιβάζεται σημαντικά με τη χρήση ηρεμιστικών. Κατά τη διάρκεια των πειραμάτων οι οδηγοί, που είχαν πάρει έστω και ελαφρές δόσεις ηρεμιστικών, οδηγούσαν το αυτοκίνητο με μια κίνηση δεξιά-αριστερά, ενώ ο δρόμος ήταν πλατύς και ευθύς.

Στο ερώτημα αν τα ηρεμιστικά επηρεάζουν το επόμενο πρωί από τη λήψη τους, την απάντηση την δίνουν δύο ψυχίατροι του νοσοκομείου «Βασίλισσα Ελισάβετ», στο

Μπέρμιγχαμ της Μ. Βρετανίας. Για να κάνουν τη σχετική έρευνα, επιστράτευσαν 12 γυναίκες επαγγελματίες οδηγούς (σύμφωνα με τις στατιστικές οι γυναίκες καταναλώνουν περισσότερα ηρεμιστικά φάρμακα από τους άνδρες) και τους ζήτησαν το πρωί, μετά τη λήψη του ηρεμιστικού να κάνουν δοκιμές ικανότητας, οδηγώντας ανάμεσα σε πλαστικούς κώνους. Το ίδιο βράδυ τους δόθηκε ένα αδρανές φάρμακο, που όμως οι ίδιες δεν γνώριζαν ότι ήταν αδρανές, και το επόμενο πρωί πέρασαν πάλι από τις ίδιες δοκιμές. Σε όλες τις περιπτώσεις, η ικανότητα οδήγησης είχε επηρεασθεί σημαντικά μετά τη λήψη του πραγματικού ηρεμιστικού. Έτσι, διάφοροι ερευνητές συμβουλεύουν αυτούς που πρόκειται να χρησιμοποιήσουν το βράδυ ηρεμιστικά, να αποφεύγουν την πρωινή οδήγηση, τουλάχιστον τις πρώτες μέρες που αρχίζουν μια τέτοια θεραπεία.

3.3. Η ώρα της οδήγησης

Η ικανότητα οδήγησης κάθε ανθρώπου δεν είναι η ίδια όλες τις ώρες της μέρας, αλλά ανάλογα με την κατάσταση του οργανισμού του ποικίλλει κατά τη διάρκεια του 24ωρου. Γερμανοί επιστήμονες μελέτησαν με λεπτομέρεια τις μεταβολές αυτές και κατέληξαν στα παρακάτω συμπεράσματα (16). Χαρακτηρίζοντας τη μέση ικανότητα οδήγησης του ανθρώπου με 100%, διαπιστώνεται ότι αυτή είναι ιδιαίτερα αυξημένη τις πρωινές ώρες (μέχρι τις 1.00 μ.μ.) και κάπως λιγότερο από 4-9.00 μ.μ. Αντί-

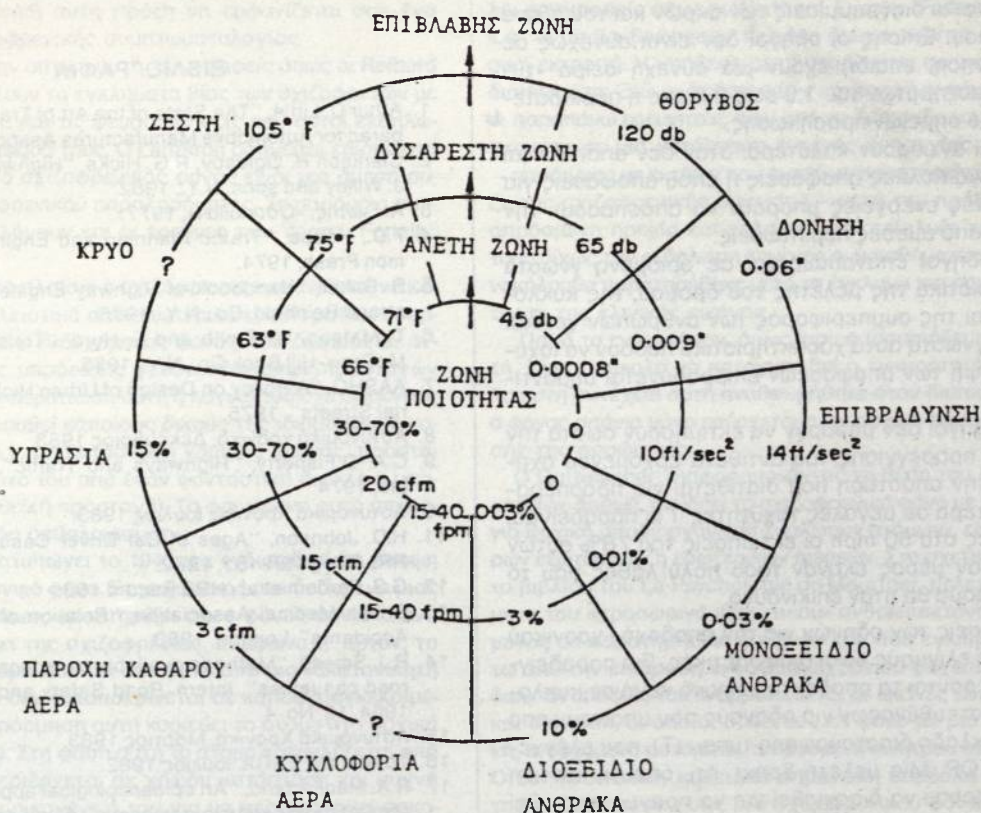
θετα, μειώνεται γύρω στις 3.00 μ.μ. και μετά τα μεσάνυχτα, ιδιαίτερα δε στις 3.00 π.μ. Οι διαπιστώσεις αυτές έχουν γίνει με βάση τις κλιματολογικές συνθήκες και τις ώρες φαγητού στη Γερμανία, αλλά σε γενικές γραμμές ισχύουν και για τη χώρα μας, με τη μόνη ουσιαστική διαφορά ότι, λόγω κλίματος, η μεταμεσημβρινή πτώση της ικανότητας οδήγησης συνεχίζεται έως τις 4-5.00 μ.μ. (ανάλογα με την εποχή του χρόνου). Σύμφωνα με τη Στατιστική Υπηρεσία, στη χώρα μας παρατηρούνται τα περισσότερα ατυχήματα μεταξύ των ωρών 13.00-15.00 μ.μ. Δεύτερο κατά σειρά έρχεται το δίωρο 15.00-16.00 μ.μ.

3.4. Το περιβάλλον στο χώρο οδήγησης

Οι κλιματικές και γενικότερα οι περιβαλλοντολογικές συνθήκες μέσα στο χώρο οδήγησης μπορούν να επηρεάσουν τη συμπεριφορά και τις αντιδράσεις του οδηγού. Στο σχ. 3.4.1 φαίνονται τα ανεκτά όρια λειτουργίας, όπου πρέπει να βρίσκονται διάφοροι εξωτερικοί παράγοντες, για μια άνετη οδήγηση (17).

4. ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΩΝ ΟΔΗΓΩΝ

- Οι οδηγοί, σε μια μόνο ομάδα ηλικίας, έχουν πολύ διαφορετικές ικανότητες να δουν, να επεξεργασθούν την πληροφορία, να κρίνουν και να αντιδράσουν. Οι ικανό-

σχ.3.4.1

- ητες αυτές μπορούν να αλλάξουν με την παρουσία κούρασης, απογοήτευσης και μονοτονίας.
- Μεταξύ κοινωνικής προσαρμογής και συμπεριφοράς του οδηγού υπάρχουν σημαντικά στοιχεία συσχέτισης.
 - Οι πιο ηλικιωμένοι οδηγοί έχουν μια καθυστέρηση αντίδρασης σε μια έκτακτη ανάγκη. Αυτό και μερικά άλλα ελαττώματα αναπληρώνονται από την πείρα τους και με την περισσότερη προσοχή.
 - Ο φόβος σύλληψης και τιμωρίας επηρεάζει τη συμπεριφορά του οδηγού. Έχει βρεθεί ότι οι οδηγοί μείωσαν την ταχύτητά τους κατά 5 mph, όταν ένα αστυνομικό αυτοκίνητο αντικατέστησε ένα άλλο αυτοκίνητο δίπλα στο δρόμο.
 - Το ίδιο το συμφέρον, ιδιαίτερα ο φόβος πιθανού ατυχήματος, ελέγχει πολλές αποφάσεις του οδηγού. Οι ταχύτητες λειτουργίας συνήθως τίθενται ενστικτωδώς στο ψηλότερο επίπεδο, όπου οι οδηγοί αισθάνονται ότι οι ικανότητες για συλλογή πληροφοριών, επεξεργασία δεδομένων και για αντίδραση, αιριάζουν στην κατάσταση, έτσι που να αισθάνονται ασφαλείς. Η απόφαση για προσπέρασμα ή για άλλον ελιγμό και η παρατήρηση ή η αγνόηση ενός προειδοποιητικού σήματος επηρεάζονται το ίδιο.
 - Οι ταχύτητες που ταξιδεύουν οι οδηγοί είναι διαφορετικές, επειδή διάφοροι οδηγοί έχουν ποικίλες εντυπώσεις των ικανοτήτων τους και προσέχουν κατά διαφορετικό βαθμό.
 - Οι οδηγοί που ταξιδεύουν στο δρόμο, χρησιμοποιούν μια σειρά οπτικών σημείων προσήλωσης. Αν η όραση περιορισθεί σε μικρό άνοιγμα, το 96% των σημείων αυτών είναι οι διαγραμμίσεις των άκρων και του άξονα του δρόμου. Επίσης οι οδηγοί δεν είναι συνεχώς σε επαγρύπνηση, επειδή έχουν μια συνεχή σειρά «τυφλών» διαστημάτων του 1,0 έως 2,5 sec ή περισσότερο, μεταξύ σημείων προσήλωσης.
 - Οι οδηγοί αντιδρούν καλύτερα, όταν δεν απαιτούνται ταυτόχρονα πολλές αποφάσεις ή όπου αποφάσεις για μελλοντικές ενέργειες μπορούν να αποσπασουν την προσοχή από άμεσες περιπτώσεις.
 - Πολλοί οδηγοί επαναπαύονται σε ορισμένα γνωστά χαρακτηριστικά της μελέτης του δρόμου, της κυκλοφορίας και της συμπεριφοράς των ανθρώπων γενικά. Όταν τα γνωστά αυτά χαρακτηριστικά παύουν να ισχύουν, η λήψη των αποφάσεων επιβραδύνεται σημαντικά.
 - Πολλοί οδηγοί δεν μπορούν να εκτιμήσουν σωστά την ταχύτητα προσέγγισης του αντίθετα ερχόμενου οχήματος ή την απόσταση που διατίθεται για προσπέρασμα, ιδιαίτερα σε μεγάλες ταχύτητες. Για παράδειγμα, σε δοκιμές στα 50 mph οι εκτιμήσεις του 78% αυτών που έλαβαν μέρος έκαναν τόσο πολύ λάθος που το προσπέρασμα θα ήταν επικίνδυνο.
 - Οι αποφάσεις των οδηγών για την αποδοχή «χρονικού κενού» σε ελιγμούς είναι διαφορετικές. Για παράδειγμα, αναφέρονται τα αποδεκτά χρονικά κενά σε κυκλοφορία 2 κατευθύνσεων για οδηγούς που μπαίνουν από τον τρίτο κλάδο διασταύρωσης τύπου (T), που ελέγχεται με STOP. Μια μελέτη βρήκε ότι, όπου η κοντινή λωρίδα έπρεπε να διασχισθεί για να πραγματοποιηθεί στροφή αριστερά στην απέναντι λωρίδα, μόνο το 8%

- των οδηγών αποδεχόταν χρονικό κενό 2 sec. Το 15% των οδηγών δέχθηκε κενό 4 sec, ενώ το 71% και 87%, δέχθηκε κενό 6 και 7 sec αντίστοιχα.
- Οι οδηγοί, σχεδόν μόνιμα, απομακρύνονται από σταθερά σημεία, όπως τοίχοι ή κιγκλιδώματα που είναι τοποθετημένα κοντά στο άκρο του δρόμου. Το ίδιο κρατούν απόσταση και από ανώμαλα ερείσματα.
 - Όταν υπάρχει μέγιστο όριο ταχύτητας, οι περισσότεροι οδηγοί τείνουν να οδηγούν στην αριστερή λωρίδα και μάλιστα εκνευριστικά σιγά. Αυτό όχι μόνο εγκυμονεί κινδύνους (ο άλλος θα προσπαθήσει να προσπεράσει με «ζιγκ-ζάγκ» και «σφήνες») αλλά και δείχνει μια υπεροψία και ένα πείσμα, που δεν συμβάλλει στην εύρυθμη και ομαλή κυκλοφορία.
 - Οι συνέπειες των κανονισμών κυκλοφορίας στη συμπεριφορά των οδηγών μπορούν να φέρουν απροσδόκητα αποτελέσματα. Για παράδειγμα, η θέσπιση ελαχίστων ορίων ταχύτητας σε αυτοκινητόδρομους αναμένονταν να αυξήσει τη χρήση των εξωτερικών λωρίδων και να μειώσει τον χρόνο ταξιδιού, αλλά στην πραγματικότητα συνέβει το αντίθετο.
 - Η βελτίωση των οδηγών με την εκπαίδευση, με μια πρώτη σκέψη, φαίνεται να προσφέρει στη μείωση των ατυχημάτων. Πάντως, για να είναι αποτελεσματικό κάθε εκπαιδευτικό πρόγραμμα θα πρέπει να υπερνικήσει το σύμπλεγμα ανωτερότητας που έχει κάθε οδηγός. Συνθήματα, όπως «κόψε ταχύτητα και ζήσε», πιθανόν να μη βρουν ανταπόκριση, επειδή για τους περισσότερους οδηγούς το σύνθημα ισχύει για τους άλλους και όχι γι' αυτούς.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Athur D. Little, "The State of the Art of Traffic Safety". Prepared for Automobile Manufacturers Association, 1966.
2. Clarkson H. Oglesby, R.G. Hicks, "Highway Engineering", J. Wiley and sons. N.Y., 1982.
3. Α. Γιώτης, «Οδοποιία Ι», 1977.
4. F.D., Hobbs, "Traffic Planning and Engineering", Pergamon Press, 1974.
5. R. Baker, "Handbook of Highway Engineering", Van Nostrand Reinhold, Co., N.Y., 1975.
6. T. Matson, W. Smith and F. Hurd, "Traffic Engineering", McGraw-Hill Book Co., N.Y., 1955.
7. AASHO, "A Policy on Design of Urban Highways and Arterial Streets", 1975.
8. Αστυνομικά Χρονικά, Δεκέμβριος 1983.
9. C.A. O'Flaherty, "Highways and Traffic", Edward Arnold Ltd, 1974.
10. Αστυνομικά Χρονικά, Ιούλιος 1983.
11. H.D. Johnson, "Ages of Car Driver Casualties in 1970", RRL Report LR 431, 1972.
12. G.S. Ferdum et al., HRB Record 163.
13. British Medical Association, "Relation of Alcohol to Road Accidents", London, 1960.
14. R.J. Smeed, "Methods available to reduce the numbers of road casualties", Intern. Road Safety and Traffic Review, 1964, 12, No. 4.
15. Αστυνομικά Χρονικά, Μάρτιος 1983.
16. Τα Νέα της ΕΛΠΑ, Ιούλιος 1982.
17. R.A. MacFarland, "An epidemiological approach to the control of motor vehicle accidents", Sun Life Insurance Company, Montreal, 1955.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΓΕΝΕΣΗ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΗ

της Φωτεινής Τσαλικογλου-Κωστοπούλου
Λέκτορα της Παντείου Α.Σ.Π.Ε.

Η διεύρυνση της εγκληματογένεσης αποτελεί ένα από τα πιο ενδιαφέροντα σημεία μελέτης του σχιζοφρενικού φόνου. Η διερεύνηση αυτή στοχεύει στην αναζήτηση διαφόρων επιρροών και κινήτρων που προσδιορίζουν το πέρασμα στην εγκληματική πράξη και συνυφαίνεται με ορισμένα βασικά ερωτήματα:

- Ποια είναι η σχέση που επικρατεί ανάμεσα στη σχιζοφρένεια και την εγκληματική εκτροπή;
- Κατά πόσο η εγκληματική εκτροπή και ειδικότερα η σοβαρότερή της έκφραση, η ανθρωποκτονία που εξετάζουμε, είναι απόρροια της σχιζοφρενικής νόσου;

Ι. ΝΟΣΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ: Ο ΦΟΝΟΣ ΩΣ ΑΠΟΡΡΟΙΑ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΚΗΣ ΝΟΣΟΥ

Η τάση αυτή εκπροσωπείται από την παραδοσιακή ψυχιατρική, και υποστηρίζει ότι υπάρχει μια σχέση αίτιου-αιτιατού ανάμεσα στη σχιζοφρενική νόσο και την ανθρωποκτονία, έτσι ώστε η εγκληματική αυτή πράξη να εμφανίζεται σαν ένα προϊόν της σχιζοφρενικής συμπτωματολογίας.

Υιοθετώντας την οπτική αυτή, συγγραφείς όπως οι Reihard και Tillman συνδέουν τα εγκλήματα βίας των σχιζοφρενών με τα παραληρήματα και τις ψευδαισθήσεις που αυτοί εκδηλώνουν στη συμπεριφορά τους. Ο Lanzkron οδηγείται επίσης στο συμπέρασμα ότι ο σχιζοφρενικός φόνος είναι μια άμεση συνέπεια του σχιζοφρενικού παραληρήματος. Σε παρόμοια συμπεράσματα καταλήγουν και οι έρευνες των Varma, Fenelly, Neustatter, κ.ά.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια ο σχιζοφρενής εμφανίζεται να καθοδηγείται αποκλειστικά από εσωτερικά ερεθίσματα. Η συμπεριφορά του και ο ενδεχόμενος φόνος που διαπράττει ανταποκρίνονται σε υποδείξεις ψευδαισθησιακών προσταγών που δέχεται. Στην περίπτωση αυτή η λογική του σχιζοφρενούς φαίνεται να ακολουθεί κάποιους δικούς της ιδιόμορφους κανόνες (φονεύει π.χ. σε κατάσταση νόμιμης άμυνας, προστατεύοντας τον εαυτό του από έναν φανταστικό διώκτη ή υπακούοντας σε μια θεική προσταγή). Το φαινόμενο αυτό αποκαλέσθηκε «νοσηρός ορθολογισμός».

Ο Willmans διατυπώνει το 1940 μια ενδιαφέρουσα άποψη για τον σχιζοφρενικό φόνο. Στηριζόμενος στα δεδομένα μιας σειράς περιπτώσεων, υποστηρίζει ότι ο φόνος συνιστά ένα πρώιμο σύμπτωμα της σχιζοφρένειας. Σύμφωνα μ' αυτόν, το σχιζοφρενικό άτομο ωθείται στο φόνο από μια «ακατανίκητη παρόρμηση» που δεν ανταποκρίνεται σε κάποιο συγκεκριμένο κίνητρο. Η παρόρμηση αυτή κυριεύει το άτομο στα αρχικά στάδια της νόσου. Στη φάση αυτή το άτομο κατακλύζεται από έντονο άγχος, περιέρχεται σε χαώδη κατάσταση και συχνά εγκαταλείπει την οικογένειά του για να περιπλανηθεί άσκοπα στους δρόμους. Ο φόνος που ενδέχεται να διαπράξει εντάσσεται μέσα στα πλαίσια του αγχωτικού βιώματος. Αποτελεί εκφόρτιση της υπερβολικής και αφόρητης επιθετικότητας,

- Ποιος ο βαθμός και ο τρόπος συμμετοχής της σχιζοφρενικής νόσου στο πέρασμα στην εγκληματική πράξη;

Το είδος των απαντήσεων που δίνονται στα ερωτήματα αυτά προσδιορίζουν και τα διαφορετικά επίπεδα ανάλυσης που επιδέχεται η μελέτη της σχιζοφρενικής ανθρωποκτονίας. Τα επίπεδα αυτά κρυσταλλώνονται σε δύο διαφορετικές προσεγγίσεις που επιχειρούν να διερευνήσουν, η καθεμιά μέσα από τη δική της οπτική γωνία, το πρόβλημα της εγκληματογένεσης στον ανθρωποκτόνο σχιζοφρενή. Θα ορίσουμε την πρώτη προσέγγιση «νοσολογική» και τη δεύτερη «έξω-νοσολογική».

που διακατέχει το άτομο στα πρώιμα στάδια της νόσου, όταν βρίσκεται στο κατώφλι μιας επώδυνης σχιζοφρενικής αποδιοργάνωσης. Ο σχιζοφρενικός φόνος θεωρείται εδώ ότι λειτουργεί «ευνοϊκά» και «ανακουφιστικά» για το άτομο, αναστέλλοντας την ψυχική του αποδιοργάνωση. Ο φόνος δηλ. εμφανίζεται να διαδραματίζει ένα σημαντικό ρόλο στην ψυχική οικονομία του δράστη.

Με την άποψη αυτή συμπορεύτηκαν στη συνέχεια και άλλοι συγγραφείς όπως οι Wertham, Lunsky, Federn, Karpman, κ.ά., οι οποίοι θεώρησαν το φόνο άμυνα ενάντια στην ψυχωσική εκτροπή. Η υπόθεση αυτή στηρίχτηκε σε μια σημαντική διαπίστωση: Ενώ οι δράστες των εγκλημάτων που μελέτησαν οι παραπάνω ερευνητές, πριν από τη διάπραξη του φόνου βρίσκονταν σε μια κατάσταση έντονης ανησυχίας και άγχους – παρόμοιας με εκείνην που συνήθως παρατηρείται στην έκρηξη της σχιζοφρενικής ψύχωσης – μετά την πράξη τους, μια απρόσμενη ηρεμία και χαλαρότητα κατέκλυζε τον ψυχισμό τους δίχως την εκδήλωση κανενός συναισθήματος ενοχής. Συνεπώς παρατηρήθηκε μετά το έγκλημα μια σημαντική βελτίωση της κλινικής εικόνας.

Παρά το ενδιαφέρον, όμως, που παρουσιάζει η άποψη αυτή, είναι δύσκολο να κατοχυρωθεί η εγκυρότητά της. Εξάλλου στη συνέχεια αυτή αναθεωρήθηκε όταν διαπιστώθηκε ότι ο φόνος σπάνια μόνο επέρχεται στην αρχική φάση εγκατάστασης της αρρώστιας.

Ο Guttmacher, διαφοροποιώντας τη θέση του από την παραπάνω άποψη, συνδέει το σχιζοφρενικό φόνο με «βραχυχρόνια ψυχική αποδιοργάνωση ευάλωτων ατόμων», εξαιτίας ισχυρών εξωτερικών ή εσωτερικών πιέσεων. Στο σχετικό κεφάλαιο το βιβλίου του La Psychologie du Meurtre, μελετά το φαινόμενο του «προσωρινά ψυχωτικού» ανθρωποκτόνου, στηριζόμενος σε παρατηρήσεις ασθενών του που εγκλημάτισαν κάτω από την επίδραση ενός βραχυχρόνιου ψυχωτικού επεισοδίου. Οι απόψεις του εναρμονίζονται με εκείνες των Menninger και Mayman, οι οποίοι συνδέουν το φόνο με μια παρορμητική, ενδεχόμενα αυτόματη, στερούμενη κινήτρου συμπεριφορά. Ο Schipkowensky κάνει μια σημαντική συμβολή στη μελέτη της εγκληματογένεσης του σχιζοφρενικού φόνου: Σύμφωνα μ' αυτόν, η εγκληματογένεση εγγράφεται μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο της σχιζοφρενικής διαδικασίας. Στο επίκεντρο της διαδικασίας αυτής τοποθετείται η βαθμιαία εξασθένηση των

φυσικών δεσμών που ενώνουν το άτομο με τον περίγυρό του. Η εξασθένιση συνεχίζεται, ενώ διατηρούνται οι ανώτερες λειτουργίες της νόησης. Το φαινόμενο αυτό βιώνεται από το άτομο σαν μια μεταλλαγή, που συμβαίνει όχι μέσα σ' αυτό, αλλά έξω από αυτό. Το άτομο δηλ. «προβάλλει» στον περίγυρο το βίωμα της ψυχικής του μεταλλαγής, θεωρώντας ότι αυτή εκφράζει μια διαφοροποίηση του περιγυρού του. Η επιδείνωση της ασθένειας συνοδεύεται από μια προοδευτική μείωση των ζωτικών σχέσεων του ατόμου με το περιβάλλον του, που οδηγεί, σύμφωνα με τον Schirpkowensky, στην ανάπτυξη «αρχαίων βιοψυχισμών».

Ο Ellenberger παρομοιάζει τους «αρχαίους βιοψυχισμούς» με τα αρχέτυπα του γιουγκικού συλλογικού ασυνείδητου. Με την επιδείνωση της νόσου η ψυχωτική προσωπικότητα αναπτύσσεται, απωθώντας και καταστρέφοντας σταδιακά τη «φυσιολογική» προσωπικότητα. Ωστόσο για ένα αρκετά μακρύ χρονικό διάστημα οι δύο προσωπικότητες συνυπάρχουν και άλλοτε επικρατεί η μία, άλλοτε η άλλη. Το βίωμα της καταστροφής της προσωπικότητας προβάλλεται στο περιβάλλον με την μορφή μιας απειλής λιγότερο ή περισσότερο συγκεκριμένης, την οποία το άτομο επιδιώκει να αποτρέψει με διάφορους τρόπους. Ο φόνος αποτελεί έναν από τους τρόπους αντίδρασης στην απειλή αυτή. Οι αυτοκτονιακές τάσεις, που ο ερευνητής αυτός βρίσκει σε όλους σχεδόν τους ανθρωποκτόνους σχιζοφρενείς, εξυπηρετούν μια αντίστοιχη λειτουργία.

Ανάλογα με το βαθμό συμμετοχής της σχιζοφρενικής νόσου, ο Schirpkowensky ταξινομεί τους ανθρωποκτόνους σχιζοφρενείς που μελέτησε σε διάφορες κατηγορίες. Η κατηγορία των «καθαρά σχιζοφρενικών» φόνων περιλαμβάνει τους φόνους εκείνους που συνιστούν μια άμεση συνέπεια της νόσου. Οι τάσεις αυτοκτονίας του σχιζοφρενούς μετασχηματίζονται σε φονικές ενορμήσεις, που εκφορτίζονται ανεξέλεγκτα στον πρώτο τυχόντα.

Οι απόψεις που αναπτύξαμε παραπάνω εντάσσονται μέσα στα πλαίσια της προσέγγισης εκείνης που θεωρεί το σχιζοφρενικό φόνο απόρροια της νόσου. Ένα βασικό όμως γνώρισμα της θεώρησης αυτής είναι η υποβάθμιση του ρόλου της προσωπικότητας του δράστη. Ο φόνος δεν είναι παρά η αντανάκλαση της νόσου. Το άτομο το ίδιο δε συμμετέχει στην πράξη, ο ψυχισμός του κατακλύζεται από τις νοσηρές διαδικασίες της αποδιοργάνωσης: Γίνεται κατά κάποιο τρόπο έρμαιο στις προταγές μιας ανεξέλεγκτης παθολογικής διαδικασίας που τον κυριεύει.

Το υπόβαθρο των διαδικασιών αυτών που οδηγεί στο φόνο συγκροτείται από την παρόρμηση. Η παρόρμηση εκφράζεται μέσα από την ψυχοκινητική εκτόνωση και βρίσκεται σε στενή σχέση με την νοσηρή διεργασία της σχιζοφρενίας, απελευθερώνοντας μια ενέργεια καθαρά αντανakλαστικόγόνα. Χαρακτηριστικός είναι εδώ ο λόγος του Ey:

«Η νόσος απελευθερώνει βαθιές, καταχωνιασμένες δυνάμεις που εμπλέκονται με τη μορφή αυτοματισμών μέσα στη φυσιολογική συμπεριφορά και η παρόρμηση εμφανίζεται σαν μια παλινδρόμηση σε πρωτόγονες μορφές ενέργειας».

Σύμφωνα μ' αυτό το συγγραφέα, η βουλητική ενέργεια είναι η ανώτατη μορφή μιας διάταξης που απαρτίζεται από ιεραρχικές δομές συμπεριφοράς. Οι παρορμήσεις του σχιζοφρενούς θεωρούνται απόρροια της αποσύνθεσης της λειτουργικής αυτής ανάπτυξης. Στην κορυφή της ιεραρχίας τοποθετείται η βουλητική πράξη, αντανάκλαση της ψυχικής ολότητας και ακεραιότητας. Αντίθετα η παρόρμηση που είναι μια μορφή αυτόματης ενστικτικής ενέργειας εκφράζει την ψυχική διαταραχή. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια οι παρορμητικές συμπεριφορές εκδηλώνουν την «οπισθοδρόμηση» της συνείδησης και της προσωπικότητας που παύει να είναι ελεύθερη για να γίνει αυτοματική. Η ψύχωση αποδιοργανώνοντας τη συνείδηση και την

προσωπικότητα οδηγεί σε μια άρση της λογοκρισίας, επιτρέποντας έτσι την απελευθέρωση αρχαίων, παρορμητικών συμπεριφορών που μπορεί να οδηγήσουν στο φόνο.

Μια σημαντική, κατά τη γνώμη μας, συνέπεια των θέσεων αυτών, είναι ότι εγγράφουν μέσα στη σχιζοφρενία τον κίνδυνο της αυξημένης δυνατότητας εγκληματικής εκτροπής. Το γεγονός, όμως αυτό όπως δείξαμε στην αρχή του Κεφαλαίου αυτού, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Ένα βασικό, εξάλλου, σημείο διαφωνίας μας με τις απόψεις αυτές είναι η αναγωγή της ψύχωσης σε μοναδικό και καθοριστικό παράγοντα του φόνου και η συνακόλουθη θεώρηση του ψυχωτικού ατόμου σαν ένα παθητικό, τυφλό, εκτελεστικό όργανο των επιταγών μιας ανεξέλεγκτης παρόρμησης. Είναι ευνόητο ότι οι θέσεις αυτές υποβαθμίζουν ολοκληρωτικά το ρόλο που διαδραματίζει η προσωπικότητα του ατόμου στη διάπραξη του φόνου.

Τα όρια και οι αδυναμίες της «νοσολογικής» προσέγγισης της εγκληματικότητας του σχιζοφρενούς συνοψίζονται στις παρακάτω προτάσεις μας:

- Η εγκληματική συμπεριφορά εκδηλώνεται σε έναν εξαιρετικά περιορισμένο αριθμό σχιζοφρενών.
- Η πολυμορφία που χαρακτηρίζει την εγκληματικότητα του μη σχιζοφρενούς, όπως αυτή εκφράζεται στα κίνητρα, στον τρόπο εκτέλεσης της πράξης, καθώς και στις αντιδράσεις του σ' αυτήν, χαρακτηρίζει αντίστοιχα και την εγκληματικότητα του σχιζοφρενούς.
- Στην εγκληματικότητα αυτή η προσωπικότητα του ψυχωτικού ατόμου διαδραματίζει έναν ιδιαίτερα καθοριστικό ρόλο.
- Η εγκληματικότητα τους σχιζοφρενούς συνιστά μια πολύπλοκη εκδήλωση της ανθρωπίνης προσωπικότητας και σαν τέτοια είναι στενά συνυφασμένη με βιο-ψυχο-κοινωνικούς παράγοντες. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να ενταχθεί στα ασφυκτικά πλαίσια μιας προσέγγισης που την ανάγει σε ένα «σύμπτωμα νόσου». Η διάπραξη, εξάλλου, εγκλήματος από έναν ψυχασθενή δε σημαίνει απαραίτητα ότι η πράξη του αυτή οφείλεται στην ψυχική του ασθένεια.
- Πιστεύουμε ότι η μελέτη του σχιζοφρενικού φόνου είναι αναπόσπαστα συνυφασμένη με την προσωπικότητα του σχιζοφρενί. Απόρροια της αλληλεπίδρασης του ατόμου με το περιβάλλον του, η προσωπικότητα αυτή, βρίσκεται σε ένα διαρκές δυναμικό γίνεσθαι από την αρχή της ζωής ως τη μέρα του περάσματος στην εγκληματική πράξη.

2. ΕΞΟ-ΝΟΣΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ: Ο ΦΟΝΟΣ ΩΣ ΑΠΟΡΡΟΙΑ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ

Νεότερες ψυχιατρικές αντιλήψεις, εμπλουτισμένες από τα δεδομένα της κλινικής εγκληματολογίας και της ψυχολογίας του βάθους, έρχονται να διευρύνουν τα πλαίσια της παραδοσιακής ψυχιατρικής προσέγγισης που αναπτύξαμε προηγούμενα. Στη μελέτη της εγκληματικότητας του σχιζοφρενούς το ερευνητικό ενδιαφέρον στρέφεται στη διερεύνηση του ρόλου που διαδραματίζει η δυναμική της προσωπικότητας του δράστη και ο κοινωνικός περίγυρος όπου αυτή αναπτύσσεται.

Ο βαθμός συμμετοχής της σχιζοφρενικής νόσου στη πρόκληση της εγκληματικής πράξης, δίχως να αγνοείται, ποικίλλει από τον ένα ερευνητή στον άλλο. Σύμφωνα με ορισμένους συγγραφείς, ο βαθμός της συμμετοχής αυτής είναι σημαντικός αποτελώντας μια απαραίτητη προϋπόθεση για την εγκληματική πράξη, καταργώντας τις αντιθέσεις στο άτομο, ενώ σύμφωνα με άλλους ο βαθμός της συμμετοχής αυτής είναι μικρός και η προτεραιότητα στην αναζήτηση των αιτιών του φόνου δίνεται σε κοινωνικοψυχικούς παράγοντες ανεξάρτητους από τη σχιζοφρενική νόσο.

Στην αναθεώρηση της προσέγγισης που συνδέει την ανθρωποκτονία με τη σχιζοφρενική νόσο οδηγούν επίσης οι κλινι-

κές παρατηρήσεις πολλών ερευνών, από τις οποίες συνάγονται τα παρακάτω βασικά συμπεράσματα:

Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανθρωποκτονιών ή άλλων εγκλημάτων βίας σχιζοφρενών δεν συμβαίνουν στη διάρκεια ενός ψυχωτικού επεισοδίου. Ενδεικτική είναι η έρευνα του Virkkunen. Σ' ένα σύνολο σχιζοφρενών που διέπραξαν ανθρωποκτονίες ή άλλα εγκλήματα βίας ένα ποσοστό 36,5% μόνο διέπραξε το έγκλημα κάτω από την επίδραση ενός ψυχωτικού επεισοδίου — ενός επεισοδίου δηλ. συνυφασμένου με τη σχιζοφρενική συμπτωματολογία, βλ. ψευδαισθήσεις, παραληρήματα κ.ά.

Επισημαίνεται ακόμη ότι εξω-νοσολογικοί παράγοντες (κοινωνικοί, δημογραφικοί κ.ά.) ασκούν ταυτόσημες και καθοριστικές επιρροές στην εγκληματική πράξη τόσο ψυχωτικών όσο και μη ψυχωτικών εγκλημάτων. Έτσι παλιά έρευνα του Silverman στις ΗΠΑ έδειξε ότι το κοινωνικό παρελθόν 500 ψυχωτικών εγκληματιών έμοιαζε πολύ με το παρελθόν των φυλακισμένων μη ψυχασθενών. Οι τελευταίοι όμως παρουσίαζαν σημαντικές διαφορές από μη εγκληματίες ψυχασθενείς. Ο Silverman συμπεραίνει ότι πιθανόν οι ίδιοι κοινωνικοί λόγοι να επέδρασαν τόσο στους ψυχασθενείς, όσο και στους μη ψυχασθενείς εγκληματίες.

Το ενδιαφέρον αυτό συμπέρασμα επιβεβαιώνεται από πιο πρόσφατες έρευνες των Hafner και Boker, που έδειξαν ότι εγκληματίες σχιζοφρενείς έχουν πολλά κοινά γνωρίσματα με «φυσιολογικά» άτομα που διέπραξαν παρόμοια με αυτούς εγκλήματα. Συγκεκριμένα το φύλο του δράστη είναι σχεδόν πάντα άρρεν, το θύμα σχεδόν πάντα γυναίκα, έχοντας περισσότερες πιθανότητες να είναι γνωστό και να ανήκει στην οικογένεια του δράστη παρά να είναι άγνωστο. Αντίστοιχα συμπεράσματα που συνάγονται και από τα δεδομένα άλλων ερευνών, όπως εκείνων των Brill και Malzberg, είχαν σαν επακόλουθο τη διεύρυνση της κλασικής παραδοσιακής οπτικής και την επικέντρωση του ερευνητικού ενδιαφέροντος στην αναζήτηση εξωνοσολογικών παραγόντων στην πρόκληση της σχιζοφρενικής εγκληματικότητας.

Η επιρροή της ψυχολογίας του βάθους που τόνισε την καθοριστική σημασία συναισθηματικών παραγόντων στη διαμόρφωση κάθε εκδήλωσης της ανθρώπινης συμπεριφοράς υπήρξε εδώ σημαντική. Συγγραφείς, δίχως να υιοθετούν απαραίτητα τα μεθοδολογικά εργαλεία της ψυχολογίας του βάθους, επισημαίνουν τη σημασία της ψυχολογίας του δράστη στην πρόκληση του εγκλήματος. Έτσι οι έρευνητες του Virkkunen συνυφαίνοντο το σχιζοφρενικό φόνο, καθώς και άλλα εγκλήματα βίας του σχιζοφρενούς, με την απόρριψη και την εχθρότητα που χαρακτηρίζει τις σχέσεις του θύματος προς το δράστη. Ο ερευνητής αυτός βρίσκει ότι τουλάχιστο στις μισές των περιπτώσεων που μελετά η απορριπτική στάση του θύματος υπήρξε συντελεστικός παράγοντας στην ανάπτυξη εχθρότητας από τη μεριά του δράστη, η οποία και τελικά κορυφώθηκε με την πράξη βίας. Το θύμα ήταν συνήθως μέλος της οικογένειας και ο δράστης ψυχικά άρρωστος για πολλά χρόνια. Ο Virkkunen συνδέει την απορριπτική στάση του θύματος με την ανασφάλεια, την αγωνία και τον εκνευρισμό που δημιουργήσε η χρονιότητα της ψυχικής νόσου του σχιζοφρενικού ατόμου μέσα στην οικογένεια, χρονιότητα που μεταξύ άλλων κάνει το σχιζοφρενή ανίκανο για εργασία.

Μια διεξοδική επίσης διερεύνηση απρόβλεπτων ανθρωποκτονιών σχιζοφρενικών ατόμων οδήγησε τον Lehman στο συμπέρασμα ότι ο πιο σημαντικός παράγοντας που συντέλεσε σ' αυτές υπήρξε μια τραυματική εμπειρία απόρριψης από τη μεριά του οικογενειακού του περιβάλλοντος. Σαν χαρακτηριστικό παράδειγμα των ανθρωποκτονιών αυτών ο συγγραφέας αναφέρει την περίπτωση ενός νεαρού σχιζοφρενούς, ηλικίας 19 ετών, που σκότωσε τον πατέρα του μόλις βγήκε από το ψυχιατρείο επειδή στη διάρκεια μιας διένεξης ο τελευταίος του είπε ότι η παρουσία του δημιουργεί ένα βάρος στην οικογένεια και ότι θα ήταν καλύτερα για όλους να επιστρέψει στο ψυχιατρείο. Ο Lehman υποστηρίζει ότι μια παθολογική ευαισθησία καθιστά στους σχιζοφρενείς εξαιρετικά ευάλωτους σε όλες τις συνθησισμένες πιέσεις της ζωής. Σύμφωνα μ' αυτόν, η απόρριψη από μέλη της οικογενειακής τους ομάδας μοιάζει να είναι πολύ περισσότερο τραυματική απ' ό,τι οποιαδήποτε άλλη μορφή πίεσης.

Παρ' όλη όμως τη διεύρυνση της παραδοσιακής οπτικής — επιφέρουν οι παραπάνω αντιλήψεις, ο σχιζοφρενικός φόνος εξακολουθεί να προσεγγίζεται από αυτές μέσα από παραδοσιακά σχήματα που τον εντάσσουν στην κατηγορία μιας πράξης «αναίτιας», σαφώς διαφοροποιημένης από εκείνη του μη ψυχωτικού εγκληματία. Έτσι ο σχιζοφρενικός φόνος εξακολουθεί να συνυφαίνεται με ορισμένα ιδιόμορφα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, που είχαν ήδη επισημανθεί από το Ray τον περασμένο αιώνα. Ο συγγραφέας αυτός, το 1838, πρότεινε ένα συγκεκριμένο αριθμό κριτηρίων που επιτρέπουν τη διάκριση της εγκληματικής πράξης του ψυχικά ασθενή από εκείνη του φυσιολογικού ατόμου. Τα κριτήρια αυτά είναι:

- Συμπτώματα ψυχικής ασθένειας πριν το έγκλημα.
- Στενή συγγενική σχέση με το θύμα.
- Κίνητρο δυσανάλογο με τη βαρύτητα της πράξης.
- Απουσία προπαρασκευής και συνενόχων.
- Υπερβολική βιαιότητα στον τρόπο εκτέλεσης της πράξης.

Τα γνωρίσματα αυτά εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται σε γενικές γραμμές ως διαφοροποιητικά κριτήρια του ψυχοπαθολογικού από του φυσιολογικού φόνου. Έτσι 140 σχεδόν χρόνια μετά το Ray οι Szabo και Fattah διακρίνουν στο σχιζοφρενικό φόνο τα πιο κάτω χαρακτηριστικά γνωρίσματα:

- Εμφανίζεται δίχως ή με μηδαμινό κίνητρο, ακατανόητος, και σε αντίθεση με τη συννηθισμένη φύση του δράστη.
- Η απόφαση διάπραξης της εγκληματικής πράξης είναι αιφνίδια και ακολουθείται αμέσως από το πέραςμα στην πράξη.
- Ο δράστης έχει συχνά την εντύπωση ότι δρα κάτω από την επίδραση μιας ξένης δύναμης.
- Το έγκλημα χαρακτηρίζεται από υπερβολική βιαιότητα.
- Μετά το έγκλημα ο σχιζοφρενής είναι συνήθως αδιάφορος και δεν εκφράζει τύψεις ή μεταμέλεια.

Τα γνωρίσματα του σχιζοφρενικού φόνου, έτσι όπως διατυπώνονται από τους συγγραφείς αυτούς, στοιχειοθετούν τα όρια ενός παραδοσιακού σχήματος, με βάση το οποίο εξακολουθεί, όπως υποστηρίζουμε, να γίνεται η προσέγγιση και η ερμηνεία του σχιζοφρενικού φόνου.

Το σταθερό σημείο στο οποίο συγκλίνουν όλες οι έρευνες που έχουν αντικείμενο το σχιζοφρενικό φόνο είναι η μηδαμινότητα ή η ανυπαρξία κινήτρου που ενδυναμώνει την ταύτιση του σχιζοφρενούς με την επικινδυνότητα. Με τη θεώρηση αυτή εναρμονίζονται παρά τις επιμέρους διαφοροποιήσεις τους και οι δύο προσεγγίσεις της εγκληματογένεσης που παρουσιάστηκαν εδώ.

Ωστόσο πιστεύουμε ότι η θεώρηση ενός κινήτρου ως μηδαμινού αποτελεί μια αξιολογική κρίση του ερευνητή που ενδέχεται να μην ανταποκρίνεται στην ψυχολογική πραγματικότητα του ατόμου στο οποίο αυτή αναφέρεται. Το ίδιο γεγονός έχει διαφορετική απήχηση σε κάθε άτομο και βιώνεται διαφορετικά, σε συνάρτηση πάντα με την προσωπικότητά του και τις σχέσεις που αναπτύσσει με το περιβάλλον του. Κατά συνέπεια ένα γεγονός που μπορεί να είναι μηδαμινό για ένα άτομο, για ένα άλλο ενδέχεται να αποτελεί ένα ιδιαίτερα σημαντικό και συναισθηματικά φορτισμένο ερέθισμα. Τα μεθοδολογικά εργαλεία που στηρίζονται σε ερωτηματολόγια ή σε ψυχιατρικές περιγραφικές συνεντεύξεις δεν επιτρέπουν τη διερεύνηση της απήχησης που ένα ερέθισμα μπορεί να έχει στον ψυχισμό ενός ατόμου, ούτε και τη γνώση των βαθύτερων κινήτρων της συμπεριφοράς του.

Πιστεύουμε ότι η θεώρηση του σχιζοφρενικού φόνου σαν αναίτια ή παρακινούμενου από μηδαμινά αίτια υποδηλώνει την αδυναμία προσέλασης των κινήτρων που υπάρχουν και όχι την απουσία τους. Ο φόνος του σχιζοφρενούς, όπως και άλλες εκδηλώσεις της ανθρώπινης συμπεριφοράς, κατευθύνεται πάντα από ένα κίνητρο συγκινησιακό-συναισθηματικού χαρακτήρα και έχει πάντα κάποια σημασία λιγότερο ή περισσότερο συνειδητή για τον δράστη. Πιστεύουμε ότι η ψυχοδυναμική οπτική που υιοθετεί η έρευνα αυτή αποτελεί μια μέθοδο ικανή να ανιχνεύσει τη σημασία και τα κίνητρα της πράξης αυτής.

Από το βιβλίο της συγγραφέα «Σχιζοφρένεια και Φόνος» (Αθήνα 1984, Εκδόσεις Παπαζήση).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ

Η ανάπτυξη της μικροηλεκτρονικής

Μια θεμελιώδης αλλαγή στις ανθρώπινες υποθέσεις βρίσκεται υπό εξέλιξη, τόσο σημαντική όσο και η Βιομηχανική Επανάσταση ή η εφεύρεση της τυπογραφίας από τον Γουτεμβέργιο. Η τεχνική φύση της μικροηλεκτρονικής δεν την άφησε να φανεί σε γενική άποψη, μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1970, αλλά καθώς διεισδύει σχεδόν σε κάθε πλευρά της κοινωνίας μας, η σημασία της μικροηλεκτρονικής επανάστασης γίνεται φανερή στον καθένα.

Στους περισσότερους ανθρώπους, η εμφάνιση της μικροηλεκτρονικής φαίνεται σαν ένα απότομο τεχνολογικό άλμα, ενώ στην πραγματικότητα είναι αποτέλεσμα μιας συνεχούς ερευνητικής προσπάθειας που ξεκινά ήδη από τη δεκαετία του 1920. Από τη δεκαετία του 1950 αυτή η έρευνα μείωνε το κόστος ενός μεγάλου υπολογιστικού συστήματος κατά 25 τοις εκατό περίπου κάθε χρόνο. Αρχικά οι υπολογιστές δικαιολογούνταν οικονομικά μόνο για έναν περιορισμένο αριθμό καθηκόντων, όπως είναι η εκτέλεση επαναληπτικών υπολογισμών για τον στρατιωτικό οπλισμό ή οι ναυτικοί πίνακες. Αλλά οι συνεχείς βελτιώσεις στο σχεδιασμό τους και μια συνεχής πτώση στη τιμή τους τους επέτρεψε να εξελιχθούν από συσκευές που αναλάμβαναν λίγα εξειδικευμένα καθήκοντα, σε μια ισχυρή και γενικής χρήσης τεχνολογία. Όταν η μικροτεχνολογία ήταν μια μικρή βιομηχανία, η κατά 25 τοις

Ασφαλώς θα έχετε δει πολλούς υπολογιστές μικρούς αλλά και μεγαλύτερους, μηχανήματα ακατανόητα, σιδερένια κουτιά, οθόνες, φωτάκια να αναβοσβήνουν, καλώδια. Θα έχετε ακούσει πολλά για τη λογική του υπολογιστή, για τις αποφάσεις του υπολογιστή. Ίσως συνηθίσατε στην ιδέα και στο σχήμα τους και τα πήρατε σαν δεδομένα. Αυτός είναι ο υπολογιστής θα είπατε, πίστευε και μη ερεύνα, έτσι πρέπει να είναι, όπως τα αυτοκίνητα είναι έτσι όπως είναι, οι οικιακές συσκευές και τόσα άλλα πράγματα στη ζωή μας και μεις οι ίδιοι οι άνθρωποι στο κάτω της γραφής. Αναρωτηθήκατε όμως αλήθεια ποτέ γιατί ο υπολογιστής είναι έτσι και όχι αλλιώς; Πώς και γιατί αυτοί οι σοφοί που φροντίζουν πάντα πριν από μας για μας, τον έφτιαξαν έτσι και όχι αλλιώς;

εκατό ετήσια αύξηση της αποδοτικότητάς της δεν ήταν ιδιαίτερα σημαντική, έχει όμως τεράστια επίδραση τώρα, που ο κλάδος αυτός έχει αξία εκατό δισεκατομμύρια δολάρια το χρόνο. Η τεχνολογική πρόοδος υπήρξε γενικά εξελικτική, επεκτείνοντας γνωστές τεχνικές. Πρόκειται για τα συσσωρευτικά αποτελέσματα αυτής της σταθερής εξέλιξης που είναι επαναστατικά.

Η σημαντικότερη, και ίσως η περισσότερο ενοχλητική, άποψη της μικροηλεκτρονικής βιομηχανίας είναι ότι δεν έχει φτάσει ακόμη στην κορυφή των δυνατοτήτων της, και επομένως ακόμη δεν έχει γίνει αισθητός ο κύριος αντίκτυπος της τεχνολογίας. Ο ρυθμός της τεχνολογικής μεταβολής είναι τόσο γρήγορος, ώστε το κάθε κομμάτι των ηλεκτρονικών συσκευών που παράγονται αυτή τη στιγμή είναι απαρχαιωμένο. Τουλάχιστο δέκα ακόμη χρόνια ανάπτυξης μπορούν να βρεθούν στο εργαστήριο, ενώ ακόμη και οι επιδράσεις της σημερινής τεχνολογίας δεν έχουν το δρόμο τους μέχρι την αγορά. Αν η τεχνολογία της μικροηλεκτρονικής δεν αναπτυσσόταν πια, θα υπήρχαν ακόμη πολλά χρόνια εφαρμογών, που καθυστερούν από την έλλειψη εξειδικευμένων ατόμων. Έχοντας σαν βάση τις κλίσεις του παρελθόντος, η επόμενη δεκαετία θα δει τις τιμές να πέφτουν στο ένα εικοστό του σημερινού τους επιπέδου, ενώ οι επεξεργαστές θα γίνουν πολλές εκατοντάδες φορές ταχύτεροι.

Το ολοκληρωμένο κύκλωμα

«Όπου όλα τα μέρη του ηλεκτρονικού κυκλώματος είναι τελειώς ολοκληρωμένα μέσα στο σώμα του υλικού». Jack S. Kilby. Αίτηση ευρεσιτεχνίας για το ολοκληρωμένο κύκλωμα, 1959

Το κλειδί στη σταθερή ανάπτυξη της μικροηλεκτρονικής υπήρξε η ακατάπαυστη βελτίωση των **ολοκληρωμένων κυκλωμάτων**, ή «μικροτσιπ». Ένα πλήρες ηλεκτρονικό κύκλωμα μπορεί να δημιουργηθεί σε ένα μικρό τετράγωνο σιλικόνης. Το κάθε ξεχωριστό κύκλωμα είναι μονάχα ένα από τα πολλά παρόμοια τα οποία σχηματίζονται ταυτόχρονα πάνω σε ένα λεπτό δίσκο από σιλικόνη (το **υπόστρωμα**). Όλα τα μέρη ενός κυκλώματος μπορούν να γίνουν με μια σειρά από χημικές επεξεργασίες πάνω στην επιφάνεια του υποστρώματος, όπου περιλαμβάνονται η χάραξη με οξέα, η πρόσθεση προσμίξεων, και η εξάτμιση του αλουμινίου. Συγκεκριμένα, εκατομμύρια από μικρούς ηλεκτρονικούς διακόπτες «**τρανζίστορς**» μπορούν να τοποθετηθούν πάνω σε ένα υπόστρωμα.

Το κάθε τσιπ, είναι περίπου στο μέγεθος του νυχιού ενός παιδιού και μπορεί να σχηματίζει ένα πλήρες ηλεκτρονικό κύκλωμα, όπως είναι ένα ραδιόφωνο, ένας υπολογιστής ή ένα τηλέφωνο. Τα τσιπ γίνονται συνεχώς μικρότερα, ταχύτερα, φτηνότερα, περισσότερο αξιόπιστα, και περισσότερο, και περισσότερο ισχυρά. Ένα ολοκληρωμένο κύκλωμα αντικαθιστά πολλά παλιότερα τσιπ, καθώς και πίνακες κυκλωμάτων, βύσματα και υποδοχές. Η αξιοπιστία ανεβαίνει ενώ η κατανάλωση του ηλεκτρισμού κατεβαίνει. Η αρχική επένδυση που απαιτείται για τον σχεδιασμό και την τελειοποίηση ενός παρόμοιου τσιπ είναι πολύ μεγάλη, αλλά τα κυκλώματα μπορούν να αναπαράγονται με αμελητέο κόστος. Η επεξεργασία του υποστρώματος είναι μια εξαιρετικά σύνθετη, αλλά γνωστή σε βάθος, τεχνολογία, της οποίας το κόστος παραμένει το ίδιο, ανεξάρτητα από την πολυπλοκότητα των τσιπ που κατασκευάζονται.

Το 1964 ο Gordon Moore, πρόεδρος τώρα της αμερικανικής εταιρίας Intel, επισήμανε ότι ο αριθμός των τρανζίστορ που μπορούσαν να τοποθετηθούν μέσα σε ένα μονάχα ολοκληρωμένο κύκλωμα διπλασιαζόταν κάθε χρόνο από τότε που είχε παραχθεί το πρώτο τσιπ το 1959. Εκείνο τον καιρό αυτό δεν αποτελούσε ένα πολύ θεαματικό ισχυρισμό, γιατί ο αριθμός τους είχε αυξηθεί από 1 σε 30 περίπου μέσα σε πέντε χρόνια. Αλλά ο «Νόμος του Moore» εξακολουθεί να ισχύει κατά προσέγγιση, και τώρα μπορούν να κατασκευαστούν ολοκληρωμένα κυκλώματα με περισσότερα από ένα εκατομμύριο τρανζίστορ. Λίγοι άνθρωποι της δουλειάς αμφιβάλλουν για το ότι σύντομα θα κατασκευαστούν τσιπ με δεκάδες εκατομμύρια τρανζίστορ.

Η ισχύς του νόμου του Moore σημαίνει ότι ο αριθμός των τρανζίστορ που μπορούν να τοποθετηθούν σε ένα μονάχα τσιπ αυξάνεται κατά ένα παράγοντα 1000 κάθε δέκα χρόνια, και κατά 1000000 κάθε είκοσι χρόνια. Το ίδιο το κύκλωμα γίνεται μικρότερο, ενώ μπορούν να παραχθούν περισσότερα πάνω σε ένα υπόστρωμα σιλικόνης. Είναι φανερό ότι πρέπει να υπάρχει ένα φυσικό όριο σε αυτή τη σμίκρυνση, και στα μέσα της δεκαετίας του 1980 ο νόμος του Moore μπορεί να μην ισχύει πια, καθώς η καμπύλη θα οριζοντιώνεται. Στην απίθανη περίπτωση, όπου ο νόμος του Moore εξακολουθεί να ισχύει μέχρι το έτος 2000, θα υπάρχουν τόσα τρανζίστορ σε ένα μονάχα ολοκληρωμένο κύκλωμα όσα νευρόνια υπάρχουν στο ανθρώπινο μυαλό (γύρω στα 100000000000).

Μικροεπεξεργαστής = υπολογιστής + ολοκληρωμένο κύκλωμα

Όσο μεγάλωνε ο αριθμός των τρανζίστορ σε ένα τσιπ, τόσο περνούσαμε το κατώφλι της πολυπλοκότητας, με την οποία μπορούσε να κατασκευαστεί ένας μικρός υπολογιστής. Μερικές μόνο χιλιάδες τρανζίστορ, με τη σωστή σύνδεση, χρειάζονται για να δημιουργηθεί ένας χρήσιμος υπολογιστής. Στην αρχή της δεκαετίας του 1970, η τεχνολογία της μικροηλεκτρονικής είχε προχωρήσει αρκετά, ώστε να υπάρχει αυτός ο αριθμός των τρανζίστορ σε ένα μονάχα τσιπ, και το σύνολο του τμήματος επεξεργασίας ενός μικρού υπολογιστή μπορούσε να κατασκευαστεί σε ένα κομμάτι σιλικόνης – τον **μικροεπεξεργαστή** (microprocessor, για συντομία micro). Αντί να προορίζεται για μια συγκεκριμένη εργασία, η λειτουργία αυτού του ηλεκτρονικού κυκλώματος μπορούσε να αλλάξει τροποποιώντας το πρόγραμμα του υπολογιστή το οποίο ελέγχει τον μικροεπεξεργαστή. Όσο περισσότερα τρανζίστορ μπορούσαν να τοποθετηθούν πάνω στο τσιπ από σιλικόνη, τόσο ισχυρότερος γινόταν ο επεξεργαστής.

Ακόμη και οι πρώτοι, πρωτόγονοι μικροεπεξεργαστές συγκρίνονταν σε ισχύ με τον πρώτο από τους σύγχρονους υπολογιστές, τον μήκους 33 μέτρων ENIAC, ο οποίος κατασκευάστηκε το 1945. Σήμερα αυτή η επεξεργαστική ισχύς κοστίζει δεκάρες αντί για εκατοντάδες εκατομμύρια δραχμές. Από το 1971, η ισχύς του μικροεπεξεργαστή του ενός τσιπ αυξανό-

ταν, φτάνοντας αρχικά την ισχύ των μικρών υπολογιστών (mini υπολογιστές) και στη συνέχεια εκείνη των ισχυρότερων συστημάτων (mainframes). Το αποτέλεσμα ήταν ολόκληρα συστήματα υπολογιστών να εξαφανίζονται ταχύτατα μέσα σε ένα μονάχα τσιπ από σιλικόνη. Κάνοντας μια ανασκόπηση, η απλή εφαρμογή του νόμου του Moore θα έπρεπε να μας έχει κάνει ικανούς να προβλέψουμε και να προετοιμαστούμε για την άφιξη του μικροεπεξεργαστή, αλλά αυτό το γεγονός εξακολουθεί να φαίνεται ότι ήρθε σαν έκπληξη ακόμη και σ' αυτούς που έχουν σχέση με τη βιομηχανία των υπολογιστών.

Η ισχύς ενός υπολογιστή μπορεί τώρα να χρησιμοποιηθεί με αμελητέο κόστος πάνω σε ένα πρόβλημα, προσφέροντάς μας μια επέκταση των διανοητικών μάλλον, παρά των φυσικών μας δυνατοτήτων. Το κόστος των υπολογιστών έχει πέσει μέσα σε τριάντα χρόνια κατά ένα εκατομμύριο φορές, μεταβάλλοντάς τους από μια απόκρυφη πολυτέλεια σε αναλώσιμο στοιχείο. Το αποτέλεσμα είναι ότι, σχεδόν σε κάθε βιομηχανία, επάγγελμα και προϊόν, η μικροηλεκτρονική αποτελεί την κυρίαρχη δύναμη για αλλαγή. Οι περισσότεροι είμαστε καχύποπτοι για την αλλαγή, αλλά ωθούμαστε αναγκαστικά προς αυτήν, γιατί αν δεν υιοθετήσουμε εμείς με ενθουσιασμό τη νέα τεχνολογία, θα το κάνουν κάποιοι άλλοι.

Πεδία εφαρμογής

Η μικροηλεκτρονική έχει τρία κύρια πεδία εφαρμογής. Το πρώτο είναι τα συμβατικά ηλεκτρονικά μηχανήματα σαν το βίντεο, το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Το δεύτερο είναι η ίδια η βιομηχανία των υπολογιστών, ένας κλάδος με τζίρο πάνω από 13 τρισεκατομμύρια δρχ. το χρόνο. Το τρίτο πεδίο, που είναι και το κερδοφόρο, είναι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που χρειάζονται ευφυία οποιουδήποτε είδους, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που ανήκουν στα δυο πρώτα πεδία. Οποιοδήποτε προϊόν με όργανα ελέγχου όπως είναι οι μοχλοί, οι σύρτες οι διακόπτες ή οι κινητήρες, πρέπει αναπόφευκτα να περάσει στη μικροηλεκτρονική τεχνολογία. Μέσα σε λίγα χρόνια, τα πολύπλοκα μηχανήματα με τα μηχανικά μέρη θα αποτελούν ιστορικά περίεργα, που θα θαυμάζονται σε μουσεία.

Η μικροτεχνολογία θα πρέπει να θεωρείται σαν μια τεχνολογία δυνατοτήτων, με την έννοια ότι προσφέρει τη δυνατότητα να γίνουν βελτιώσεις στα περισσότερα από τα προϊόντα που υποστηρίζουν το σύνολο της βιομηχανίας μας. Βελτιώνει άλλα προϊόντα, ελέγχοντας για παράδειγμα τα πτερύγια του αεροσκάφους, ώστε το αεροπλάνο να έχει καλύτερη κατανάλωση καυσίμων, ή βελτιώνοντας τη λειτουργία μιας μηχανής λήψης, μιας γραφομηχανής, ενός φωτοαντιγραφικού μηχανήματος, ή μιας μηχανής αυτοκινήτου. Η δύναμη επεξεργασίας, την οποία είχε στη διάθεσή του ένα μεγάλο υπολογιστικό σύστημα το 1960, τώρα είναι διαθέσιμη από έναν πολύ μικρότερο υπολογιστή, ο οποίος μπορεί να ελέγχει ένα μηχανήμα αναψυκτικών, ένα πλυντήριο πιάτων, μια ταμειακή μηχανή ή τον εξοπλισμό για τις καρδιακές ανακοπές σε ένα νοσοκομείο. Το

ηλεκτρονικό ταχυδρομείο θα αντικαταστήσει πολλές ταχυδρομικές υπηρεσίες, εφόσον είναι γελοίο να κόβουμε δέντρα και να φτιάχνουμε χαρτί για να στέλνουμε μηνύματα από την μια άκρη της χώρας στην άλλη, όταν αυτά μπορούν να διαβιβαστούν μέσω ενός σύρματος. Μπορούν να δοθούν πολλά ακόμη παραδείγματα της εισαγωγής της μικροτεχνολογίας σε καθιερωμένα προϊόντα, αλλά ήδη είναι σαφές ότι λίγα προϊόντα θα εξαιρεθούν: το φτηνότερο προϊόν της μικροηλεκτρονικής που έχω δει είναι μια ευχετήρια κάρτα των 200 δραχμών που παίζει έναν ηλεκτρονικό σκοπό.

Ένα δίκιοπο μαχαίρι

Η νέα τεχνολογία μπορεί να εμπλουτίσει τη ζωή μας, απαλλάσσοντάς μας από τα βαρετά καθήκοντα και την αγγαρεία της επαναληπτικής εργασίας, αλλά είναι ένα δίκιοπο μαχαίρι. Τα ίδια κυκλώματα μπορούν να ελέγχουν τη θερμοκοιτίδα ενός παιδιού και να οδηγούν ένα βλήμα. Ολόκληρος ο κόσμος θα επωφεληθεί οικονομικά από την τεχνολογία, αλλά ο πλούτος αναμφίβολα θα συγκεντρωθεί ακόμη περισσότερο στις εξελιγμένες χώρες. Ειδικότερα, οι οικονομίες του Τρίτου Κόσμου απειλούνται σοβαρά από τη μικροηλεκτρονική, γιατί η τεχνολογία κυριαρχείται από τις ΗΠΑ, από ορισμένες χώρες της Άπω Ανατολής, και από τη Δυτική Ευρώπη. Οι βιομηχανίες, τις οποίες οι υποανάπτυκτες χώρες πάλεψαν για να φτιάξουν πρόκειται να χάσουν την αξία τους από τη ρομποτική, τη μαζική παραγωγή και την τεχνολογία της πληροφορικής.

Η εισαγωγή της μικροηλεκτρονικής καταστρέφει πολλές παραδοσιακές βιομηχανίες. Τα μηχανικά ρολόγια και οι αριθμομηχανές αποτελούν καλά τεκμηριωμένα παραδείγματα προϊόντων, των οποίων οι βιομηχανίες έγιναν απαρχαιωμένες λόγω της μικροηλεκτρονικής. Η ρομποτική και τα αυτοματοποιημένα αρχίζουν να μειώνουν τις ανάγκες για εργατικά χέρια στα σύγχρονα εργοστάσια – μια διαδικασία που θα επιταχυνθεί, καθώς σχεδιάζεται η κατασκευή νέων προϊόντων από ρομπότ. Στο Ηνωμένο Βασίλειο έχουν χαθεί δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας από την εισαγωγή της σελφ-σέρβις αντλίας καυσίμου, μιας σχετικής κοινής ηλεκτρονικής συσκευής. Στο μέλλον, ο ερχομός των ευφύων υπολογιστικών συστημάτων θα πάρει τη δουλειά των επαγγελματιών, κατά τον ίδιο τρόπο, με τον οποίο παλαιότερα χειρώνακτες εργάτες επηρεάστηκαν από τις μηχανές. Ορισμένα προγράμματα μπορούν ήδη να κάνουν διάγνωση ασθενειών το ίδιο καλά με τους καλύτερους γιατρούς. Τα πρώτα θύματα ήσαν ατομικές περιπτώσεις και δεν ακούστηκαν, αλλά πώς θα αντιδράσουν οι ενδιαφερόμενοι όταν η μικροτεχνολογία επηρεάσει επαγγέλματα όπως είναι η λογιστική και η ιατρική;

Οι σοβαρότερες μελλοντικές αλλαγές θα μπορούσαν να επέλθουν στην εργασία γραφείου, όπου οι τεχνικές για την εύκολη αποθήκευση μεγάλων ποσοτήτων πληροφοριών και για την ηλεκτρονική μετάδοση του ταχυδρομείου θα βελτιώσουν την παραγωγικότητα, αλλά θα μειώσουν και την απασχόληση. Στις εξ-

ελιγμένες χώρες το 50 τοις εκατό του εργατικού δυναμικού οργανώνει και χειρίζεται πληροφορίες με τη μια ή την άλλη μορφή. Έτσι ο έξυπνος, βασισμένος στους υπολογιστές εξοπλισμός για τη διαχείριση, αποθήκευση και μετάδοση πληροφοριών – η **τεχνολογία της πληροφορικής** – θα βελτιώσει την αποτελεσματικότητά, αλλά θα καταργήσει θέσεις εργασίας.

Η εύπλαστη μηχανή

Αν υπάρχει ένας μονάχα λόγος για τον αντίκτυπο της μικροηλεκτρονικής, αυτός είναι η γενική φύση του υπολογιστή. Είμαστε συνηθισμένοι σε μηχανές που εκτελούν μια μονάχα λειτουργία, όπως είναι τα τρυπάνια, οι τόννοι, τα ποδήλατα και οι γραφομηχανές. Η λειτουργία ενός υπολογιστή καθορίζεται από το **πρόγραμμα** ελέγχου του, ενώ το ίδιο το μηχάνημα είναι σημαντικό μόνο σαν ένα μέσο που δίνει τη δυνατότητα στο πρόγραμμα. (ή **software** = **λογισμικό**) να τρέξει. Κάθε φορά που ένας υπολογιστής δέχεται ένα καινούργιο πρόγραμμα, γίνεται ένα διαφορετικό μηχάνημα, χωρίς καμμία αλλαγή στη φυσική του μορφή. Ο ίδιος υπολογιστής μπορεί να προγραμματιστεί, ώστε να εκτελεί αριθμητικές πράξεις, να συνθέτει ομιλία, να ενεργεί σαν ένας ηλεκτρονικός πίνακας σχεδίασης, να τρέχει βίντεο-παιχνίδια, ή να δουλεύει σαν επεξεργαστής κειμένου. Επειδή τα προγράμματα είναι τόσο ισχυρά, η χρήση τους μπορεί να απλοποιήσει τη μηχανολογική σχεδίαση των μηχανών. Μια σύγχρονη ηλεκτρονική γραφομηχανή έχει πολύ λιγότερα κινούμενα μέρη, γιατί οι παλιές κασάνιες, οι μοχλοί και τα γρανάζια έχουν αντικατασταθεί από ένα πολύ απλούστερο μηχάνημα το οποίο λέγεται από ένα σύνθετο πρόγραμμα. Παρ' όλη την απλότητά του από μηχανολογική άποψη, το νέο μηχάνημα μπορεί να κάνει περισσότερα από το παλιό. Η πολυπλοκότητα βρίσκεται μέσα στο πρόγραμμα, το οποίο είναι εύκολο να παραχθεί μαζικά και να ελεγχθεί. Η μηχανολογική πολυπλοκότητα έχει αντικατασταθεί απ' την πολυπλοκότητα του προγράμματος.

Ακούμε αγωνιώδεις κραυγές, ότι ο υπολογιστής εισβάλλει παντού. Αυτή η διάδοση των υπολογιστών πηγάζει από το γεγονός ότι το ίδιο μηχάνημα μπορεί να έχει πολλές διαφορετικές εφαρμογές – μόνο τα προγράμματα ελέγχου χρειάζεται να αλλάζονται. Ένας συγγραφέας αγοράζει ένα μηχάνημα για να γράψει ένα μυθιστόρημα, ένας λογιστής για να βοηθηθεί στην ετοιμασία των λογαριασμών, ένας σχεδιαστής για να βοηθηθεί στην παραγωγή σχεδίων. Ο καθένας αγοράζει τον ίδιο υπολογιστή, ο οποίος, μέσα σε δευτερόλεπτα, μεταμορφώνεται – χάρη σ' ένα πρόγραμμα – στο εργαλείο που χρειαζόμαστε.

Η σχεδίαση ενός υπολογιστή είναι μια διαδικασία που κοστίζει πολύ ακριβά. Πάντως, το γεγονός ότι ένας μονάχα τύπος μηχανήματος μπορεί να χειριστεί απεριόριστο αριθμό προβλημάτων σημαίνει ότι οι υπολογιστές μπορούν να κατασκευάζονται μαζικά, και επομένως το κόστος της ανάπτυξής τους να μοιράζεται σε χιλιάδες πωλήσεις.

Τα συστήματα των υπολογιστών είναι μίμοι, με τη

δυνατότητα να προσομοιώνουν οποιαδήποτε άποψη της ζωής, για την οποία μπορούν να δημιουργηθούν κανόνες. Το κάθε πρόγραμμα δημιουργεί ένα μοντέλο του κόσμου μέσα στον υπολογιστή, που μπορεί να είναι τόσο απλό, όσο ένα βίντεο-παιχνίδι ή η λειτουργία ενός τόννου, ή τόσο σύνθετο, όσο μια ανάλυση των φυσικών γλωσσών ή μια προσομοίωση του πυρηνικού πολέμου. Αλλά οι υπολογιστές δεν περιορίζονται μονάχα σε εσωτερική προσομοίωση αυτού του είδους. Το μηχάνημα μπορεί να ελέγχει και εξωτερικές συσκευές. Μπορεί να πλησιάσει και να επιδράσει στον κόσμο. Ο θραχίονας του ρομπότ πλησιάζει και μετακινεί το κομμάτι στο σκάκι, κάτω από τον έλεγχο του ίδιου μικροϋπολογιστή που σκέφτηκε την καλύτερη κίνηση.

Οι υπολογιστές δεν πρέπει ποτέ να αντιμετωπίζονται απλώς σαν ένδοξοι «αριθμοφάγοι», μονάχα για την αριθμητική – πρόκειται για μια αυταπάτη που δημιουργήθηκε από την πρώτη χρήση των υπολογιστών για επιστημονικούς υπολογισμούς. Οι υπολογιστές χειρίζονται ένα μεγάλο εύρος πληροφοριών, οι οποίες παριστάνονται με συμβολική μορφή. Τα δεδομένα που δέχονται επεξεργασία μπορούν να είναι τόσο διαφορετικά, όσο οι λεπτομέρειες από τις αρρώστιες των ασθενών, οι λέξεις σε ένα λεξικό, ή το εύρος των χρωμάτων στους πίνακες.

Τεχνολογία δυνατοτήτων

Οι εφαρμογές των μικρουπολογιστών τώρα περιορίζονται, από τη φαντασία μας κυρίως, στον προγραμματισμό. Καθώς βρίσκονται στη διάθεσή μας όλο και περισσότερο ισχυροί υπολογιστές, οι περιορισμοί που επιβάλλονται από το ίδιο το μηχάνημα εξαφανίζονται, αφήνοντας μια νέα πρόκληση για τη δημιουργία προγραμμάτων που θα εκμεταλλεύονται το πλήρες δυναμικό της τεχνολογίας.

Η μικροτεχνολογία θα επεμβαίνει κάθε φορά που θα θέλουμε να επικοινωνήσουμε, να αποθηκεύσουμε ή να επεξεργαστούμε πληροφορίες. Οι τεχνολογίες όπως είναι του χαρτιού, της λαδομπογιάς, του φιλμ και της τηλεόρασης προσέφεραν νέες και συναρπαστικές ευκαιρίες όταν εμφανίστηκαν. Η πρόκληση τώρα είναι να εκμεταλλευτούμε τις ευκαιρίες που μας προσφέρουν οι υπολογιστές. Τα παιδιά μαθαίνουν από τα πρώτα χρόνια τους να γράφουν και να διαβάζουν, κυρίως για να μπορούν να καταλαβαίνουν και να διαμορφώνουν τον κόσμο όπου ζουν. Με την έναρξη της επανάστασης της μικροτεχνολογίας, η γνώση των υπολογιστών είναι εξίσου σημαντική. Όλοι μας θα πρέπει να μπούμε στον κόπο να εξερευνήσουμε το γοητευτικό κόσμο αυτού του καινούργιου εργαλείου.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΩΝ/ΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

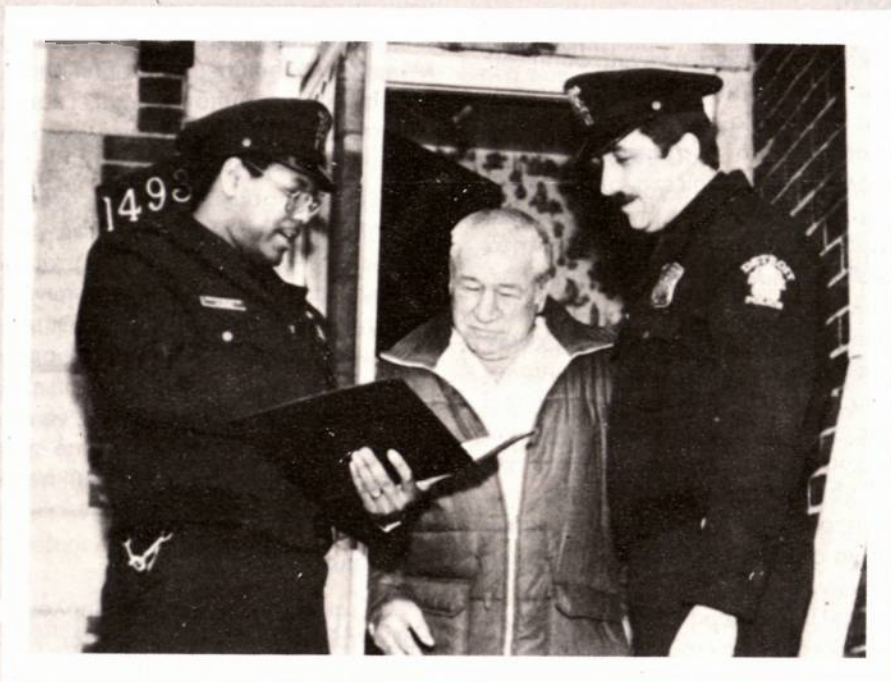
ΠΗΓΕΣ

- a) *Computers for beginners*, Μασούντ Γιαζντανί, 1984.
- β) *Understanding Computers*, Richard Stevens, 1986.

Στο επόμενο τεύχος: Η ιστορία του υπολογιστή

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΕΙΘΕΙΑΣ

(Άρθρ. 169 Π.Κ.)

Του υπαστυνόμου Α' ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ Νικολάου

Κάθε κρατικός οργανισμός, ακόμα και ο πιο τέλειος, για να εξασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία του έχει ανάγκη από τη βοήθεια και τη συμπαράσταση των πολιτών.

Η διαπίστωση αυτή οδήγησε το νομοθέτη στην καθιέρωση υποχρεώσεων των πολιτών απέναντι στο κράτος, που λόγω της φύσης τους ανάγονται στη σφαίρα των δημοσίων υποχρεώσεων. Οι δημόσιες υποχρεώσεις δεν περιλαμβάνουν μόνο θετικές ενέργειες αλλά και αποχή των πολιτών από ορισμένες ενέργειες. Ο κύκλος όμως αυτών των κανόνων, που επιτάσσουν ορισμένη θετική ή αρνητική συμπεριφορά, είναι πολύ περιορισμένος μέσα σ' ένα δημοκρατικό κράτος δικαίου, όπου υπάρχει το τεκμήριο της ελευθερίας των πολιτών και μόνο σε ρητή και σαφή διάταξη που θα αναφέρεται στον τύπο και στο περιεχόμενο της πράξης ή παράλειψης, μπορεί να θεμελιωθεί μια τέτοια υποχρέωση.

Στην κατηγορία αυτή των περιοριστικών διατάξεων υπάγεται και το άρθρ. 169 του Π.Κ., που τιμωρεί την απείθεια των πολιτών στις προσκλήσεις των δημοσίων οργάνων για εκπλήρωση ατομικής τους υποχρέωσης, επειδή η παράλειψη των καθηκόντων αυτών, παρεμποδίζει την αρχή στην εκτέλεση των καθηκόντων της και κατ' επέκταση δυσχεραίνεται η άσκηση της κρατικής εξουσίας.

Το έγκλημα της απείθειας συμπεριλαμβάνεται στο 5ο Κεφάλαιο του Ειδικού Μέρους του Π.Κ., υπάγεται στη σειρά των εγκλημάτων που στρέφονται κατά της πολιτειακής εξουσίας και αποσκοπεί στην εξασφάλιση της εκπλήρωσης των δημοσίων υποχρεώσεων των πολιτών απέναντι στο κράτος.

Προσβολή της πολιτειακής εξουσίας υπάρχει και στην περίπτωση που ο πολίτης δεν εκπληρώνει τα υπό της πολιτείας ανατεθειμένα σ' αυτόν καθήκοντα, όταν η εκπλήρωση τους συνάπτεται αμέσως με την άσκηση της κρατικής εξουσίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 169 του Π.Κ. με φυλάκιση μέχρι 6 μηνών τιμωρείται, όποιος ύστερα από νόμιμη πρόσκληση, αρνείται σε κάποιον από τους υπαλλήλους του άρθρου 13 παρ. 3 χωρίς αντίσταση την υπηρεσία ή συνδρομή που οφείλεται κατά το νόμο ή την είσοδο σε οποιοδήποτε μέρος για να επιχειρηθεί κάποια νόμιμη υπηρεσιακή ενέργεια.

Πρόκειται για έγκλημα διακινδύνευσης αφού για την συγκρότησή του δεν απαιτείται η επέλευση θλάβης στη λειτουργία της κρατικής μηχανής, αλλά η δημιουργία κινδύνου επέλευσης τέτοιας θλάβης.

Όταν εκείνος που έχει υποχρέωση να υπακούσει είναι δημόσιος υπάλληλος και η υπηρεσία ή συνδρομή για την οποία καλείται ανάγεται στα υπηρεσιακά του καθήκοντα, τότε η άρνησή του συνιστά παράβαση καθήκοντος (άρθρ. 259 Π.Κ.).

Η μη εμφάνιση μάρτυρα ή πραγματογνώμονα ενώπιον οιοδήποτε δικαστηρίου, πλην του πταισματοδικείου, συνιστά απείθεια εφ' όσον αναβληθή ή ματαιωθή η εκδίκαση των υποθέσεων.

Χαρακτηριστικά στοιχεία του αδικήματος

1) Προηγούμενη πρόσκληση.

Πρόσκληση θεωρείται τόσο η απλή ειδοποίηση, όσο και η κοινοποίηση της διαταγής.

2) Η πρόσκληση να έγινε από κάποιον υπάλληλο του άρθρ. 13 παρ. α΄.

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό: «Υπάλληλος είναι εκείνος στον οποίο νόμιμα έχει ανατεθεί, έστω και προσωρινά, η άσκηση υπηρεσίας δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου».

Έτσι στην έννοια του υπαλλήλου υπάγονται, π.χ. οι ένορκοι, τα μέλη εφορευτικών επιτροπών στις εκλογές, αφού εκτελούν έστω και προσωρινά δημόσια υπηρεσία, καθώς και οι υπάλληλοι των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, αφού ασκούν σύμφωνα με το νόμο (ΑΡΟΒ) πολλές φορές αστυνομικά καθήκοντα. Έτσι αν ο Α΄ καταλαμβάνει θέση σε λεωφορείο ή σιδηρόδρομο που με αστυνομική διαταγή ή από τον κανονισμό των σιδηροδρόμων έχει καθοριστεί σαν θέση ατόμων εχόντων ανάγκη βοήθειας, και παρά τας παρακλήσεις των επιτετραμμένων υπαλλήλων, αυτός αρνείται άνευ αντίστασης να παραχωρήσει την θέση στα εν λόγω πρόσωπα, διαπράττει το αδίκημα της απείθειας. Σ' όλες όμως τις περιπτώσεις πρέπει να ερευνάται αν πράγματι ο υπάλληλος ενεργεί σαν εκπρόσωπος δημοσίας εξουσίας ώστε να μη γενικεύεται η εφαρμογή της διάταξης, πράγμα επικίνδυνο για το ποινικό δίκαιο.

3) Η πρόσκληση να είναι νόμιμη.

Για να είναι νόμιμη η πρόσκληση πρέπει να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

(α) Καθ' ύλη αρμοδιότητα του υπαλλήλου. Δεν αρκεί η γενική, αλλά απαιτείται ειδική αρμοδιότητα να προσκαλέσει το άτομο να εκπληρώσει υπηρεσία ή συνδρομή, που παρέχεται σύμφωνα με διάταξη νόμου.

(β) Κατά τόπο αρμοδιότητα. Στο θέμα αυτό υπάρχουν διαφωνίες προερχόμενες από το γεγονός, ότι σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης ο καθ' ύλην αρμόδιος και κατά τόπο αναρμόδιος υπάλληλος, υποχρεούται σε εκτέλεση ορισμένων πράξεων, ιδιαίτερα οι αστυνομικοί υπάλληλοι.

4) Η πρόσκληση να αφορά στην εκπλήρωση της κατά νόμο οφειλόμενης υπηρεσίας ή συνδρομής ή την είσοδο σε οποιοδήποτε μέρος για επιχείρηση νόμιμης υπηρεσιακής ενέργειας.

Στο σημείο αυτό πρέπει να τονίσουμε ότι η υποχρέωση του πολίτη να συμπράξει και να συνεργαστεί με την αρχή, υπάρχει μόνο σε ειδικά προβλεπόμενες και αυστηρά καθοριζόμενες περιπτώσεις. Τέτοια υποχρέωση του πολίτη δεν υπάρχει σε κάθε πράξη που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του κρατικού οργάνου και τούτο για δύο λόγους: α) Λόγω των κινδύνων που τυχόν να εγκυμονεί μια υπερβολική ανάπτυξη της συνεργασίας αυτής και 2) Διότι έτσι θα χαρακτηρίζονταν αξιόποινες, χωρίς ειδικό καθορισμό, ένα πλήθος πρά-

ξενων των πολιτών πράγμα που θα προσέκρουσε στον κανόνα nullum crimen nulla poena sine lege. Άλλωστε σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 169 **τιμωρείται η άρνηση μόνο της κατά νόμο οφειλόμενης συνδρομής**. Απαιτείται δηλαδή να υπάρχει νομοθετημένη υποχρέωση του πολίτη για εκπλήρωση της παροχής που αναφέρεται στην πρόσκληση και να προκύπτει από ειδική διάταξη.

Έτσι ο γιατρός που καλείται νόμιμα από την Αστυνομία να ακολουθήσει στον τόπο του εγκλήματος για σύνταξη της απαιτούμενης ιατροδικαστικής έκθεσης και αρνείται, διαπράττει απείθεια.

Αν κάποιος κληθεί σαν μάρτυρας ή πραγματογνώμονας ενώπιον του ακροατηρίου οποιουδήποτε δικαστηρίου, πλην του πταισματοδικείου και δεν εμφανισθεί και το δικαστήριο πειστεί ότι η απουσία του οφείλεται σε πρόθεσή του ν' αναβληθεί ή να ματαιωθεί η εκδίκαση της υπόθεσης, καταδικάζεται εκτός από την επιβολή προστίμου και την επιμέτρηση των δαπανών αναβολής της δίκης, και για απείθεια σύμφωνα με άρθρ. 231 παρ. 2 του Κ.Π.Δ.

Επίσης όταν ο κλητευόμενος αρνείται να παραλάβει το επιδιδόμενο έγγραφο ή να υπογράψει το επιδοτήριο κατά το άρθρο 163 του Κ.Π.Δ. ή όταν αρνείται να αποδεχθεί τον διορισμό του σαν πραγματογνώμονας, εφόσον φέρει την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου κατά το άρθρ. 189 ΚΠΔ, καθώς και στις περιπτώσεις παραβάσεως των άρθρων 202, 235 και 460 του ΚΠΔ, εφαρμόζονται αναλόγως οι περί απείθειας διατάξεις.

Δεν πρέπει να συγχέουμε τη νομική υποχρέωση του πολίτη να ανέχεται την εκτέλεση πράξεων, που ανάγεται στα καθήκοντα των δημοσίων οργάνων, με τη νομική του υποχρέωση να πράττει ή να παραλείπει, δηλαδή την υποχρέωση για θετική ή αρνητική παροχή (αριθ. 169).

Στην πρώτη περίπτωση της ανοχής, είναι θέμα της κρατικής εξουσίας να οπλίσει τα όργανά της μέσω της νομοθετικής οδού, με τα απαραίτητα μέσα για να εξασφαλίσει την εκτέλεση των καθηκόντων τους, π.χ. Η χρήση αναγκαστικών μέσων για την διακοπή οικοδομικών εργασιών ή λειτουργίας καταστήματος κ.λπ. που γίνεται άνευ της σχετικής αδειας. Επίσης λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων, φωτογραφιών κ.λπ. Οι περιπτώσεις αυτές δεν έχουν καμιά σχέση με τις υποχρεώσεις των πολιτών για εκπλήρωση θετικής ή αρνητικής παροχής που προβλέπει η διάταξη του άρθρ. 169.

Δεν αποτελεί δηλαδή συνδρομή η περίπτωση κατά την οποία το κρατικό όργανο έχει το δικαίωμα να μεταχειρισθεί βία κατά του πολίτη προς εξασφάλιση της παροχής. Το δικαίωμα που έχει, π.χ. το αστυνομικό όργανο κατά την εκτέλεση μιας απόφασης να χρησιμοποιήσει μια σειρά μέσων που του παρέχονται, από την απλή πρόσκληση στην αρχή μέχρι την προσφυγή στη βία στο τέλος, δεν καθιερώνει και αντίστοιχη υποχρέωση του πολίτη την οποία αν δεν εκπληρώσει θα γίνει υπαίτιος απείθειας. Για το λόγο αυτό και δεν νοείται συνδρομή – συνεργασία του πολίτη μετά του αστυνομικού οργάνου για τη σύλληψη του εαυτού του. Επί

συλλήψεως π.χ. του επ' αυτοφώρω καταλαμβανομένου δράστου πταισματικής παράβασης (άρθρ. 409, 410 ΚΠΔ) παρέχονται από τη νομοθεσία όλα τα αναγκαία μέσα για την εκτέλεση της σύλληψης μέχρι και βίαιη μεταγωγή του συλληφθέντος.

Η άρνηση υπακοής όμως του συλληφθέντος στην πρόσκληση του συλλαβόντος αστυνομικού οργάνου δεν συνιστά απείθεια, γιατί δεν υπάρχει υποχρέωση συνδρομής του για τη σύλληψη του εαυτού του.

Τα άρθρα 409 και 410 του ΚΠΔ θεσπίζουν υποχρέωση του πολίτη να αναχθεί την εκτέλεση των καθηκόντων των αστυνομικών οργάνων. Δεν τον υποχρεώνουν όμως σε ορισμένη παροχή έναντι του κράτους, ώστε σε περίπτωση άρνησής τους να ακολουθήσει το αστυνομικό όργανο να διαπράττει το έγκλημα της απείθειας.

Η εξασφάλιση της εκτέλεσης της κρατικής λειτουργίας επιτυγχάνονται στην περίπτωση αυτή με τη σύλληψη και τη βίαιη μεταγωγή του συλληφθέντος. Όπου ο νομοθέτης του ΚΠΔ θέλησε η παράβαση των διατάξεων αυτού να συνιστά αξιόποινη απείθεια το προέβλεψε, ειδικά όπως στις διατάξεις του ΚΠΔ που προαναφέραμε, δηλαδή των άρθρων 163 παρ. 2 (παραβάσεις περί την επίδοση), 189 (υποχρέωση αποδοχής διορισμού πραγματογνώμονα), 202 παρ. 1 (κυρώσεις για τους επ' ακροατηρίω διορισθέντας κ.λπ).

Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι **εφόσον η απλή άρνηση του πολίτη να συνδράμει αφορά μόνο στην ομαλή λειτουργία της κρατικής μηχανής δεν συντρέχει λόγος απείθειας**. Όταν όμως ο πολίτης παραβαίνει ιδιαίτερα αξιόλογη και καθορισμένη υποχρέωσή του για θετική ή αρνητική παροχή γίνεται υπαίτιος απείθειας (αριθ. 169 Π.Κ.) και η ποινή που προβλέπεται έχει σαν σκοπό να εκφράσει μομφή κατά της προσωπικότητας του δράστη που την θεωρεί σαν ιδιαίτερα αντικοινωνική, επειδή προσβάλλει τα θεμέλια της ομαλής κοινωνικής συμβίωσης και όχι μόνο της εύρυθμης λειτουργίας της κρατικής μηχανής.

Μερικές φορές η υποχρέωση του πολίτη για παροχή βοήθειας θεσπίζεται σαν εξαιρετικό μέτρο και προβλέπεται μόνο για τις περιπτώσεις δυστυχήματος ή κοινού κινδύνου ή κοινής ανάγκης, π.χ. Ο αστυφύλακας Α' καλεί τους Β' και Γ' να τον βοηθήσουν στην κατάσβεση πυρκαγιάς που εξερράγη σε θάμνους με κίνδυνο επέκτασης και επί των παρακειμένων οικοδομών, πλην όμως αυτοί αρνούνται τη συνδρομή, αν και έχουν υποχρέωση από αστυνομική διάταξη.

Εάν δεν υπήρχε αστυνομική διάταξη που να υποχρέωνε τους πολίτες σε τέτοια συνδρομή, ο αστυφύλακας αντλεί το δικαίωμα πρόσκλησης από το άρθρο 288 παρ. 2 και από τις διατάξεις περί καταστάσεως ανάγκης.

Εάν η Υπηρεσία ή η συνδρομή που καλούνται να παράσχουν δεν είναι νόμιμη τότε η άρνηση των προσκαλουμένων δεν συνιστά παράβαση του παρόντος άρθρου. Έτσι δεν συνιστά απείθεια η άρνηση του κληθέντα να παραστεί σαν μάρτυρας σε τοιχοκόλληση δικογράφου.

Όσον αφορά για την παρακώλυση εισόδου σε οποιοδήποτε μέρος για εκτέλεσι, νόμιμης επιχείρησης ενέργειας, απαιτείται στην περίπτωση αυτή ειδική διάταξη που να χορηγεί στον υπάλληλο την εξουσία εισόδου. Τέτοια νόμιμη υπηρεσιακή ενέργεια προβλέπουν τα άρθρα 253-255 του Κ.Π.Δ. τα οποία καθορίζουν και τις προϋποθέσεις διενέργειας κατ' οίκον έρευνας. Η άρνηση εν προκειμένω του ενοίκου να επιτρέψει την είσοδο στα ανακριτικά όργανα αποτελεί απείθεια. Επίσης όσον αφορά τους δημόσιους χώρους, η άρνηση του Δ/ντού κινηματογράφου ή θεάτρου να επιτρέψει την είσοδο στα αρμόδια αστυνομικά όργανα για εκτέλεση υπηρεσίας τάξεως και ελέγχου αριθμού θεατών συνιστά αξιόποινη απείθεια.

Άρνηση χωρίς αντίσταση

Με το στοιχείο αυτό επιτυγχάνεται ο διαχωρισμός της προκειμένης εγκληματικής πράξης από το έγκλημα της αντίστασης (167 ΠΚ). Το ιδιαίτερο γνώρισμα του αδικήματος της απείθειας σε σχέση με εκείνο της αντίστασης είναι ότι εδώ η προσβολή της εκπροσωπούμενης από τους υπαλλήλους της πολιτείας εξουσίας πραγμάτωνται με παράλειψη της οφειλόμενης κατά νόμο ενέργειας, με παθητική δηλαδή στάση και

Όταν ο γιατρός που καλείται νόμιμα από την Αστυνομία ν' ακολουθήσει στον τόπο του εγκλήματος, για σύνταξη ιατροδικαστικής έκθεσης αρνείται, διαπράττει απείθεια.

όχι με ενέργεια στρεφόμενη κατά του υπαλλήλου όπως στην αντίσταση. Εάν η μη συμμόρφωση εκδηλώνεται με ενεργητική συμπεριφορά, πρέπει να εξετάζεται μήπως η συμπεριφορά αυτή στοιχειοθετεί το έγκλημα της αντίστασης, η οποία απορροφά τελικά την απείθεια.

Νομολογίες σχετικές με το έγκλημα της απείθειας

Αριθ. 381/1966(1)

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος **Θ. Σταυρόπουλος**
Εισηγητής ο αρεοπαγίτης **Κ. Χουρδάκης**

«Απείθεια – Απαιτείται όπως η υπηρεσία ή συνδρομή οφείλται κατά νόμον. – Μη αιτιολογούμενης επαρκώς της υποχρέωσης των καταδικασθέντων όπως προσφέρουν τα αγροτεμάχια των προς ισοπέδωσιν λόγω αναδασμού, στερείται νομίμου βάσεως η καταδικαστική επί απείθεια απόφασις και αναιρείται».

Επειδή εκ της διατάξεως του άρθρου 169 Π.Κ. παρ. 1 οριζούσης (παρατίθεται η διάταξις) σαφώς προκύπτει ότι προς στοιχειοθέτησιν του ως άνω αδικήματος της απείθειας της παρ. 1 του μνησθέντος άρθρου απαιτείται όπως η υπηρεσία ή συνδρομή ήν καλείται ο προσκαλούμενος να προσφέρει οφείλται κατά νόμον. Εν προκειμένω ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως δι' αυτής εκπνήχθησαν ένοχοι οι αναιρεσείοντες κατηγορούμενοι του ότι την 18 Μαρτίου 1966 εν θέσει «Κάμπος» περιφέρειας Ριγανής Ξηρομέρου μετά την προηγηθείσαν νόμιμον πρόσκλησιν αρνήθησαν εις τα αρμόδια όργανα της τε Γεωργικής υπηρεσίας Αιτωλοακαρνανίας και Χωροφυλακής και δη εις τους Διευθυντήν Γεωργίας Αιτωλοακαρνανίας ΚΤ, Διοικητήν Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής Αιτωλικού και χωροφύλακα ΓΣ, και Π.Π., εκτελούντας διατεταγμένην υπηρεσίαν άνευ αντιστάσεως, την κατά νόμον οφειλομένην συνδρομήν των ήτοι ηρήθησαν όπως επιτρέπωσιν την ισοπέδωσιν λόγω αναδασμού αγροτεμαχίων των κειμένων εν τη θέσει ταύτ και υποκειμένων εις αναδασμόν. Ούτως όμως αποφηνάμενον το δικάσαν δικαστήριον χωρίς να μνημονεύη και αιτιολογή ειδικώς τας περιστάσεις υφ' ας κατά τον νόμον 821/1948, επεβάλλετο εις τους κατηγορουμένους η προς τας αρχάς συνδρομή προς ισοπέδωσιν λόγω αναδασμού των αγροτεμαχίων των ότε και μόνον στοιχειοθετείται το αδίκημα του άρθρου 169

περίπτωσης πρώτη του Π.Κ. δι' ην εκήρυξε τούτους ενόχους, εστέρησε την απόφασίν του νομίμου βάσεως μη καθισταμένου εφικτού συνεπεία της τωιαύτης παραλείψεως του ελέγχου υπό του Αρείου Πάγου της ορθής εφαρμογής της ως άνω διατάξεως και δέον όπως αυτή αναφερθή κατά τον βάσιμον περί τούτου μοναδικόν λόγον αναφέσεως.

Επειδή αναιρουμένης δια τωιούτον λόγον της προσβαλλομένης αποφάσεως δέον, όπως, μη εξαντληθείσης της κατηγορίας, παραπεμφθή η υπόθεσις προς νέαν συζήτησιν κατά τα άρθρα 518 παρ. 2 και 519 Κ.Π.Δ. εις το εν τω διατακτικώ δικαστήριον καθ' ο μη ούσης δυνατής της συνθέσεως του δικάσαντος δικαστηρίου εξ άλλων δικαστών εκτός των πρότερον δικάσαντων.

ΠΛΗΜΜ/ΔΙΚΕΙΟΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Αριθμ. 730/1975 (απόφ.)

Δικασταί: **Ν. Λαμπέας**, Πρόεδρος, **Γ. Μάμαλης** και **Γ. Μάνας**.

«Έννοια απείθειας. – Προβλεπομένης κατασχέσεως του αλιεύματος και των μέσων αυτού επί επ' αυτοφώρῳ καταλαμβανομένης αλιείας εντός του μη ενοικιαζομένου χώρου της λιμνοθαλάσσης Μεσολογγίου, προκύπτει ότι αναγνωρίζεται δικαίωμα προσκλήσεως του υπαίτιου και αντίστοιχος υπέρβασις τούτου προς παράδοσιν των δικτύων. – Καταδίκη επί απείθεια των μη συμμορφωθέντων εις την πρόσκλησιν».

Η δεκτή γενομένη πρότασις του Εισαγγελέως **Ι. Φραντζεσκάκη** έχει ως εξής:

«Επειδή ειδικώτερον δια της παραγράφου 2 του ως ειρητήν άρθρου 12 Ν.Δ. 420/1970 ορίζεται ότι, επί αυτοφώρῳ καταλαμβανομένης διοικητικής ως άνω παραβάσεως, αι εν τη προηγουμένη παραγράφῳ του ιδίου

άρθρου λιμενικά αρχαί ή όργανα προβαίνουν εις την άμεσον κατάσχεσιν του αλιεύματος ως και των αλιευτικών πλοίων οργάνων και εργαλείων, δι' ων εγένετο η παράβασις και περαιτέρω, κατ' άρθρον 13 Ν.Δ. 420/70 δεν επιτρέπεται η απόδοσις των ως άνω κατασχεθέντων προ της καταβολής υπό του παραβάτου του τυχόν επιβληθέντος προστίμου. Εν πάση περιπτώσει όμως κατ' άρθρον 11 Ν.Δ. 420/1970 εκ των κατασχομένων ως άνω αντικειμένων καταστρέφονται μόνον τα έχοντα παρανόμους διαστάσεις δικτυα αμέσως μετά την απόρριψιν της προσφυγής επί της αποφάσεως της επιβαλλούσης το πρόστιμον ή μετά πάροδον της προθεσμίας προς υποβολήν της ως άνω προσφυγής.

Επειδή, οι κατηγορούμενοι προσκληθέντες όπως παραδώσουν τα δι' ων ηλίευσον εργαλεία (δικτυα) προς άμεσον κατάσχεσιν ηρνήθησαν άνευ αντιστάσεως να υπακούσουν εις την ως άνω νόμιμον πρόσκλησιν και να παραδώσουν εις τα ως άνω λιμενικά όργανα τα κατ' άρθρον 12 παρ. 2 Ν.Δ. 420/1970 υποκείμενα εις άμεσον κατάσχεσιν δικτυα καίτοι είχαν υποχρέωσιν απορρέουσαν εκ των ως άνω διατάξεων όπως συνδράμουν τα ως άνω λιμενικά όργανα προς άμεσον κατάσχεσιν των προαναφερθέντων δικτύων (οιωνδήποτε διαστάσεων και αν είναι ταύτα) δι' ων ηλίευσον ούτοι παρανόμως εντός του μη ενοικιαζομένου χώρου της λιμνοθαλάσσης ΜεσοΛογγίου - Αιτωλικού εν ω (χώρω) είναι απολύτως απαγορευμένη, ως ανωτέρω εξετέθη, η δια δικτύων αλιεία. Προς αποφυγήν δε της ως άνω κατασχεσεως ετράπησαν εις φυγήν δια των αλιευτικών των λέμβων.

Κατόπιν των ως άνω εκτεθέντων, εν τη παρούση περιπτώσει συντρέχοντα άπαντα τα υπό του νόμου στοιχεία δια την στοιχειοθέτησιν του αδικήματος του άρθρου 169 Π.Κ. (ως σχετικώς εδέχθη και ο Άρειος Πάγος δια της υπ' αριθμ. 356/1964 Ποιν. Χρον. ΙΕ/18 αποφάσεώς του επί αρνήσει του παρανόμως θηρεύοντος κυνηγού όπως παραδώσι τα έπληον δι' ου εθήρευσεν εις τον καταλαθόντα τούτο θηροφύλακα) και ως εκ τούτου προτείνεται όπως οι κατηγορούμενοι κηρυχθούν ένοχοι επί τω προαναφερθέντι αδικήματι, κατά το κατηγορητήριον».

Αριθμ. 3989/1974

Δικασταί: Γ. Χριστινάκης, πρόεδρος, Π. Αναστασόπουλος και Χ. Παπαδάκης

«Όταν ο νόμος προβλέπη την δι' εξαναγκαστικού μέσου εξουδετέρωσιν της αρνήσεως του πολίτου όπως συμμορφωθή προς τας διαταγάς της αρχής, δεν υφίσταται η προς στοιχειοθέτησιν του εγκλήματος της απειθείας υποχρέωσις παροχής συνδρομής. — Εφ' όσον ο επιχειρών κατάσχεσιν κινητών δικαστικός κλητήρ ηδύνατο δια της βίας να αφαιρέση ταύτα, η άρνησις του υποχρέου όπως παραδώση αυτά δεν συνιστά απείθειαν.

Δια του ανωτέρω βουλεύματος εγένετο δεκτή η πρότασις του Αντεισαγγελέως Ν. Τουρλουμπή έχουσα ως εξής:

«Κατά του Ι.Τ. ησκήθη ποινική δίωξις δι' απείθειαν (άρθρ. 169 Π.Κ.) διότι, κατά την από 16.5.74 έκθεσιν του ενταύθα δικαστικού επιμελητού Γ.Β., ηρνήθη την 16.5.1974 να εξαγάη εκ των θυλακίων του και να παραδώση εις αυτόν το χρηματικόν ποσόν των 1000 δραχμών προς κατάσχεσιν του. Αρνητική πρέπει να είναι η απάντησις αν η παράβασις παθητική του κατηγορουμένου συμπεριφορά δύναται να υπαχθή εις την διάταξιν του άρθρ. 169 Π.Κ. και ειδικώτερον εις την πρώτην περιπτώσιν αυτού της αρνήσεως παροχής οφειλομένης κατά νόμον συνδρομής. Διότι εις αυτήν υπάγεται μόνον η άρνησις εκπληρώσεως, υφισταμένη υποχρεώσεως του πολίτου έναντι της αρχής προς εκπλήρωσιν των καθηκόντων της, όχι δε και η μη εκπλήρωσις άλλων του πολίτου υποχρεώσεων. Η υποχρέωσις όμως συνδρομής της αρχής ήτοι συνεργασίας, συμπράξεως, δια την επιτέλεσιν των ανατεθεισών εις αυτήν έργων και την εύρυθμον λειτουργίαν της κρατικής μηχανής προϋποθέτει αυτονομίαν διαμορφώσεως της βουλήσεως του πολίτου, δυνατότητα ελευθέρας εκλογής του και αρνήσεως παροχής της βοηθείας του. Ο εξαναγκασμός δε συμμορφώσεως των πολιτών προς τας διαταγάς της αρχής επιτυγχάνεται είτε δια της δι' αναγκαστικών μέσων εκτελέσεως

της διαταγής είτε δια της απειλής του εσχάτου μέσου της ποινικής κυρώσεως κατά του απειθούντος. Κατ' ακολουθίαν, όταν ο νόμος προβλέπη αντί της ποινής της απειθείας την δι' εξαναγκαστικού μέσου εξουδετέρωσιν της αρνήσεως του πολίτου, δεν υφίσταται υποχρέωσις παροχής συνδρομής (συνεργασίας) του πολίτου εις το δημόσιον όργανον, ως εις την περίπτωσην μεγαγωγής εκ των φυλακών του κρατουμένου, συλλήψεως επ' αυτοφώρω του δράστου, καθ' όσον το κρατικόν όργανον εις τας εν λόγω περιπτώσεις δικαιούται να μεταχειρισθή βίαν προς εξασφάλισιν της απαιτουμένης παροχής (Δέδε, Η απείθεια σελ. 40). Επί πλέον η επιβαλλομένη εις τον πολίτην υποχρέωσις να συμπράξη και να συνεργασθή μετά της αρχής, η οποία δεν πρέπει να συγχέεται με την νομικήν του υποχρέωσιν ανοχής εκτελέσεως υπό των Δημοσίων οργάνων πράξεως αναγομένης εις τ καθήκοντά των, απαιτείται να προβλέπεται ειδικώς υπό του νόμου δεδομένου ότι δεν υφίσταται γενική υποχρέωσις συνδρομής επί πάσης πράξεως της αρμοδιότητος του κρατικού οργάνου (πρβλ. Αγόρ. Αντεισ. Α.Π. Σακελλαρίου Π. Χρ. ΙΖ'/24)».

Βιβλιογραφία

Ερμηνεία Π.Κ. ΧΡ.Γ.ΔΕΔΕ
Ποινικό Δίκαιο: Δ.ΝΤΖΙΩΡΑ
Ποινικός Κώδικας: ΤΟΥΣΗ - ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ερμηνεία Π.Κ. Κ.ΚΩΣΤΗ
Ερμηνεία Π.Κ. ΧΡ.Δ.ΑΛΕΞΗ
Ποινικά Χρονικά 1976 - 1977

Η ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΟΥ Κ.Ο.Κ. ΒΑΣΙΚΗ ΑΙΤΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Με αίμα σηματοδεύτηκαν δυστυχώς και φέτος οι αργίες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς παρά την μειωμένη έξοδο εκδρομέων σε σύγκριση με προηγούμενες χρονιές.

Οι 35 νεκροί και οι 250 τραυματίες συνέθεσαν πάλι μια μακάβρια εικόνα, που είναι συνάρτηση της συμπεριφοράς των οδηγών οχημάτων όταν ταξιδεύουν με της κακής ποιότητας του εθνικού μας δικτύου, ιδιαίτερα του επαρχιακού.

Η εντατικοποίηση των μέτρων επιτήρησης των δρόμων, που και φέτος εφάρμοσε η Τροχαία φαίνεται ότι δεν είναι πλέον αρκετή χωρίς τη συμβολή, σε μεγάλο βαθμό, των ίδιων των οδηγών.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος προϋποθέτει συγκεκριμένη συνείδηση από την πλευρά των οδηγών και αναγνώριση της ευθύνης τους, που προέρχεται από την αμέλεια που επιδεικνύουν —πολλές φορές— στην τήρηση των κανόνων οδικής κυκλοφορίας.

Έχει γίνει γενικά αποδεκτό ότι τρεις είναι οι κύριοι παράγοντες που συμβάλλουν στα οδικά ατυχήματα: ο άνθρωπος (οδηγός ή πεζός), η κατάσταση του οχήματος και η κατάσταση των οδών.

Η μεγάλη μάζα των τροχαίων ατυχημάτων οφείλεται κυρίως στην παραβίαση των κανόνων οδικής κυκλοφορίας κατά πολύ δε μικρότερο ποσοστό σε άλλους παράγοντες — κακή κατάσταση των οδών, μηχανικές βλάβες του οχήματος ή σε καθαρά τυχαία περιστατικά.

Ιδιαίτερα υψηλό είναι το ποσοστό των παραβάσεων του Κ.Ο.Κ. στα ατυχήματα που προκαλούν σοβαρές συνέπειες, όπως θάνατο, βαριές σωματικές βλάβες κ.λπ.

Οι παραβάσεις αυτές είναι η υπερβολική ταχύτητα, το αντικανονικό προσπέρασμα, ιδίως στους εθνικούς δρόμους και η παραβίαση του ερυθρού σήματος.

Όπως προκύπτει από τη μελέτη

Τα τελευταία χρόνια, τα κράτη μέλη της ΕΟΚ έχουν εντείνει τις προσπάθειές τους για την μείωση των τροχαίων ατυχημάτων. Για το σκοπό αυτό έχουν βελτιώσει τα εθνικά τους δίκτυα, έχουν αναθεωρήσει τα απαιτούμενα προσόντα για την χορήγηση άδειας οδήγησης, έχουν αυξήσει τα μέτρα επιτήρησης των δρόμων και έχουν βελτιώσει την σχεδίαση των οχημάτων που παράγουν, στον τομέα της

των αιτιών που προκάλεσαν ένα ατύχημα, σε πολλές από τις περιπτώσεις η παραβίαση των κανόνων οδικής κυκλοφορίας από τους υπαίτιους οδηγούς είναι τόσο προκλητική ώστε να θίγεται κύρια το κοινό αίσθημα.

Τα αίτια που οδηγούν μερικούς οδηγούς σε τέτοια ανεύθυνη και προκλητική —πολλές φορές— οδική συμπεριφορά είναι διάφορα και αποτελούν αντικείμενο κοινωνιολογικής έρευνας.

Σαν βασική αιτία όμως αναφέρεται η έλλειψη κυκλοφοριακής αγωγής, η οποία είναι συνάρτηση γενικότερης συμπεριφοράς και αγωγής. Αυτή παρατηρείται γενικά σε ανώριμους κοινωνικά ανθρώπους, που βλέπουν το αυτοκίνητο σαν μέσο προβολής και κοινωνικής καταξίωσης και όχι ως όργανο εξυπηρέτησης των πραγματικών αναγκών τους.

ασφάλειας, ενημερώνοντας παράλληλα την κοινή γνώμη και εκπαιδεύοντας τους μαθητές σε θέματα κυκλοφοριακής αγωγής. Ο κάθε οδηγός ας βελτιώσει τη συμπεριφορά του απέναντι στους κανόνες οδικής κυκλοφορίας, για να σταματήσει αυτή η φρικτή εκτόμηση που στοιχίζει, πέρα από τη δυστυχία και την ταλαιπωρία, μια τρομερή απώλεια ανθρώπινων ζωών και ένα σημαντικό φόρο στους πόρους της εθνικής μας οικονομίας.

Ρεπορτάζ: Αντώνης Γαλανόπουλος

Στη σειρά της γνωριμίας μας με τις διάφορες υπηρεσίες της ΕΛ.ΑΣ. η Α.Ε. επισκέφθηκε την Υποδιεύθυνση Μεταγωγών Αθηνών και το Τμήμα Μεταγωγών Πειραιά, μια δύσκολη και ευαίσθητη υπηρεσία, και συζήτησε με το προσωπικό της για την αποστολή και τις συνθήκες εργασίας τους.

Ο Δ/ντής της Υποδιεύθυνσης Μεταγωγών – Δικαστηρίων Αθηνών Αστυνομικός Υποδιευθυντής κ. Θεόδωρος Ζαμπάρας και ο Δ/τής του τμήματος Μεταγωγών – Δικαστηρίων Πειραιά Αστυνομικός Υποδιευθυντής κ. Κρομούδας ανταποκρίθηκαν πρόθυμα στη πρόσκλησή μας και μας έδωσαν όλα τα απαραίτητα στοιχεία και πληροφορίες σχετικά με το αντικείμενο και την αποστολή των υπηρεσιών αυτών.

Διάρθρωση Υπηρεσίας

Η υποδιεύθυνση Μεταγωγών – Δικαστηρίων της Αθήνας είναι διαρθρωμένη από την υπηρεσία σε α') Γραμματεία που απασχολείται με το χειρισμό θεμάτων προσωπικού – χρηματικού – γραμματειακής εξυπηρέτησης – εσωτερικής λειτουργίας και τήρησης του αρχείου της υπηρεσίας, β') Τμήμα Μεταγωγών που απασχολείται με τις τακτικές και έκτακτες μεταγωγές των κρατουμένων υποδίκων ή καταδίκων και γ') Τμήμα Δικαστηρίων που απασχολείται με τη τήρηση της τάξης στις αίθουσες των δικαστηρίων. Το αντίστοιχο τμήμα του Πειραιά αποτελείται από το Γραφείο Γραμματείας και το Γραφείο Μεταγωγών – Δικαστηρίων.

Αποστολή

Η υπηρεσία Μεταγωγών – Δικαστηρίων έχει σαν αποστολή τη μεταγωγή κρατουμένων καταδίκων και υποδίκων από φυλακή σε φυλακή, από τις φυλακές στα δικαστήρια, σε ανακριτές και εισαγγελείς καθώς και στα νοσοκομεία. Το τμήμα Δικαστηρίων έχει σαν αποστολή τη τήρηση

της τάξης στις αίθουσες των δικαστηρίων.

Οι μεταγωγές γίνονται με τα ειδικά υπηρεσιακά οχήματα («κλούβες») είτε με τα συνήθη συγκοινωνιακά μέσα. Για κάθε μεταγωγή συντάσσεται ειδικό φύλλο πορείας το οποίο συνοδεύεται με διάταξη συνοδύσεως. Στο φύλλο αναφέρονται ποίοι οι συνοδεύμενοι και ποίοι οι συνοδοί καθώς επίσης και οι σχετικές πράξεις παραδόσεως – παραλαβής με τις ανάλογες εντολές. Σε περίπτωση επικίνδυνου κρατούμενου μπαίνει κόκκινη σφραγίδα με την ένδειξη «ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΛΙΑΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΑΠΟΔΡΑΣΕΩΣ».

Σήμερα μεταγωγές προγραμματισμένες – τακτικές, σύμφωνα με τη

Κανονιστική διαταγή, κάνουν η Υποδιεύθυνση Μεταγωγών Δικαστηρίων Αθηνών, το Τμήμα Μεταγωγών – Δικαστηρίων Πειραιά, η Υποδιεύθυνση Φυλακών – Μεταγωγών Θεσσαλονίκης, το Τμήμα Τάξης Ηρακλείου Κρήτης και το Τμήμα Τάξης Αχαΐας.

Στην αρμοδιότητα της Υποδιεύθυνσης Μεταγωγών – Δικαστηρίων Αθηνών ανήκουν τα δρομολόγια: Αθήνα – Θήβα – Λαμία – Κασσαβέτια – Βόλο – Λάρισα – Κατερίνη – Αλεξάνδρεια – Θεσσαλονίκη καθώς και Αθήνα – Κόρινθο – Άργος – Ναύπλιο – Τρίπολη – Καλαμάτα.

Το Τμήμα Πειραιά έχει εδαφική αρμοδιότητα σε όλο το νησιωτικό σύμπλεγμα της χώρας, δηλαδή, του

Νομούς Χανίων – Ρεθύμνης – Λασιθίου – Δωδεκανήσου – Κυκλάδων – Σάμου – Χίου – Λέσβου – Ευβοίας και Κέρκυρας. Καθώς επίσης και στους Νομούς Πειραιά – Κορινθίας – Αχαΐας – Αιτωλοκαρνανίας – Άρτας – Πρέβεζας – Ιωαννίνων και Θεσπρωτίας.

Η Υποδιεύθυνση Θεσσαλονίκης μέχρι Αλεξανδρούπολη. Το τμήμα τάξης Ηρακλείου Κρήτης κάνει τα δρομολόγια Ηράκλειο – Νεάπολη και Ηράκλειο – Ρέθυμνο – Χανιά. Το τμήμα Αχαΐας: Πάτρα – Αίγιο – Ξυλόκαστρο – Κιάτο – Κόρινθο – Πειραιά.

Το τμήμα Δικαστηρίων στη μεν Αθήνα απασχολείται με τριανταπέντε (35) περίπου Δικαστήρια τη ημέρα ενώ στο Πειραιά έχουμε δεκατρείς (13) αίθουσες Ποινικών Δικαστηρίων.

Προσωπικό

Στα δικαστήρια της Αθήνας απασχολούνται περίπου 135 άνδρες στη πρωινή θάρδια προστιθεμένων του επόπτη και της φρουράς των υπό μεταγωγή. Σημειωτέον ότι το προσωπικό στα δικαστήρια δουλεύει σε δύο θάρδιες, η πρώτη από 8.15'' π.μ. – 3.30'' μ.μ. και η δεύτερη από 3.30'' μ.μ. μέχρι τέλους της κάθε δίκης.

Το προσωπικό των υπηρεσιών δεν επαρκεί γι' αυτό ενισχύεται από τη δύναμη της Γ.Α.Δ.Α. Στην Αθήνα η ενίσχυση της δύναμης ανέρχεται σε 80 – 100 άνδρες την ημέρα. Στο τμήμα του Πειραιά σε προβλεπόμενη δύναμη 78 αστυνομικών υπαλλήλων υπάρχουν μόνο 45 άνδρες και μία γυναίκα αστυνομικός.

Η έλλειψη δύναμης είναι ένα από τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η υπηρεσία αυτή.

Όπως μας τόνισαν οι προϊστάμενοι των υπηρεσιών Αθήνας και Πειραιά, η υπηρεσία των Μεταγωγών – Δικαστηρίων είναι μια δύσκολη και λεπτή στην αποστολή της υπηρεσία. Απαιτεί θάρρος, σωματική ρώμη, ήθος, ευαισθησία και διαρκή ετοιμότητα. Το προσωπικό πρέπει να είναι επαρκές και να επιλέγεται σωστά. Οι απασχολούμενοι στα Δικαστήρια πρέπει να είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοποιημένοι και ενημερωμένοι γύρω από τα θέματα μεταχείρισης των υποδίκων ή καταδίκων.

Είναι πράγματι γεγονός ότι οι αστυνομικοί δουλεύουν εντατικά και φιλότιμα υπερβαίνοντας πολλές φορές το ωράριο προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της υπηρεσίας. Πολλοί κρατούμενοι υπόδικοι ή κατάδικοι είναι πάντοτε επιρρεπείς στην απόδραση. Γι' αυτό χρειάζεται συνεχής ετοιμότητα των ανδρών όχι μόνο για να προλάβουν τυχόν απόπειρες απόδρασης αλλά και για να προστατεύσουν οι ίδιοι τον εαυτό τους από τυχόν πειθαρχικές ή ποινικές ευθύνες. Για το σκοπό αυτό η υπηρεσία καταβάλλει συνεχείς προσπάθειες μέσα από προφορικές οδηγίες και γραπτές εντολές, να ενημερώνει το προσωπικό για τους κινδύνους και τις ευθύνες που προκύπτουν από τυχόν αμέλεια ή αδράνεια ή αντικανονική τους συμπεριφορά.

Η «Α.Ε.» συνομίλησε και με τον αστυφύλακα Γεώργιο Κολοβό της Υποδιεύθυνσης Μεταγωγών – Δικαστηρίων Αθηνών ο οποίος υπηρετεί δέκα χρόνια στην υπηρεσία αυτή και έχει πείρα πάνω στο θέμα.

«Η υπηρεσία Μεταγωγών – Δικαστηρίων μας είπε ο κ. Κολοβός είναι μια σοβαρή και υπεύθυνη υπηρεσία. Καθημερινά στις μεταγωγές αντιμετωπίζουμε προβλήματα που απαιτούν υπευθυνότητα. Τυχόν αμέλεια μας μπορεί να στοιχίσει φυλάκιση

Πολλοί υπόδικοι ή κατάδικοι είναι επιρρεπείς στην απόδραση γι' αυτό απαιτείται συνεχής ετοιμότητα.

Ο προϊστάμενος της Υποδ/σης Μεταγωγών Αστυν. Υποδ/ντής κ. Θεόδωρος Ταμπάρας.

μας ή και την ίδια τη ζωή μας.

Η τήρηση τάξης στα Δικαστήρια απαιτεί προσοχή, εμφάνιση σωστή, σοβαρότητα και εχεμύθεια γιατί από τα δικαστήρια περνά όλος ο κόσμος. Από τον απλό πολίτη μέχρι τον Δήμαρχο, Βουλευτή, Υπουργό κ.λ.π.

Εκτός από την υπηρεσία μας στις Μεταγωγές και στα Δικαστήρια πολλές φορές επιφορτιζόμαστε και με μέτρα τήρησης τάξης είτε στα γήπεδα είτε σε πορείες, διαδηλώσεις, υποδοχές προσωπικοτήτων. Στο σημείο αυτό θάθελα να πω ότι τούτο είναι λίγο άδικο για μας και επίπονο. Μας μένει ένα Σαββατοκύριακο και αυτό το εργαζόμαστε. Έτσι πολλές φορές μένουμε χωρίς ρεπό για εβδομάδες.

Προσφέρουμε ένα πολύ σοβαρό έργο για την Ελληνική Αστυνομία αλλά και τη κοινωνία. Η υπηρεσία είναι ενδιαφέρουσα και για μας. Δίνει εκτός των άλλων σε όσους υπηρετούν σ' αυτή ενδιαφέροντα μαθήματα από τη κοινωνική πραγματικότητα.

Την υπηρεσία την αντιμετωπίζουμε σοβαρά με πνεύμα συναδελφικότητας γιατί εάν δεν το δούμε έτσι, θα έχουμε επιπτώσεις στη προσφορά των υπηρεσιών μας και στη σωστή ενάσκηση των καθηκόντων μας με συνέπειες για τον ίδιο μας τον εαυτό.

Παρατηρούμε ότι τα τελευταία

χρόνια οι κρατούμενοι πολλαπλασιάζονται και έχουν γίνει και περισσότερο επικίνδυνοι στη συμπεριφορά τους. Είναι θέμα που απασχολεί τους άνδρες της υπηρεσίας και φυσικά τον προβληματισμό τους για τα συμβαίνοντα στη σημερινή Ελληνική πραγματικότητα. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε την έλλειψη προσωπικού που δημιουργείται. Μέσα στα δέκα τελευταία χρόνια οι κρατούμενοι έχουν τετραπλασιασθεί.

Ένα πρόβλημα σημαντικό που απασχολεί τις μεταγωγές και θα βοηθήσει στην εξοικονόμηση δυναμικού, χρόνου και χρημάτων είναι η επάνδρωση του Νοσοκομείου των φυλακών Κορυδαλλού με το ανάλογο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό. Σήμερα γίνονται μεταγωγές κρατουμένων για μικρά προβλήματα υγείας που θα μπορούσαν να αντιμετωπισθούν στο κατάλληλα εξοπλισμένο Νοσοκομείο των φυλακών. Να σημειώσουμε εδώ και την επικινδυνότητα ορισμένων κρατουμένων ασθενών από μεταδιδόμενες ασθένειες όπως aids, φυματίωση, αφροδίσια νοσήματα, ηπατίτιδα κ.λ.π.

Άλλο σημαντικό πρόβλημα είναι το ίδιο το κτίριο στο οποίο στεγάζονται η υπηρεσία. Είναι ακάλυπτο από όλες τις πλευρές. Εφάπτεται πολυκατοικιών και δεν πληρεί τους όρους ασφάλειας για τους κρατούμενους,

τους άνδρες και τα οχήματα. Μια πρόταση είναι να δημιουργηθούν κτιριακές εγκαταστάσεις κοντά στις φυλακές Κορυδαλλού που να πληρούν τους όρους ασφάλειας.

Στο θέμα της φύλαξης των καταδικωμένων κρατουμένων στα δικαστήρια έχει γίνει μια σωστή ενέργεια με τη δημιουργία κρατητηρίων στα δικαστήρια της πρώην Σχολής Ευελπίδων και στο πρώην ξενοδοχείο AM-BASSADEUR. Παλαιότερα οι κρατούμενοι φυλάσσονταν στις αίθουσες των δικαστηρίων με αποτέλεσμα να δημιουργούνται σοβαρά επεισόδια με τους ίδιους ή τους συγγενείς τους.

Οι άνδρες της υπηρεσίας μας έχουν παρατηρήσει ότι και τα οχήματα («κλούβες») που κάνουν τα μεγάλα δρομολόγια δεν πληρούν τους όρους ασφάλειας ως προς την εσωτερική τους διαρρύθμιση του χώρου. Έχουν δε να προτείνουν την συμμετοχή τους λόγω της πείρας που έχουν, στο σχεδιασμό της εσωτερικής διαρρύθμισης των οχημάτων. Τα είδη υπάρχοντα μπορούν χωρίς μεγάλες οικονομικές δαπάνες να μεταρρυθμισθούν κατάλληλα».

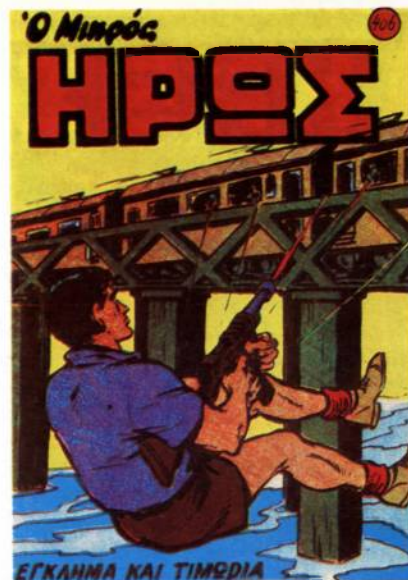
Τέλος ο κ. Κολοβός μας επεσήμανε τη καλή και πολύ φιλική συνεργασία που έχει το προσωπικό με τους κατά καιρούς προϊσταμένους της υπηρεσίας, καθώς και με τις δικαστικές αρχές.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ — ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Ο «Μικρός ΗΡΩΣ» περιέχει ιστορίες από την Εθνική Αντίσταση των Ελλήνων κατά των ναζιστών και φασιστών, στο διάστημα της κατοχής της Ελλάδας απ' τα στρατεύματα του Χίτλερ και του Μουσολίνι, με κύριους ήρωες τρία παιδιά, τον Γιώργο Θαλάσση (παιδί φάντασμα), την Κατερίνα και το Σπίθα. Οι ιστορίες αυτές, μολονότι δοσμένες μυθιστορηματικά, αντικαθρεφτίζουν τα περισσότερα βασικά γεγονότα της εποχής εκείνης, καθώς και πλήθος δευτερεύοντα περιστατικά των αγώνων του ελληνικού λαού για Ελευθερία και Επιδίωξη, ιδίως εκεί όπου το βάρος της αντίστασης σήκωναν στους τρυφερούς ακόμη ώμους τους μικροί ήρωες με κοντά παντελόνια και μεγάλες καρδιές.

Παρουσίαση: υπαστυνόμος Β' Δημήτρης Κάσσιος

«Είσαστε η κλάση του Μικρού 'Ηρωα». Έτσι αποκαλεί σήμερα όλους εμάς που, πιτσιρικοί τότε, διαβάζαμε τις καταπληκτικές περιπέτειες του Μικρού 'Ηρωα, ο συγγραφέας του Στέλιος Ανεμοδουράς.

Η χρονική διάρκεια αυτού του αναγνώσματος είναι πρωτοφανής στα χρονικά αφού κατόρθωσε να αντέξει στον ανταγωνισμό άλλων περιοδικών για δεκάξι ολόκληρα χρόνια. Η επιτυχής συνέχιση της έκδοσης θα ήταν βέβαιη εάν δεν μεσολαβούσε η απαγόρευση της κυκλοφορίας του από την δικτατορία.

Παράλληλη επιτυχία σημειώνει και η κυκλοφορία, περίπου την ίδια εποχή, των «Κλασικών Εικονογραφημένων» με την παρουσίαση των αριστουργημάτων των μεγαλύτερων συγγραφέων του κόσμου. Είναι έκδοση του οίκου GILBERTON της Ν. Υόρκης και την κεντρική διάθεση —κοιτάει για την Ελλάδα— έχουν οι εκδόσεις «ΑΤΛΑΝΤΙΣ» Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗ και Σία.

Σήμερα τα παιδικά μάτια έχουν να διαλέξουν ανάμεσα σε μερικές δεκάδες αναγνώσματα για την ηλικία τους. Στις δεκαετίες του '50 και του '60 όμως τα πράγματα ήταν πάρα πολύ διαφορετικά. Τα περιοδικά που κυκλοφορούσαν ήσαν ελάχιστα. Μερικά από αυτά δεν κατόρθωσαν να αγγίξουν τις παιδικές καρδιές γι' αυτό και σταμάτησαν σύντομα την κυκλοφορία τους.

Με μεγάλη βουλημία ξεφυλλίζαμε τότε τις σελίδες των περιοδικών που έπεφταν στα χέρια μας: «Προς την Νίκη», «Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός», «Η ζωή του παιδιού», «Η διάπλασις των παιδιών», «Ελληνόπουλο».

Στις μέρες μας, στους πάγκους των εφημεριδοπωλών και στα περίπτερα,

δεκάδες παιδικά περιοδικά φιγουράρουν για πούλημα. Ας θυμηθούμε μερικούς από τους τίτλους τους:

Μανίνα, Αγόρι, Κατερίνα, Μπλεκ, Μίκυ, Λούκυ Λουκ, Μπαγκς Μπάννυ, Ποπάυ, Μικρός Ιππότης, Μπόμπυ και Λου (τα νευρικά διαβολάκια), οι περιπέτειες του Τεν-Τεν, Σούπερ Κατερίνα, Δράσις (περιπέτειες, άθλοι, ηρωισμοί), Ρόμπυ ο τρομερός, κόμιξ κ.ά.

(Η παράλειψη κάποιων περιοδικών οφείλεται σίγουρα σε αβλεψία και δεν αποτελεί σκοπιμότητα).

Θα σταθούμε περισσότερο στο φαινόμενο «Μικρός 'Ηρωας» και στα «Κλασσικά Εικονογραφημένα» λόγω της ιδιαιτερότητας αυτών των εκδόσεων.

«ΕΙΝΑΙ νύχτα. Μια ξάστερη, γλυκιά ανοιξιάτικη νύχτα. Χιλιάδες ασημένια άστρα τρεμοπαίζουν γλυκά πάνω από την κοιμισμένη Αθήνα, σαν να προκαλούν τους κατοίκους της να βγουν έξω και να χαρούν την ομορφιά της νύχτας.

Μα οι κάτοικοι της Αθήνας δε βγαίνουν από τα σπίτια τους. Ξέρουν ότι μέσα στη γλυκιά νύχτα παραμονεύει ο θάνατος!

Δεν είναι ελεύθεροι! Είναι σκλάβοι που στενάζουν κάτω από την μπότα του σκληρού Γερμανού και το μαστίγιο του νικημένου Ιταλού!

Είναι κλεισμένοι στα σπίτια τους και περιμένουν. Περιμένουν με αγωνία μήπως ακούσουν το χτύπημα του θανάτου, το χτύπημα των Γερμανών στην πόρτα τους!

Και περιμένουν με λαχτάρα τη Μεγάλη Στιγμή, όταν, πίσω από τα μαύρα σύννεφα της σκλαβιάς θα ξεπηδήσει ο ήλιος της Ελευθερίας!..

Ξαφνικά, μέσα στην ήσυχη νύχτα,

ποδοβολητά αντηχούν. Μπότες, βροντούν υπόκωφα τρέχοντας πάνω στην ασφαλτο. Δυνατές κραυγές σε γερμανική γλώσσα ακούγονται».

Ο κ. Χάρης Καμπουρίδης στην πρόλογηση της τέταρτης έκδοσης (1985) του Μ. Έρβα, σε σχήμα και εμφάνιση βιβλίων τσέπης, γράφει:

«Ανάμεσα στις πολλές αποτυχίες και τις λίγες τύχες της γενιάς μου, πρώτη και καλύτερη απ' τις μικροχαρές μας ο Μ. Έρβας, και τυχεροί εμείς οι αναγνώστες του, που μέσα από την εξαιρετή αφηγηματική ικανότητα του συγγραφέα μας πέρασαν οι φιλελεύθερες ιδέες του, ο ανθρωπισμός του, η αγάπη του για την ζωή και την νεότητα. Η —κακώς λεγόμενη— παραλογοτεχνία είναι τελικά το δεύτερο σχολειό, καθώς με την τακτική επανάληψη της σχέσης συγγραφέα - αναγνώστη γίνεται συγκεκριμένος φίλος και περνά πολύ περισσότερα απ' όσα ένα και μόνο βιβλίο, όσο καλό κι αν είναι. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που σε σειρές παράγονται σήμερα όλες οι εκπομπές για παιδική κατανάλωση κι όλα τα κόμικς. Αυτό όμως είναι το μόνο κοινό χαρακτηριστικό τους με τον Μ. Έρβα, αφού ούτε την αφηγηματική του τέχνη διαθέτουν, ούτε τους ήρωες με τους αγνούς χαρακτήρες, ούτε το βιωματικό ελληνικό στοιχείο. Αυτά γράφονται κατ' ανάγκην πάνω σε σχηματικά κι επίπεδα μοντέλα, αφού γίνονται σε μια ξένη χώρα, με προδιαγραφές ενός αδηφάγου μάρκετινγκ, που θέλει όλα τα παιδιά του κόσμου πελάτες και αναγνώστες των ίδιων αναγνωσμάτων. Κι αυτούς τους νεώτερους αντιπαλούς καλείται, όπως συμπεραίνω απ' την επανέκδοση του περιοδικού, να νικήσει πάλι η ηρωική παρέα με την οποία μεγαλώσαμε».

Η κυκλοφορία του Μ. Έρβα στα μεταπολεμικά χρόνια, έδωσε μια ελπίδα στους μικρούς του αναγνώστες για ένα καλύτερο μέλλον. Όλα αυτά τα παιδιά —τα πιο πολλά— είχαν ζήσει τις τραγικές εμπειρίες της κατοχής αλλά και την ηρωική αντίσταση του αδόκτου λαού και γι' αυτό κάπου ταύτιζαν τον εαυτό τους με κάποιον απ' τους ήρωες που περιγράφονταν στα τεύχη.

«Τα παιδιά της εποχής, μας είπε ο κ. Στέλιος Ανεμοδουράς, που ευγενικά μας δέχτηκε στο γραφείο του, θαύμαζαν την παλληκαροσύνη του παιδιού - φάντασμα, αγαπούσανε την Κατερίνα και ξετρελαινότανουσαν με το Σπίθα.

Ο Σπίθας ήταν ο εκφραστής των δικών τους βιωμάτων, της πείνας στα χρόνια της κατοχής. Δεν έδινε σημασία στις σφαίρες. Δεν τον ένοιαζε αν η

σφαίρα τον βρει στο κεφάλι. Νοιαζότανε μόνο μήπως τον βρει στο στομάχι και μείνει... νηστικός. Γι' αυτό και οι πολυάριθμοι θαυμαστές του έστελναν με επιστολές ζωγραφισμένα γουρουνόπουλα».

«...Το πεινασμένο παιδί πλησιάζει στον κοιτώνα των Ιταλών. Κοιτάζει από ένα παραθυράκι και βλέπει τους στρατιώτες καθισμένους σ' ένα μεγάλο τραπέζι, να τρώνε... κρέας με μακαρόνια!

— Μανούλα μου!, αναστενάζει ο δυστυχησμένος Σπίθας. Κρέας! Και μακαρόνια!

Σαν μια τίγρη που παραμονεύει τη λεία της, ο Σπίθας γλυστράει σαν ίσκιος σύρριζα στον τοίχο του κτιρίου και πηγαίνει προς το πίσω μέρος προς την κουζίνα, απ' όπου έρχονται ευωδίες φαγητών, που ερεθίζουν τα ρουθούνια του και κάνουν το στομάχι του να συσπάται!

Η πόρτα της κουζίνας είναι ανοιχτή. Κοιτάζει μέσα. Κανένας! Χωρίς να καλοσκεφτεί τί κάνει, δίνει ένα σάλτο και βρίσκεται μέσα στην κουζίνα.

Τα ρουθούνια του ανοιγοκλείνουν. Τα μάτια του αλλοιθωρίζουν. Η γλώσσα του βγαίνει έξω και γλύφει τα χείλη του.

Μέσα σε μια μεγάλη κατασρόλα, στο τζάκι, ένα κοτόπουλο τσιγαρίζεται γεμίζοντας τον αέρα με μια ευωδιά που κάνει τον Σπίθα να τρέμει από τη λιγούρα...».

«Να διαβάσετε ό,τι πέφτει στα χέρια σας», συμβούλευαν οι δάσκαλοι τα παιδιά τις παλιότερες εποχές και δεν είχαν άδικο. Η τηλεόραση ανύπαρκτη, οι κινηματογράφοι ελάχιστοι, ο Τύπος χωρίς τη σημερινή του διάδοση, η κίνηση ιδεών δύσκολη, όλα αυτά συντελούσαν στην αναζήτηση κάποιου ανα-

Ο συγγραφέας του Μ. Έρβα Στέλιος Ανεμοδουράς

γνώσματος για την ψυχαγωγία και βελτίωση του λεξιλογίου του αναγνώστη.

Οι φίλοι του Μ. Έρβα είχαν βρει μέσα απ' τις σελίδες του εκείνο που αποζητούσαν. Κείμενα γραμμένα στη γλώσσα πουμίλαγαν και όχι αυτή που διδασκόντουσαν, ήρωες που μπορούσαν να ταυτίσουν τον εαυτό τους και ιστορίες και δράση βγαλμένες μέσα απ' την ελληνική πραγματικότητα.

...«Ενώ πίσω απ' το κτίριο, στα χωράφια, το πανδαιμόνιο είχε πολλαπλασιαστεί τώρα απ' τις κραυγές και τους πυροβολισμούς των Ιταλών, ο μικρός ήρωας με την ψυχή γεμάτη αυτοθυσία και περιφρόνηση προς το θάνατο, πλησιάζει.

Φτάνει σε απόσταση δυο μέτρων απ' τον Ιταλό, απλώνει το χέρι του για να ακουμπήσει τάχα το γράμμα στο σκαλοπάτι και με μια απότομη πλάγια κίνηση, μ' ένα πήδημα που θα ζήλευε ακόμα και ένας αίλουρος, ρίχνεται στα πόδια του φρουρού.

Η επίθεση είναι τόσο αιφνιδιαστική, ώστε ο Ιταλός δεν προλαβαίνει να αμυνθεί.

Ο στρατιώτης του Μουσολίνι χάνει την ισορροπία του, πέφτει προς τα πίσω και βροντάει χάρω με τόση φόρα ώστε χάνει τις αισθήσεις του.

Ο Γιώργος Θαλάσσης σκύβει, παίρνει ένα πιστόλι από τη ζώνη του αναίσθητου φρουρού και ορμάει μέσα στο σπίτι. Οι πόρτες των κρατητηρίων βρίσκονται μέσα σ' ένα διάδρομο, στο ισόγειο. Είναι όλες τους ανοιχτές, εκτός από μία πόρτα στο βάθος...».

«Το παιδί έχει ανάγκη του εξωσχολικού βιβλίου. Παρακολουθώντας τον εαυτό του να αλλάζει ταχύτητα και μαζι του να αλλάζει και ο γύρω του κόσμος, καταλαμβάνεται από μια ανασφάλεια, ένα υπαρξιακό άγχος. Σ' αυτό το άγχος, αναζητά συμβουλάτορα και βοηθό του στα πρότυπα και τους ήρωες του εξωσχολικού βιβλίου.

Όμως τα Comics με την αναπόφευκτη παρουσιά τους στην κοινωνική μας ζωή, έρχονται να ολοκληρώσουν τη μπουρμπούληθροποίηση της γλώσσας και τη θετικοποίηση της βίας...»

Οι λέξεις που συνοδεύουν την εικόνα είναι ελάχιστες και όχι ολοκληρωμένη ανθρώπινη ομιλία π.χ. Σκρρ., τουτ, κουκ ...κ.λπ. Όταν η οποιαδήποτε εικόνα, και συγκεκριμένα στα comics δίνει κάποιους λεκτικούς προσδιορισμούς ίδιους για τα εκατομμύρια παιδιών που την βλέπουν, τότε η μνήμη, οι συνειρμοί και η σκέψη όλων μπαίνει στα ίδια καλούπια, ισοπεδώνεται και γίνεται ομοιόμορφα. Κάθε όμως ομοιομορφία στην σκέψη, δεσμεύει την ελευθερία του ανθρώπου, κόβει την αυτονομία του, την πρωτοβουλία του.

...Όλες οι σειρές των comics επιδρούν και καταστροφικά στην ψυχονευματική ανάπτυξη των παιδιών μας. Τα παιδιά που διαβάζουν συχνά comics —πολλά διαβάζουν αποκλειστικά και μόνο comics!— μένουνε προσκολλημένα στα άγχη τους και δυσκολεύονται ν' απελευθερωθούν απ' αυτά, αφού τέτοιες λύσεις —όπως στα comics— δεν προσφέρει η πραγματική ζωή».

(βλ. Σούλας Παναγιωτοπούλου, ψυχολόγου: «Comics», «Αστυν. Επιθεώρηση», τ. 19—20).

Αυτά για τα Comics. Όμως ο «Μικρός Έρωτας» δεν είχε ούτε έχει κάποια

σχέση μαζί τους. Η μεγάλη επιτυχία του, εκδόθηκε σε 798! τεύχη, απ' το 1952 μέχρι το 1967, οφείλεται στη μοναδική ικανότητα του συγγραφέα να γράφει κάθε εβδομάδα μια νέα περιπέτεια και σε πλούσια σε λέξεις γλώσσα, στρωτή, συνταγμένη στη Δημοτική.

«Ο Μ. Έρωτας, συνέχισε τη συζήτηση μαζί μας ο κ. Ανεμοδουράς, έπρεπε να βγει κάθε εβδομάδα. Αυτό σήμαινε ότι έπρεπε να πειθαρχήσω στον εαυτό μου. Είτε πένθος είχα, είτε χαρά είχα, είτε στενοχώριες, είτε μελαγχολία, είτε προβλήματα άλυτα. Επειδή δε, είχε γίνει βίωμά μου, δεν μπορούσα να περάσει εβδομάδα χωρίς να γράψω μια ιστορία. Μου ήταν απαραίτητο σαν το τσιγάρο».

Ο Βύρων Απόστολου έκανε την εικονογράφηση. Στάθηκε δίπλα μου όλο αυτό το διάστημα και έζησε κι αυτός τις περιπέτειες του «Μικρού Έρωτας». Γιατί κι αυτός κάθε εβδομάδα έπρεπε να κάνει την εικονογράφηση».

Πείτε μας κ. Ανεμοδουρά, για τη γλώσσα που χρησιμοποιήσατε στα κείμενά σας.

«Θα δεχόμουν ν' αμφισβητήσουν ότι ο «Μικρός Έρωτας» είναι λογοτεχνικό είδος αλλά δεν θα δεχόμουν να αμφισβητήσουν τη γλώσσα του. Νομίζω ότι είναι από τις καλύτερες γλώσσες που ως τότε είχαν χρησιμοποιηθεί, και μάλιστα σε παιδιά. Αυτό το οφείλω σε μεγάλο μέρος στον Απόστολο Μαγγανάρη, ο οποίος είναι ο δάσκαλος της γενιάς μας και μιας ακόμη προηγούμενης. Εμένα με ωφέλησε πάρα πολύ, διότι η γλώσσα που χρησιμοποίησα στο «Μικρό Έρωτα», είναι πολύ σωστή ως δημοτική αλλά ταυτόχρονα είναι και πλούσια. Δεν έκανα δηλαδή αυτό που συνήθως κάνουν στα παιδικά, την απλοποίηση της γλώσσας».

Αλλά και τα κλασσικά εικονογραφημένα σίγουρα δεν έχουν σχέση με τα Comics. Μπορεί η ιδέα της κυκλοφορίας τους να είναι ξενική έχουν όμως ταυτιστεί με την ελληνική πραγματικότητα και έχουν παρουσιάσει δείγματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας. Αναμφίβολα, η προσφορά τους στη μάθηση του παιδόκοσμου υπήρξε μεγάλη.

Τα ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ άρχισαν να κυκλοφορούν στις αρχές του 1951. Σύμφωνα με τα στοιχεία που μας έδωσε ο κ. Στέλιος Πεχλιβανίδης, έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα 270 τεύχη.

Στην αρχή έγινε μετάφραση του αμερικάνικου κειμένου και στη συνέχεια τυπώθηκαν και τεύχη με θέματα απ' τη μυθολογία και την ελληνική ιστορία, γραμμένα από Έλληνες συγ-

γραφείς. Ακολούθησαν επανεκτυώσεις και επανεκδόσεις. Σήμερα συνεχίζεται η επιτυχημένη έκδοση τόσο των «Κλασσικών εικονογραφημένων» όσο και των «Μικρών εικονογραφημένων κλασσικών» με «τα ωραιότερα κλασσικά παραμύθια απ' όλο τον κόσμο».

Ας θυμηθούμε μερικά απ' τα Κλασσικά που είχαμε διαβάσει και περιείχαν αριστουργηματικά λογοτεχνικά έργα των μεγαλύτερων συγγραφέων του κόσμου:

Μιχαήλ Στρογκώφ (Ιουλίου Βερν), Οι Άθλιοι (Βίκτωρ Ουγκώ), Όλιβερ Τούιστ (Κάρολος Ντίκενς), Η Νήσος των Θησαυρών (Ρόμπερτ Λιούις Στήβενσον), η Καλύβα του Μπάρμπα Θωμά (Χάριετ Μπήτσερ Στόου), ο Ρομπέν των Δασών (Χάουαρντ Πάουλ), η Παναγία των Παρισίων (Β. Ουγκώ), ο Άνθρωπος με το σιδηρούν προσωπείο (Αλεξάνδρου Δουμά), Τομ Σώγιερ, Οι περιπέτειες του Μάρκο Πόλο κ.λπ.

Γενιές και γενιές έζησαν με αυτά τα αναγνώσματα. Σήμερα ο αναγνώστης νρσταλγεί την εποχή που πρωτοκυκλοφόρησε ο «Μικρός Έρωτας» και ξαναζεί μαζί με τους αγαπημένους του ήρωες τις περιπέτειες και τα κατορθώματά τους.

Η δύναμη της εικόνας στα «Κλασσικά Εικονογραφημένα» υπήρξε το κίνητρο για διάβασμα.

Το παιδί μπορεί να βρει μέσα απ' τα καλά «παραφιλολογικά» περιοδικά, βασικές γνώσεις, αρχές και αξίες που θα χρησιμοποιήσει μετέπειτα για να θεμελιώσει τη δική του οντότητα μέσα στην κοινωνία.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΣΤΟ ΠΗΛΙΟ

Αντώνης Γαλανόπουλος

Αντάρες με βαριά σύννεφα γεμάτα χιόνια τρέχουν πάνω στα κατάλευκα κορφοβούνια ανάμεσα στα δάση, στις

λαγκαδιές και στις πλαγιές που γεμίζουν από χαρούμενες φωνές των χιονοδρόμων και των φίλων του βουνού,

που ανεβαίνουν για ν' απολαύσουν τη μαγεία και τις χαρές του πηλιορείτικου χειμώνα.

Γνωριμία με το Πήλιο

Τί θα λέγατε αν αυτή τη φορά σας προτείναμε μια μακρινή διαδρομή σ' ένα από τα πιο όμορφα μέρη της Ελλάδας, το Πήλιο... Στολίδι του νομού Μαγνησίας αλλά και του τόπου μας, αξίζει να το επισκεφθείτε και να απολαύσετε την ασύγκριτη ομορφιά του Πηλιορείτικου τοπίου και την τόσο χαρακτηριστική παραδοσιακή αρχιτεκτονική. Τα χωριά του Πηλίου σας προσκαλούν να φιλοξενηθείτε στα γραφικά σπίτια με τις πέτρινες στέγες και να περπατήσετε ανάμεσα στα γιγάντια πλατάνια και τις ψηλές οξιές.

Το Πήλιο είναι γνωστό από τη μυθολογία σαν το βουνό πάνω στο οποίο ζούσαν ημίθεοι και ήρωες. Είναι το βουνό των Κενταύρων με πιο γνωστό το σφοδρό δάσκαλο Κένταυρο Χείρωνα. Είναι βουνό γνωστό για την ομορφιά που παρουσιάζει το τοπίο του σ' όλες τις εποχές του χρόνου. Κάτι που έκανε τον ποιητή Γ. Δροσίνη να γράψει στον «Ύμνο του Πηλίου»:

Η πλάση η παντοδύναμη κι απόνετη
μητέρα
Για σένα δεν εστάθηκε καθόλου
ακριβοχέρα.
Αν έδωσε σ' άλλο βουνό, ψήλος και
περηφάνεια
Κι' άλλο βουνό αν το σκέπασε με
λόγγους και ρουμάνια
Κι' άλλο βουνό αν το πύργωσε σε
βράχους και κοτρώνια,
Κι' άλλο βουνό αν στεφάνωσεν
ολοχρόνις με χιόνια,
Μάζεψε απ' όλα τα βουνά τη
μοιρασμένη χάρη,
Την έσμιξε και σ' έπλασε,
Βουνό βουνών καμάρι.

Θα ξεκινήσουμε ένα οδοιπορικό πάνω στο μαγεμένο τούτο βουνό της ομορφιάς και του μύθου. Να περάσουμε όμορφες, αξέχαστες στιγμές μέσα στην ανεξάντλητη φυσική ποικιλία που μας χαρίζει το τοπίο και να δημιουργήσουμε ένα κομμάτι χαράς και ευτυχίας μέσα στην ψυχή μας, που θα φέρνουμε νοσταλγικά στο νου πολλές φορές μέσα στην μονότονη καθημερινή ζωή μας. Θεόρατα πλατάνια, πολλά τρεχούμενα νερά, παραδοσιακά σπίτια, πλακόστρωτα δρομάκια, δημιουργούν μια από τις ομορφότερες συνθέσεις.

Ο γύρος του Πηλίου αρχίζει από το Βόλο και καταλήγει πάλι σ' αυτόν, χάρη σ' ένα καλό οδικό δίκτυο που διαθέτει. Εικοσιπέντε περίπου χωριά βρίσκονται πάνω στο Πήλιο. Άλλα σκαρφαλωμένα στις καταπράσινες πλαγιές του κι άλλα κοντά στη θάλασσα που ακόμα και το χειμώνα, αποτελούν μια μοναδική πρόκληση για επίσκεψη ή διακοπές.

Στο δρόμο μας προς το πρώτο μεγάλο χωριό του Πηλίου, την Πορταριά, θα συναντήσουμε την Ανακασιά. Εδώ μπορούμε να σταματήσουμε για λίγο, όπου στο σπίτι του Γιάννη Κοντού θα θαυμάσουμε τις τοιχογραφίες του λαϊκού μας ζωγράφου Θεόφιλου. Ο Θεόφιλος, φτωχός, δούλευε για ένα κομμάτι ψωμί και είχε γεμίσει με έργα του το σπίτι που του το πρόσφερε. Οπλαρχηγοί και ιεράρχες, μπουρλοτιέρηδες των αρμάτων και των ψυχών, προβάλλουν με τον απλοϊκό, εμπνευσμένο χρωστήρα του λαϊκού μας καλλιτέχνη, που όταν τον ρωτάγανε ποιον ήρωα ζωγράφιζε απαντούσε: Δεν ξέρω... το μυστάκι θα το δείξει.

Αφήνουμε την Ανακασιά και το Θεόφιλο και φθάνουμε στη Πορταριά. Φτάνοντας στη μικρή πλακόστρωτη πλατεία το χειμώνα, σε καλωσορίζουν καπνός από τα ξύλα στα τζάκια, μυρουδιά βρεγμένης γης, χειμωνιάτικο μουρμούρισμα από τα ρυάκια που κυλούν γύρω. Η Πορταριά βρίσκεται 14 χιλιόμετρα από το Βόλο. Έτσι από εδώ μπορούμε να απολαύσουμε την πόλη και τον Παγασητικό κόλπο, ολόκληρο μέχρι τα βουνά του Τρίκερι και τα νησάκια μπροστά απ' αυτό. Η Πορταριά είναι γραφικό χωριό με μια μεγάλη σύγχρονη εκκλησία, δίπλα σ' ένα μικρό εκκλησάκι της Παναγίας της Πορταρέας, από όπου πήρε το όνομά του το χωριό. Υπήρξε το πρωτοπορια-

κό τουριστικό κέντρο του Πηλίου. Τα παλιά αρχοντικά της μαρτυρούν την αίγλη των περασμένων. Πολλές ένδοξες σελίδες της πνευματικής και οικονομικής ανάπτυξης του παρελθόντος έχουν προστεθεί στην Πηλιορείτικη ιστορία. Οι γραφικότερες τοποθεσίες, η άφθονη βλάστηση, οι πολυάριθμες βρύσες με τα γάργαρα νερά, συνθέτουν το απόλυτο νόημα της ξεγνοιασιάς, της γαλήνης και της ξεκούρασης. Οι θαυμάσιες τοποθεσίες όπως η «Μάνα» με τις κρυσταλλένιες πηγές της, ο μικρός καταρράκτης του «Κάραβου», η πλατεία του «Ταξιάρχη» με τη θαυμάσια θέα στον Παγασητικό, τ' «Αλώνια» και η βρύση του «Αθάμαντα», θα μείνουν βαθειά χαραγμένες στη μνήμη σας. Στην Πορταριά θα βρείτε πολλά ξενοδοχεία να μείνετε καθώς και πολλά νοικιαζόμενα δωμάτια. Επίσης θα βρείτε εστιατόρια και ταβέρνες για φαγητό.

Κάνοντας μια παράκαμψη απ' την Πορταριά φθάνουμε στο επόμενο μεγάλο χωριό του Πηλίου, τη Μακρυνίτσα. Η Μακρυνίτσα έχει χαρακτηριστεί σαν το «μπαλκόνι του Πηλίου» και αυτό δικαιολογημένα. Από την πλατεία της η θέα είναι καταπληκτική. Μπροστά μας στην απόκρυμνη κατηφορία τα σπίτια της Μακρυνίτσας και της Κοκοράβας, αριστερά η Πορταριά, οι Σταγιάτες, ο Άνω Βόλος, ο Άγιος Ονούφριος, η Ανακασιά, και κάτω χαμηλά η

πόλη του Βόλου, που μοιάζει ν' αναπαύεται στην άκρη της γαλάζιας θάλασσας του Παγασητικού. Όλες οι δαντέλες του κόλπου ξεχωρίζουν σε μια ατέλειωτη αρμονία γαλάζιων τόνων, που φθάνουν μακριά μέχρι την πεδιάδα του Αλμυρού και την οροσειρά της Όθρης και ακόμα, αν ο καιρός είναι βοριάς και ξεκάθαρος, μέχρι την Οίτη και τον Παρνασσό. Η Μακρυνίτσα βρίσκεται σε ύψος 600 μέτρων και απέχει από το Βόλο 16,5 χιλιόμετρα.

Τα αιωνόβια πλατάνια της πλατείας, τα στενά πλακόστρωτα δρομάκια που ξεκινούν απ' εκεί και μας φέρνουν στις γειτονιές της Μακρυνίτσας, αποτελούν μια όμορφη σύνθεση. Τα σπίτια της Μακρυνίτσας έχουν μια σημαντική ιδιομορφία, λόγω της κλίσης της πλαγιάς του βουνού. Από την πρόσοψη είναι τριώροφα και καταλήγουν στην πίσω πλευρά μονώροφα. Το σχέδιο της Μακρυνίτσας είναι έργο του πολεοδόμου Τσικιρτζή και όλα τα σπίτια αποτελούν χαρακτηριστικά δείγματα λαϊκής αρχιτεκτονικής. Το χωριό έχει πολλές εκκλησίες που αξίζει να επισκεφθεί κανείς. Επίσης υπάρχει το Λαογραφικό Μουσείο. Ο Αη-Γιάννης, η Αγία Τριάδα με τις αγιογραφίες του λαϊκού ζωγράφου Παγώνη και την εκκλησία της Παναγιάς. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το καφενείο του Βουτσαρέα με τοιχογραφία του Θεόφιλου, που παριστάνει το θάνατο του Κατσαντώνη. Στο χωριό υπάρχουν αρκετές πανσιόν και νοικιαζόμενα δωμάτια για να κοιμηθείτε. Οι περισσότερες πανσιόν είναι παλιά παραδοσιακά σπίτια. Επίσης θα βρείτε εστιατόρια και ταβέρνες για φαγητό.

Από τη Μακρυνίτσα και την Πορταριά συνεχίζουμε το δρόμο μας για τα Χάνια, ένα μικρό χωριό αλλά που αξίζει να σημειώσουμε. Ο δρόμος μέχρι εδώ περνάει μέσα από πανύψηλες οξιές. Στα Χάνια και στην τοποθεσία «Αγριόλευκες» λειτουργεί χιονοδρομικό κέντρο με σύγχρονο εξοπλισμό. Οι Αγριόλευκες απέχουν από το Βόλο 28 χιλιόμετρα και σε υψόμετρο 1350-1500 μέτρα. Όσοι δεν διαθέτουν ιδιωτικό μεταφορικό μέσο θα εξυπηρετηθούν από το ΚΤΕΛ Βόλου - Ζαγοράς, τηλ. 0421-25573. Στο χιονοδρομικό κέντρο υπάρχουν σχολές ενοικίασεως σκι τηλ. 0421-99154 και καταφύγια χωρητικότητας 100 ατόμων, τηλ. 0421-99136. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να τηλεφωνήσετε στον Ε.Ο.Σ. Βόλου στο τηλέφωνο 0421-25696.

Οι πλαγιές το χειμώνα γεμίζουν από χαρούμενες φωνές και τραγούδια των χιονοδρόμων και των φίλων του χιονισμένου βουνού. Τα Χάνια είναι ο τε-

λευταίος σταθμός από την πλευρά αυτή του βουνού. Είναι κτισμένα μέσα σε πλατάνια, οξιές, αγριόλευκες και έλατα. Στο χωριό υπάρχουν τρία ξενοδοχεία αλλά και αρκετά δωμάτια σε σπίτια όπου μπορεί κανείς να κοιμηθεί. Στα Χάνια βρίσκουμε εστιατόρια όπου μπορούμε να δοκιμάσουμε το πηλιορείτικο σπετζοφάι.

Από τα Χάνια κατευθυνόμαστε στη Ζαγορά. Είναι το μεγαλύτερο χωριό του Πηλίου. Υπήρξε το οικονομικό και πνευματικό κέντρο στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Εδώ ιδρύθηκε το 1776, με πρωτοβουλία του Πατριάρχη Καλλίνικου και του Ζαγοριανού Γιάννη Πρίγκου, σχολείο με σύγχρονες για την εποχή του μεθόδους διδασκαλίας. Στο σχολείο αυτό μαθήτευσαν ο Ρήγας Φεραίος και ο Άνθιμος Γαζής. Σήμερα σώζεται μόνο το οικοτροφείο του «Σχολείου του Ρήγα», όπως ονομάστηκε αργότερα. Στη κεντρική πλατεία θα βρούμε την εκκλησία του

Αγίου Γεωργίου και την παλιά βιβλιοθήκη που είναι πολύ πλούσια. Περιέχει 3.500 τόμους χειρόγραφα, κώδικες και σπάνια βιβλία. Η Ζαγορά ξεκίνησε από τέσσερις διαφορετικές συνοικίες με ξεχωριστή εκκλησία και αγορά η καθεμιά. Αργότερα, αναπτυσσόμενες, ενώθηκαν. Στην Αγία Παρασκευή, που ανακαινίστηκε το 1803, βρίσκουμε θαυμάσια δείγματα της τεχνικής του Ηπειρώτη λαϊκού ζωγράφου Δήμα Ζηπανιώτη, και στο εξωτερικό της πλάκες σκαλισμένες με το χέρι του Ηπειρώτη γλύπτη Μίλιου Ζηπανιώτη. Το θαύμασio επίχρυσο ξυλόγλυπτο τέμπλο της, κατασκευάστηκε το 1810. Οι δύο ονομαστές βρύσες του «Δεσπότη» και του «Κράλη», φτιαγμένες πριν από δύο αιώνες, μας χαρίζουν τα γάργαρα νερά τους. Δωμάτια για να κοιμηθεί κανείς θα βρει είτε στη Ζαγορά είτε στα πλησιέστερα χωριά, το Πουρί και το Χορευτό. Το Χορευτό αποτελεί ένα από τα καλύτερα καλοκαιρινά θέρετρα με

τις όμορφες δαντελένιες ακρογιαλιές του. Απέχει 11 χιλιόμετρα από τη Ζαγορά. Για φαγητό στη Ζαγορά υπάρχουν εστιατόρια και ταβέρνες. Για τη βραδινή σας διασκέδαση υπάρχουν δύο ντισκοτέκ. Επίσης βρίσκουμε τρία πρατήρια βενζίνης και δύο συνεργεία αυτοκινήτων.

Συνεχίζοντας το οδοιπορικό μας φθάνουμε στη Τσαγκαράδα που είναι από τα περισσότερο τουριστικά χωριά του Πηλίου. Απέχει από το Βόλο 62 χιλιόμετρα και βρίσκεται σε ύψος 450 μέτρων. Χαρακτηριστικό δείγμα και αυτή της παραδοσιακής λαϊκής αρχιτεκτονικής με όμορφα σπίτια, καταπληκτική θέα στο Αιγαίο, δεκάδες πλατάνια, οξιές και καστανιές. Η Τσαγκαράδα έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα για τον ταξιδιώτη. Διαθέτει σαν επίγειο στη θάλασσα την ομορφότερη ακτή του Πηλίου, το Μηλοπόταμο. Έτσι κανείς μπορεί να συνδιάσει βουνό και θάλασσα. Υπάρχουν πολλά ξενοδοχεία και εστιατόρια για τη διαμονή σας.

Πριν φθάσουμε στη Τσαγκαράδα υπάρχει η διασταύρωση που οδηγεί στο παραλιακό χωριό Άγιο Γιάννη. Ένα θαυμάσιο θέρετρο. Οι δυο ακρογιαλιές του φιλοξενούν κάθε χρόνο χιλιάδες τουρίστες. Ο Άγιος Γιάννης διαθέτει αρκετά ξενοδοχεία και ακόμα περισσότερα νοικιαζόμενα δωμάτια.

Μετά τη Τσαγκαράδα και μετά από μερικά χιλιόμετρα, συγκεκριμένα στο 83ο χιλιόμετρο της διαδρομής μας βρισκόμαστε στα χωριά Μηλιές και Βυζίτσα. Οι Μηλιές είναι η πατρίδα του Άνθιμου Γαζή. Στην πλατεία βρίσκεται η ιστορική εκκλησία των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, τρίκλινη βασιλική που χτίστηκε το 1741. Εδώ ο Άνθιμος Γαζής στην πασχαλινή λειτουργία της 10ης Απριλίου του 1821, με το «Χριστός Ανέστη» φώναξε: «Και η Ελλάδα Ανέστη», σκορπίζοντας έτσι το πρώτο κήρυγμα της εξέγερσης των Πηλιοριτών στον αγώνα του 1821.

Λίγο πιο πάνω βρίσκεται η περίφημη βιβλιοθήκη των Μηλιών. Οι Μηλιές

βρίσκονται στο γυρισμό μας προς το Βόλο και απέχει από την πόλη 27 χιλιόμετρα. Είναι πολύ όμορφο μέρος, με μεγάλη πλατεία. Εδώ βρίσκεις εστιατόρια για φαγητό. Επίσης μπορείς να απολαύσεις τη γαλήνη του τοπίου τριγυρίζοντας τα μικρά στενά δρομάκια και θαυμάζοντας την τέλεια Πηλιορείτικη αρχιτεκτονική. Για τη διαμονή μας βρίσκουμε νοικιαζόμενα δωμάτια είτε στις Μηλιές είτε πιο πάνω, στο χωριό Βυζίτσα που απέχει 3 χιλιόμετρα. Μπορεί κανείς να μείνει και στα αρχοντικά του Κόντου, Γερουλάνου και Βέργου που ο Ε.Ο.Τ. τα έχει μετατρέψει σε ωραίους ξενώνες.

Από τις Μηλιές ο δρόμος οδηγεί στην πόλη του Βόλου. Το οδοιπορικό μας τελειώνει. Η θαυμάσια λαϊκή Πηλιορείτικη αρχιτεκτονική, τα πυκνά δάση από καρυδιές, καστανιές, βελανιδιές, έλατα και οξιές. Τα γάργαρα τρεχούμενα νερά μένουν γλυκιά ανάμνηση. Κάτι μας λέει μέσα μας ότι πρέπει να ξαναρθούμε.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΩΝ ΔΩΡΩΝ

Στο πλευρό των αρρώστων συνανθρώπων και συναδέλφων μας που νοσηλεύονται στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών βρέθηκε με τη συνεργασία της Δ/νσης Δημοσίων Σχέσεων την παραμονή των Χριστουγέννων αντιπροσωπεία της Διεύθυνσης Υγειονομικού της ΕΛ.ΑΣ. με επικεφαλής τον υποστράτηγο του υγειονομικού κ. Σουρέτη Βασίλειο και προσέφεραν δώρα στους ασθενείς.

«Χρόνια πολλά και κουράγιο» από την αντιπροσωπεία της Δ/νσης Υγειονομικού στους νοσηλευόμενους στο ΚΑΤ που με τη σειρά τους ευχήθηκαν «Καλή Χρονιά».

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Την παραμονή των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, αντιπροσωπεία τμημάτων μουσικής του Στρατού, της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής, συμμετέχοντας στην εορταστική ατμόσφαιρα των ημερών, επισκέφθηκαν το Υ.Δ.Τ. και έψαλαν τα κάλαντα παρουσία της Πολιτικής και Αστυνομικής ηγεσίας του Υπουργείου. Επίσης η μουσική της Αστυνομίας επισκέφτηκε το μέγαρο της Γ.Α.Δ.Α. και έψαλε τα κάλαντα και αντάλλαξε ευχές με το προσωπικό των υπηρεσιών της Γ.Α.Δ.Α.

Επίσκεψη αγάπης

Ζεστή ανθρώπινη επίσκεψη αγάπης και κοινωνικής συμπαράστασης πραγματοποιήσε, την παραμονή Χριστουγέννων, στη «Χριστιανική Στέγη Κοριτσιού» στη Νέα Κηφισιά, αντιπροσωπεία δοκίμων υπαστυνόμων και των τριών τάξεων της Σχολής Αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ., συνοδευόμενη από τον προϊστάμενο της Θρησκευτικής Υπηρεσίας του Σώματος, αρχιμανδρίτη π. Ευσέβιο Πιστολή και τον διοικητή της Σχολής, αστυνομικό διευθυντή Φώτιο Αρκαδόπουλο.

Οι δόκιμοι υπαστυνόμοι μαζί με τον διοικητή της Σχολής, τον π. Ευσέβιο και κορίτσια της Χριστιανικής Στέγης.

Τα μικρά παιδιά δέχθηκαν με χαρά και ενθουσιασμό τις ευχές και τα δώρα που τους προσέφεραν ο Δ/ντής της Σχολής και ο προϊστάμενος της Θρησκευτικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ.

Οι δόκιμοι υπαστυνόμοι μέσα σε ατμόσφαιρα συγκίνησης και συναισθηματικής φόρτισης, πρόσφεραν όμορφα δώρα καθώς και βιβλιάρια καταθέσεων με συμβολικό χρηματικό ποσό, στα είκοσι τέσσερα (24) κορίτσια του ιδρύματος, από τα οποία σημειωτέον τρία (3) κατάγονται από τη μαρτυρική Παλαιστίνη και δύο (2) από τη μακρινή Κένυα.

Στη συνέχεια, τα κορίτσια της Στέγης, που στερήθηκαν τόσο νωρίς την οικογενειακή αγάπη και θαλπωρή, με τη χαρά ζωγραφισμένα στα πρόσωπά τους, τραγούδησαν στην αντιπροσωπεία των δοκίμων γιορτινά τραγούδια, ευχαριστώντας τους συγχρόνως για την ευγενική και ανθρώπινη προσφορά τους.

ΤΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ (Αρθ. 276 §3 ΚΠΔ)

Προβληματισμοί σχετικά με τον τρόπο εκτέλεσης και το χρόνο ισχύος του

του Δημ. Κ. Ντζιώρα
Αρχηγού Αστυν. Πόλεων ε.α.

I. Ιστορικό. Αφορμή για την έρευνα του θέματος της **σύλληψης στα αυτόφωρα** κυρίως εγκλήματα πήραμε από το γεγονός, ότι στην πράξη έχουν δημιουργηθεί ερμηνευτικά προβλήματα, για το πότε επιτρέπεται, κατά το Σύνταγμα, η σύλληψη του εγκληματία από τους ανακριτικούς υπαλλήλους γενικά και τα αστυνομικά όργανα. Το ζήτημα είναι οπωσδήποτε αξιοπρόσεκτο και σοβαρό, όσο κι αν εκ πρώτης όψεως, φαίνεται απλό. Γι' αυτό επιχειρούμε εδώ να διατυπώσουμε τις απόψεις μας, οι οποίες, κατά τη γνώμη μας, είναι «νόμω βάσιμες».

IIα. Όπως είναι γνωστό από τα Συντάγματα της χώρας, ανέκαθεν διασφαλιζόταν με ρητές διατάξεις τους η προσωπική ελευθερία του ατόμου και, συγκεκριμένα, κάθε προσώπου, χωρίς διάκριση (ως προς την εθνικότητα, το φύλο, τη φυλή, τη γλώσσα, τη θρησκεία του κ.λπ.). Εξυπακούεται ότι ως προσωπική ελευθερία νοείται εδώ, η ελευθερία με την ευρύτερή της έννοια, εκείνη δηλ. που περιλαμβάνει κάθε δραστηριότητα του προσώπου, που εκδηλώνεται ατομικά ή συλλογικά. Έτσι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 του Συντάγματος 1952 «Η προσωπική ελευθερία είναι απαραβίαστος ουδείς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται ή φυλακίζεται ή άλλως πως περιορίζεται, ει μη όταν και όπως ο νόμος ορίζει». Η διάταξη αυτή περιλαμβάνεται αυτούσια (δηλαδή χωρίς καμιά απολύτως μεταβολή, ούτε απλώς φραστική) στο ισχύον Σύνταγμά μας (άρθρο 5 §3). Όμοιος είναι και οι διατάξεις των Συνταγμάτων του 1925 και 1926. Προς τις παραπάνω συνταγματικές διατάξεις αντιστοιχεί και η διάταξη του άρθρου 276 του Κωδ. Ποιν. Δικονομίας μας (Κ.Π.Δ.). Σύμφωνα με τις παραπάνω συνταγματικές διατάξεις, **ο συνταγματικός νομοθέτης αποβάλλει στον αποκλεισμό των αυθαίρετων περιορισμών της προσωπικής ελευθερίας και απαιτεί την ύπαρξη νόμου για την επίτευξη του σκοπού αυτού**. Ακόμα, πρέπει να τονίσουμε ότι με τις διατάξεις αυτές **προστατεύεται η προσωπική ελευθερία του ατόμου τόσο απέναντι κρατικών οργάνων, όσο και απέναντι ενεργειών αυθαίρετων, που προέρχονται από άλλα άτομα**. Γιατί, τέτοιες ενέργειες (τελευταίες) προβλέπονται και τιμωρούνται και από άλλες διατάξεις δικαίου, όπως είναι π.χ. τα εγκλήματα βίας του Ποιν. Κώδικα (άρθρα 325, 330, 385... αυτού) κ.λπ.

β. Και ενώ τα άρθρα 4 του Συντάγματος του 1952 και 5 §3 του Συντάγματος 1975 διατυπώνουν το γενικό κανόνα και εξασφαλίζουν, κατ' αρχήν, την προσωπική ελευθερία κάθε ατόμου, τα άρθρα 5 και 6 (αντίστοιχα) αυτών καθορίζουν τις προϋποθέσεις και τους όρους, κάτω από τους οποίους και μόνο επιτρέπεται ο περιορισμός της ελευθερίας, σε περίπτωση ποινικής δίωξης, και έτσι δεσμεύουν τη νομοθετική λειτουργία, και **καθορίζουν τις περιπτώσεις, κατά τις οποίες, μπορεί να συλληφθεί το άτομο. Επομένως, τις προϋποθέσεις αυτές δεν μπορεί να μεταβάλει ο κοινός νομοθέτης**.

III. Προς το περιεχόμενο των διατάξεων των άρθρων 5 και 6 του ισχύοντος Συντάγματός μας, συμφωνούν, όπως είναι επόμενο, και οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 275 επ. του Κ.Π.Δ., που αναφέρονται στους περιορισμούς της προσωπικής ελευθερίας, δηλαδή στη σύλληψη και προφυλάκιση (προσωρινή κράτηση) του κατηγορούμενου. Ειδικότερα τώρα, οι υπέρ της ελευθερίας του ατόμου προβλεπόμενες εγγυήσεις από τις παραπάνω διατάξεις είναι:

Κανένας δεν συλλαμβάνεται ή φυλακίζεται χωρίς αιτιολογημένο ένταλμα του ανακριτή ή βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου, το οποίο πρέπει να επιδοθεί, κατά τη στιγμή της σύλληψης ή προφυλάκισης (προσωρινής κράτησης) — άρθρο 276 §1 του Κ.Π.Δ. —. Εξαιρέση από την αρχή αυτή υπάρχει, μόνον όταν πρόκειται για αυτόφωρα κακουργήματα ή πλημμελήματα, οπότε η σύλληψη πραγματοποιείται και χωρίς ένταλμα (άρθρο 275 του Κ.Π.Δ.).

Άλλη εξαιρέση που καθιερώνει η διάταξη του άρθρου 275 §1 του Κ.Π.Δ. είναι ότι, προκειμένου για κατ' έγκληση διωκόμενα εγκλήματα, δεν επιτρέπεται η σύλληψη, εκτός αν προηγουμένως υποβληθεί η έγκληση, έστω και προφορικά. Τέλος, πρέπει να λεχθεί ότι από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι **δεν απαγορεύεται η σύλληψη και επί πταισμάτων**. Πλην αυτή, σύμφωνα με ρητή δικονομική επιταγή (άρθρο 409 Κ.Π.Δ.) γι' αυτά επιτρέπεται μόνο προκειμένου να βεβαιωθεί η ταυτότητα του αυτουργού ή όταν πρόκειται αυτός να οδηγηθεί (χωρίς δηλαδή διπλή προσαγωγή) απ' ευθείας σε άμεση δίκη, όταν βέβαια αυτή είναι εφικτή. Η εξεταζόμενη δικονομική διάταξη (άρθρο 275 §1 Κ.Π.Δ.) ορίζει ότι οι ανακριτικοί υπάλληλοι του άρθρου 33 Κ.Π.Δ., καθώς και κάθε αστυνομικό όργανο, έχουν την υποχρέωση (**εννοείται υποχρέωση νομική**), κάθε δε πολίτης το δικαίωμα (**εννοείται υποχρέωση ηθική**) να συλλαμβάνουν τον πράξαντα, με την τήρηση των συνταγματικών για τη σύλληψη διατάξεων των σχετικών με την άμεση προσαγωγή του συλληφθέντος, στον αρμόδιο εισαγγελέα και του άρθρου 279 του Κ.Π.Δ. Εδώ, πρέπει να τονισθεί ιδιαίτερα ότι, όπως γίνεται δεκτό από τους ερμηνευτές και εφαρμοστές του δικαίου μας, παρ' ότι από τις διατάξεις των άρθρων 243, 275 κ.λπ. γίνεται παραπομπή μονάχα στο άρθρο 33, πρέπει να δεχθούμε ότι υποχρέωση σύλληψης ανακύπτει και για τους ανακριτικούς υπαλλήλους του άρθρου 34, αλλά μόνο για τα εγκλήματα εκείνα, για τα οποία προβλέπουν γι' αυτούς ειδικοί νόμοι (βλ. σχετ. μ.ά. Μπουροπούλου, Α σελ. 242 — Γνωμ. εισαγγ. Α.Π.Κ. Κόλλια υπ' αριθμ. 31/1952, Ποιν. Χρον. Β σελ. 457 — Γνωμ. εισαγγ. Πλημ/-κών Σμάντζου υπ' αριθμ. 1/1966, Ποιν. Χρον. Ιστ σελ. 312 — Δ. Ντζιώρα: Δικονομία Β σελ. 147).

Ενόψει όλων των παραπάνω, σύμφωνα με τις συνταγματικές και δικονομικές διατάξεις, που εφαρμόζονται στις

περιπτώσεις που μας απασχολούν, απαιτείται για τη σύλληψη: 1) δικαστικό ένταλμα, δηλ. έγγραφο που εκδίδεται από την αρμόδια δικαστική αρχή, που να απευθύνεται προς τα αρμόδια όργανα, που εντέλλονται να συλλάβουν ορισμένο πρόσωπο. 2) Το ένταλμα πρέπει να είναι αιτιολογημένο, να περιέχει δηλ. τους λόγους για τους οποίους διατάσσεται η σύλληψη και 3) **Το ένταλμα πρέπει να επιδίδεται κατά το Σύνταγμα, κι όχι απλώς να κοινοποιείται** (όπως όριζαν τα προγενέστερα Συντάγματά μας) στο συλλαμβανόμενο, από το όργανο που πραγματοποιεί τη σύλληψη, κι αυτό γιατί ο συλλαμβανόμενος πρέπει να γνωρίζει τους λόγους της σύλληψής του. Όθεν, για την πιστοποίηση της επίδοσης αυτής, πρέπει, τώρα, να συντάσσεται επί τόπου αποδεικτικό, κατά τα άρθρα 155 και 161 του Κ.Π.Δ. Γεννιέται όμως το ερώτημα: Σύμφωνα με το περιε-

χόμενο της διάταξης του άρθρου 276 §1 εδ. β του Κ.Π.Δ., κατά την οποία σαν κοινοποίηση θεωρείται και η επίδειξη στο συλλαμβανόμενο του σχετικού μέρους του δελτίου εγκληματολογικών αναζητήσεων ή της ειδικής γι' αυτό εγκυκλίου, όταν αυτά μνημονεύουν τα στοιχεία ταυτότητας του διωκόμενου κ.λπ., αν αντί της κοινοποίησης γίνει επίδοση της εγκυκλίου ή του αποσπάσματος αυτής, είμαστε εκτός της συνταγματικής επιταγής; Αναμφισβήτηται, με τη σκέψη ότι το Σύνταγμα ομιλεί περί επιδόσεως του εντάλματος, χωρίς να προσδιορίζει (εξειδικεύει) τον τρόπο αυτής. Επομένως και η επίδοση του δελτίου εγκληματολογικών αναζητήσεων ή αποσπάσματος αυτού είναι νόμιμη, αφού, η κατ' αυτόν τον τρόπο πραγματοποιούμενη σύλληψη είναι θωρακισμένη, με τις απαραίτητες συνταγματικές εγγυήσεις. Άλλο δε το θέμα, ότι στο σημείο αυτό, πρέπει, τύποις να τροποποιηθεί η σχετική δικονομική διάταξη. Εδώ, πρέπει να τονισθεί, ότι αντιμετωπίζεται σφοδρή η κριτική από μέρους αρμοδίων (βλ. π.χ. επιστολή Ηλ. Χρήσιμου, Ποιν. Χρον. ΚΖ σελ. 288) για τις συλλήψεις που γίνονται στην πράξη και μετά τη λήξη του αυτόφωρου, χωρίς ένταλμα, και πολλές φορές, μετά από ημέρες.

IV. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 275 §3 του Κ.Π.Δ. που προστέθηκε σ' αυτόν με το άρθρο 11 του ν.δ. 2493/1953 «επί των αυτόφωρων κακουργημάτων και πλημμελημάτων κατά του διωκόμενου δράστου, δικαιούται ο αρμόδιος εισαγγελέυς πλημμελειοδικών να εκδώσει ένταλμα σύλληψεως, κατά τα εν άρθροις 276 και 277

οριζόμενα, όπερ δύναται ούτος να ανακαλή ή να καταργή». Υπό το κράτος του Συντάγματος του 1952 υποστηρίχθηκε ότι η εφαρμογή της παραπάνω διατάξεως «παρίσταται ματαία» με τη σκέψη ότι τέτοιο ένταλμα δεν μπορούσε να εκτελεσθεί, μετά την πάροδο του αυτόφωρου, γιατί κάτι τέτοιο ερχόταν σε αντίθεση προς τη συνταγματική επιταγή του άρθρου 5 του Συντάγματος 1952 (Μπουρόπουλος, Ερμηνεία του Κωδ. Ποιν. Δικονομίας τ. Α σελ. 360. Σύμφωνος και ο Ζαγκαρόλας, Ποιν. Χρον. Γ' σελ. 478. Επίσης ο Ζησιάδης, τ. Β' 1965 σελ. 83 επ.). Μέσα στο ίδιο κλίμα κινούμαστε ερμηνεύοντας τη Δικονομία (τ. Β' σελ. 225) καθώς και με άρθρο μας στα Ποιν. Χρον. (τ. ΚΕ' σελ. 878 επ.). Υποστηρίξαμε, όμως, εκτός των ανωτέρω, ότι η διάταξη αυτή δεν στερούνταν οποιασδήποτε πρακτικής σημασίας. Κι αυτό γιατί όταν υπάρχει εισαγγελικό ένταλμα θα μπορεί κάθε ανακρ. υπάλληλος και κάθε αστυν. όργανο, κατά τη διάρκεια του αυτόφωρου, να προβαίνει στη σύλληψη εκείνου κατά του οποίου στρέφεται το ένταλμα, ακωλύτως, σε οποιοδήποτε σημείο της επικράτειας κι αν βρίσκεται αυτός, ενώ αν δεν υπάρχει ένταλμα, η νομιμότητα της σύλληψης μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση. (Σύμφωνος και ο Ζησιάδης, Ο.Π. σελ. 83 επ. χωρίς όμως ειδική αιτιολόγηση. Βλ. επίσης Δημ. Ντζιώρα, Ποιν. Χρονικά τ. ΚΕ' σελ. 879). Όμως, ενόψει όλων των παραπάνω, γεννιέται και το εξής ερώτημα: Με την ισχύ του νέου Συντάγματος ισχύει η διάταξη αυτή της Δικονομίας μας; Η απάντηση είναι ότι αφ' ης παύσει να εί-

ναι αυτόφωρο το έγκλημα, από τη στιγμή δηλ. που δεν θα θεωρείται ως αυτόφωρο πλέον το έγκλημα, το ένταλμα του εισαγγελέως δεν μπορεί να έχει καμιά ισχύ, κι αυτό γιατί στηρίζεται σε αντισυνταγματική διάταξη (άρθρον 275 §3 του Κ.Π.Δ.). Γιατί το Σύνταγμα ομιλεί για δικαστικό κι όχι για εισαγγελικό ένταλμα. Είναι δε δικαστικό ένταλμα το εκδιδόμενο από τον ανακριτή κι όχι το εκδιδόμενο από τον Εισαγγελέα. Άλλο δε δικαστικό ένταλμα και άλλο εκπρόσωπος της δικαστικής εξουσίας (σχετ. οι διατάξεις των άρθρων 6 και 9 του Συντάγματος). Το δικαστικό ένταλμα εκδίδεται μόνο από τον αρμόδιο ανακριτή, ύστερα από προηγούμενη γνώμη του εισαγγελέα. Ένταλμα που εκδίδεται χωρίς την προηγούμενη γνώμη του εισαγγελέα είναι άκυρο. Εκπρόσωποι της δικαστικής εξουσίας είναι οι τριετείς δικαιοσύνης δικαστές, οι εισαγγελικοί εν γένει, οι ειρηνοδίκες και πραιστοδίκες. Έτσι, ευκαιριακά αναφέρουμε, δεδομένου ότι η διάταξη του άρθρου 9 του Συντάγματος αξιώνει κατά τις έρευνες γενικά (κατ' οίκον) την παρουσία εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας (δηλαδή κάποιου τουλάχιστον από τους παραπάνω) αντισυνταγματικές είναι οι διατάξεις των άρθρων 254-255 του Κ.Π.Δ., κατά τις οποίες, σε ακραίες περιπτώσεις, μπορεί να μη παρίσταται κατά την έρευνα εκπρόσωπος της δικαστικής εξουσίας. (Σχετική περί αυτού και η γνωμοδότηση υπ' αριθμ. 4007 από 25/6/1975, Ποιν. Χρον. ΚΕ σελ. 441, του Αντεισαγγ. του Α.Π. κ. Χρ. Μουστάκη).

Η ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ρεπορτάζ: Φώτης Μακροζαχόπουλος

Η βροχή πέφτει με το... «τουλούμι» στην περιοχή που βρίσκεται η «πίστα» της σχολής οδηγών της Ελληνικής Αστυνομίας, λίγα χιλιόμετρα έξω από την Αθήνα, στους πρόποδες της Πάρνηθας, αλλά αυτό δεν εμποδίζει την «τάξη» να συνεχίσει το μάθημά της.

Οι μαθητές, άνδρες της ΕΛ.ΑΣ., ακούνε προσεκτικά τους εκπαιδευτές που τους εξηγούν τα μυστικά της οδήγησης στον βρεγμένο δρόμο.

Αραδιασμένα δίπλα τα αυτοκίνητα και οι «μοτοσυκλέτες» της σχολής περιμένουν τους μαθητές για την πρακτική τους εξάσκηση στην «πίστα».

«Θυμηθείτε», λέει ο εκπαιδευτής που είναι από το εξειδικευμένο προσωπικό της ΕΛ.ΑΣ., με άδεια εκγυμναστή, «όταν οδηγείτε στο βρεγμένο δρόμο, οι κινήσεις σας πρέπει να είναι απαλές σαν χάδι. Ρυθμίστε την ταχύτητα του οχήματός σας σύμφωνα με τις συνθήκες του δρόμου και διατηρείτε πάντα μια ικανοποιητική απόσταση ασφαλείας από το προπορευόμενο όχημα. Να χρησιμοποιείτε το φρένο μαλακά για να μην μπλοκάρουν οι τροχοί.

Η ταχύτητα αυτή καθ' εαυτή δεν σκοτώνει. Σκοτώνει η άγνοια και η μη τήρηση των κανόνων του δρόμου.

Εντύπωση προκαλεί η σοβαρότητα με την οποία εκπαιδευτής και μαθητές αντιμετωπίζουν το εκπαιδευτικό αυτό πρόγραμμα στη θεωρία αλλά και στην πράξη του.

Ζήσαμε από κοντά την εφαρμογή της θεωρίας στην πράξη και θα την περιγράψουμε εν συντομία.

Ο «μαθητής» κάθεται στη θέση του οδηγού, ρυθμίζει κάθισμα και καθρέπτες, δένεται με τη ζώνη και ξεκινά, αφού ελέγξει αν έρχεται άλλο όχημα. Επιτάχυνει χωρίς να «σπινάρει» τους τροχούς στο βρεγμένο δρόμο, αλλάζει μαλακά ταχύτητες και φθάνει στην πρώτη στροφή.

«Με τετάρτη και σταθερά το γκάζι» λέει ο εκπαιδευτής. Το αυτοκίνητο διαγράφει την καμπύλη χωρίς κανένα πρόβλημα.

«Επιβράδυνση και μετά επιτάχυνση και συχνές αλλαγές ταχύτητας», έρχεται η εντολή του εκπαιδευτή.

Μαλακές και προγραμματισμένες κινήσεις από τον «μαθητή», συνεχής έλεγχος του δρόμου στην μεγάλη ευθεία που κινούνται και οι άλλοι «μαθητές».

Το μάθημα συνεχίζεται και η μία δοκιμασία ακολουθεί την άλλη. Φρενάρισμα και συγχρόνως αποφυγή υποτιθέμενου εμποδίου, επιτάχυνση από στάση χωρίς να χαθεί ο έλεγχος του αυτοκινήτου ή να «σπινάρουν» οι τροχοί, πάτημα του φρένου και την ίδια στιγμή «κατέβασμα» ταχύτητας στο κιβώτιο, προσπέρασμα και επιστροφή στην λουρίδα κυκλοφορίας...

Πριν και μετά την πρακτική εξάσκηση γίνονται θεωρητικά μαθήματα στην όμορφη και σύγχρονη, από εκπαιδευτικά όργανα, αίθουσα της σχολής. Οι μαθητές ρωτούν και οι εκπαιδευτές λύνουν τις απορίες.

Με το πέρας της εκπαίδευσης οι «μαθητές» αυτοί, άνδρες της ΕΛ.ΑΣ., θα στελεχώσουν τα μηχανοκίνητα τμήματα της Ελληνικής Αστυνομίας, εφαρμόζοντας τα όσα διδάχτηκαν στη σχολή.

Στη σχολή, που όπως αναφέραμε, λειτουργεί στην Αμυγδαλέζα, διοικητής είναι ο Αστυνομικός Δ/ντής Αλέξανδρος Μαραβελέας και υποδιοικητής ο Ανθυπαστυνόμος Τσώμος Ευάγγελος.

Για το αντικείμενο, τις αρμοδιότητες, τα καθήκοντα και τα προβλήματα της σχολής, συζητάμε με τον υποδιοικητή της, Ανθυπαστυνόμο Ευάγγελο Τσώμο.

— **Κ. Τσώμο, θα θέλαμε να μας αναπτύξετε το αντικείμενο της Σχολής Οδηγών της ΕΛ.ΑΣ.**

— Το αντικείμενο της Σχολής Οδηγών είναι η εκπαίδευση - μετεκπαίδευση - συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής για εξεύρεση υποψηφίων οδηγών.

Ο αριθμός των εκπαιδευομένων, η ύλη που διδάσκεται, οι ώρες θεωρητικής και πρακτικής εκπαίδευσης και το διδακτικό προσωπικό καθορίζεται με πρόγραμμα που συντάσσεται από τη Σχολή Οδηγών και εγκρίνεται από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

Οι υποψήφιοι οδηγοί, προ της έναρξης της εκπαίδευσης, παραπέμπονται με μέριμνα της Σχολής προς υγειονομική εξέταση στο Κεντρικό Ιατρείο Αθηνών.

Η υγειονομική επιτροπή του Κεντρικού Ιατρείου αποφαινεται οριστικά, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, για τη σωματική ικανότητα και καταλληλότητα, από υγειονομικής πλευράς, των υποψηφίων οδηγών υπηρεσιακών οχημάτων.

Οι υποψήφιοι οδηγοί που κρίνεται ότι δεν μπορούν να γίνουν καλοί οδηγοί, εντός πέντε ημερών από την έναρξη της σχολής, παραπέμπονται σε εξεταστική επιτροπή που αποφαινεται για το ανεπίδεκτο ή μη της εκπαίδευσής τους.

Ακόμη, υποψήφιοι οδηγοί, ανεξάρτητα με την επίδοσή τους, δύνανται να αποπεμφθούν από τη σχολή για λόγους πειθαρχίας, χωρίς να δύνανται να επανέλθουν σε αυτή.

Μετά το πέρας της εκπαίδευσης, οι υποψήφιοι υποβάλλονται σε θεωρητική (γραπτή) και πρακτική εξέταση, ενώπιον επιτροπής, που αποτελείται από τρεις Αξιωματικούς, κατόχους αδειών οδήγησης οχημάτων και εάν είναι δυνατόν να έχουν τεχνικές γνώσεις οχημάτων. Χρέη Γραμματέως εκτελεί ο εκάστοτε Γραμματέας της σχολής.

Όσοι δεν κρίνονται ικανοί, επιστρέφουν στις υπηρεσίες, από τις οποίες προήλθαν με διαταγή της σχολής και δεν δύνανται να εισαχθούν πάλι στη Σχολή Οδηγών προς εκπαίδευση. Δύνανται όμως να επανέλθουν μετά δίμηνον ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής, προς επανεξέταση, συνεννοούμενοι γι' αυτό μετά της σχολής, χωρίς ειδοποίηση και χωρίς δαπάνη για το δόμιο.

Η Σχολή Οδηγών για καλύτερη ενημέρωση των εκπαιδευομένων, έχει στη διάθεσή της συλλογή από άχρηστα ανταλλακτικά εξαρτημάτων συσκευών, μηχανημάτων και κινητήρων ακόμη, που χορηγούνται από το κεντρικό συνεργείο της Υ.Τ.Ε.Ν.Ε.

Όσοι υπηρετούν στην ΕΛ.ΑΣ. Αξιωματικοί, Ανθυπαστυνόμοι, Αρχιφύλακες και Αστυφύλακες μπορούν να αποκτήσουν άδεια ικανότητας οδηγού υπηρεσιακού οχήματος, αντίστοιχης κατηγορίας με τις χορηγούμενες από

Η επίδειξη ικανότητας είναι αποτέλεσμα της σοβαρής και υπεύθυνης εκπαίδευσης που γίνεται στη σχολή οδηγών.

το Υπουργείο Συγκοινωνιών, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, περί χορήγησης αδειών ικανότητας οδηγών και με τους ακόλουθους τρόπους:

α) Όσοι έχουν άδεια οδήγησης οχημάτων του Υπουργείου Συγκοινωνιών ή Στρατιωτικών Αρχών, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων και πρόταση του αμέσου προϊσταμένου τους Διοικητή Αξιωματικού, εφ' όσον έχουν επαρκή πείρα οδήγησης και κατόπιν επιτυχών εξετάσεων στις φάσεις των ελιγμών και πορείας.

β) Οι μη κατέχοντες άδεια οδήγησης οχημάτων του Υπουργείου Συγκοινωνιών ή Στρατιωτικών Αρχών:

(1) Κατόπιν ευδόκιμης εκπαίδευσης στη Σχολή Οδηγών της ΕΛ.ΑΣ.

(2) Κατόπιν επιτυχούς εξέτασης, θεωρητικής και πρακτικής, ενώπιον εξεταστικής επιτροπής που συνέρχεται στην έδρα της Σχολής Οδηγών με απόφαση του Προέδρου αυτής και όταν υπάρχουν υπηρεσιακές ανάγκες.

Όσοι έχουν υπηρεσιακή άδεια ικανότητας οδηγού, αστυνομικοί οιοδήποτε βαθμού, μπορούν να οδηγούν υπηρεσιακό όχημα της κατηγορίας της αδείας τους.

— Πόσος χρόνος απαιτείται κ. Τσώμο για να ολοκληρωθεί το εκάστοτε εκπαιδευτικό πρόγραμμα της σχολής;

— Η διάρκεια της εκπαίδευσης καθορίζεται κάθε φορά με το πρόγραμμα και εξαρτάται από τον αριθμό των υποψηφίων κάθε σειράς, τον αριθμό του εκπαιδευτικού προσωπικού και τον αριθμό των αυτοκινήτων και δικύκλων. Πάντως κάθε εκπαιδευόμενος θα πρέπει απαραίτητως να συμπληρώνει τουλάχιστον είκοσι ώρες θεωρητικής και εξήντα ώρες πρακτικής εκπαίδευσης και κάθε μετεκπαιδευόμενος τουλάχιστον δέκα ώρες θεωρητικής και τριάντα ώρες πρακτικής. Για κάθε εκπαιδευτική σειρά το χρονικό διάστημα δεν πρέπει να υπερβαίνει τις σαράντα πέντε (45) εργάσιμες ημέρες. Ακόμη μπορεί να επιτραπεί η συνεκπαίδευση στη σχολή και μη ομοιοβάθμων.

— Τί προσόντα διαθέτουν οι εκπαιδευτές της σχολής;

— Τα προσόντα του εκπαιδευτικού προσωπικού πρέπει να είναι:

α) Ο Προϊστάμενος της σχολής να κατέχει άδεια εκγυμναστού ή άδεια οδήγησης υπηρεσιακών οχημάτων.

β) Οι επικεφαλής Ανθίμοι να είναι κάτοχοι αδείας εκγυμναστού.

γ) Οι εκγυμναστές να είναι κάτοχοι υπηρεσιακής αδείας εκγυμναστού και να είναι ενταγμένοι στο εξειδικευμένο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και απονέμεται σ' αυτούς η ειδικότητα του εκγυμναστού οδηγών υπηρεσια-

κών οχημάτων.

— Κ. Τσώμο, αντιμετωπίζετε προβλήματα κατά την εφαρμογή των προγραμμάτων της σχολής;

— Προβλήματα πάντα υπάρχουν, φροντίζουμε όμως να τα επιλύουμε όσο μπορούμε. Ένα πρόβλημα πάντως που πρέπει να αναφερθεί είναι ότι

χρειαζόμαστε πιο σύγχρονα και καινούργια οχήματα (αυτοκίνητα και μηχανές) ώστε ο εκπαιδευόμενος να δουλεύει πάνω στο υλικό που θα βρει αργότερα στις υπηρεσίες, ώστε να μην αντιμετωπίζει προβλήματα προσαρμογής από τη μια και από την άλλη η εκπαίδευσή του να είναι τελειότερη.

Ο υποδιοικητής της σχολής ανθυπαστυνόμος Τσώμος.

Το εκπαιδευτικό προσωπικό της σχολής και οι μαθητές στην αίθουσα της θεωρητικής εκπαίδευσης.

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Ντίνος Γιωτόπουλος

«Η ζωγραφική είναι μέσο επικοινωνίας
και έκφρασης συναισθημάτων»

Πολύπλευρη και ουσιαστική η παρουσία και η συμμετοχή του στα εικαστικά πράγματα της περιοχής που ζει, της γενέτειράς του αλλά και του ευρύτερου χώρου της Θεσσαλίας και της Μακεδονίας.

Ο λόγος για τον Κων/νο (Ντίνο) Γιωτόπουλο, αστυφύλακα του Β' Τμήματος Ασφαλείας της συμπρωτεύουσας που το ταλέντο του αλλά και η προσφορά του είναι συνεχώς στο εικαστικό προσκήνιο.

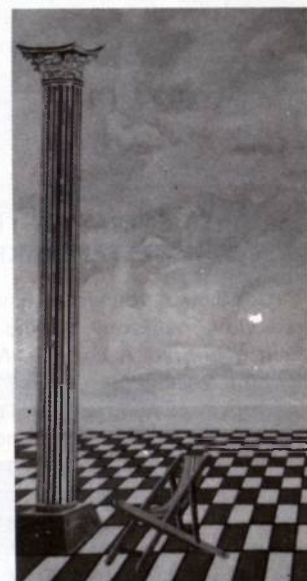
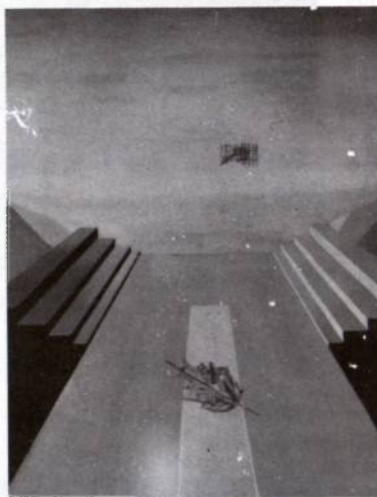
Γεννήθηκε το 1957 στη Λάρισα. Τελείωσε το Γυμνάσιο και στη συνέχεια παρακολούθησε μαθήματα σχεδίου και ζωγραφικής σε Μέση Σχολή Σχεδιαστών στη Θεσσαλονίκη, όπου ζει από το 1972. Γύρω στο 1975 εμφανίζεται στο χώρο των εικαστικών τεχνών συμμετέχοντας σε ομαδικές και ατομικές εκθέσεις, στη συμπρωτεύουσα και αλλού.

Τα έργα του, ελαιογραφίες, ακουαρέλλες, κάρβουνο, πένακι και μολύβι παρουσιάζουν κυρίως τοπία, θαλασσογραφίες, νεκρές φύσεις και προσωπογραφίες. Επί πλέον δημιουργεί σε τζάμι έργα λαϊκής τέχνης. Έχει μια ολότελαδική του τεχνική και έκφραση, στο σχέδιο και στο χρώμα, που αντανakλούν τη νοσταλγικότητά του προς τα ελληνικά χρώματα και το έντονο φως της πατρίδας μας.

Εκτός από τη ζωγραφική ασχολείται με επιτυχία και με τη σκηνογραφία και ενδυματολογία σε θεατρικά έργα καθώς και με τη διακόσμηση γενικότερα.

Μέχρι σήμερα έχει λάβει μέρος σε 11 (ομαδικές και ατομικές) εκθέσεις ζωγραφικής καθώς και σε 3 σκηνογραφίες - ενδυματολογίες θεατρικών έργων.

Συγκεκριμένα, έργα του εκτέθηκαν σε ατομικές εκθέσεις: στη Θεσ/νίκη (1980), στο Δημαρχείο Φαρσάλων (1982), στο Περβανίδειο Ίδρυμα Λάρισας (1983), στη Γκαλερί «Έκφραση» Θεσ/νίκης (1985), σε ξενοδοχείο στον Πλαταμώνα Πιερίας (1986), σε πιάνο-μπαρ της Θεσ/νίκης (1987) και στη Γκαλερί «Ζ» της Σάρτης Χαλκιδικής (1988).

Επίσης συμμετείχε σε ομαδικές εκθέσεις: στη Θεσ/νίκη (1975), στην Καβάλα (1978), στη Φλώρινα (1978), στη Θεσ/νίκη (1983), καθώς και στη δημιουργία σκηνικών και κοστούμιών του έργου της Μαρίας Γουμενοπούλου «Τα Πέτρινα Λουλούδια» που ανέβασε το 1988 στη συμπρωτεύουσα η Παιδική Σκηνή του Θεάτρου Αποχρώσεων.

Ο ίδιος θεωρεί τη ζωγραφική μέσο επικοινωνίας και έκφρασης γενικών και επί μέρους συναισθημάτων. Πιστεύει ότι ο ζωγράφος καλλιτεχνεί εφ'

όσον συνδυάζει στις δημιουργίες του τεχνική και συναισθηματική ευαισθησία. Φιλοδοξία του είναι με την καλή του συμμετοχή στο χώρο των εικαστικών τεχνών να παρουσιάσει τη νοσταλγικότητα μιας χαμένης εποχής μαζί με το μήνυμα ότι η τέχνη είναι πηγή ζωής και ειρήνης.

Με τη σειρά μας του ευχόμαστε κάθε επιτυχία στους στόχους του και παρουσιάζουμε δείγματα της ζωγραφικής του δουλειάς.

ΚΟΠΗ ΠΙΤΤΑΣ

Με πρωτοβουλία των διοικητών του Ε' Α.Τ.Τ. αστυνομίου α' Χρήστου Γαρδίκου και του Τ.Α. Παναγιώτη Καρυώτη, διοργανώθηκε και φέτος εκδήλωση κοπής της πίτας του Τμήματος σε κοσμική ταβέρνα της περιοχής. Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο β' υποστράτηγος Νικόλαος Κοκκινάκης, ο δ/ντής της Γ.Α.Δ.Α. υποστράτηγος Μαρίνης Λαμπρόπουλος και πολλοί αστυνομικοί του Τμήματος με τις οικογένειές τους. Στα παιδιά των αστυνομικών μοιράστηκαν δώρα και η εκδήλωση έκλεισε με μικρή δεξίωση.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τα παιδικά χαμόγελα δεν θέλουν πολύ για ν' ανθίσουν. Το ίδιο και η χαρά, η αγάπη και η ευτυχία. Λίγη καλή διάθεση χρειάζεται. Όπως έγινε τα Χριστούγεννα που πέρασαν, στη Θεσσαλονίκη. Καλύτερος «μπουναμάς» δεν μπορούσε να χαριστεί στα παιδιά των αστυνομικών που υπηρετούν στη Δ/νση Αστυνομικών Επιχ/σεων της συμπρωτεύουσας. Η Δ/νση σε συνεργασία με τους αστυνομικούς υπαλλήλους της διοργάνωσε μια μικρή παιδική γιορτή. Απλή, μα τόσο όμορφη, κάνοντας τα παιδιά να νοιώσουν τη ζεστασιά και το νόημα τέτοιων ημερών.

Ο γεν. αστυνομικός δ/ντής Θεσ/νίκης Λυκούργος Βερίγος με τον δ/ντή της Δ/νσης Αστυνομικών Επιχ/σεων Βασίλη Κοντέα, ήταν οι... καλοί «μάγοι». Μοίρασαν πλούσια δώρα σε περισσότερα από 250 παιδιά.

Ο μέγας Χ. Παπαδόπουλος σκόρπισε άφθονο γέλιο στους μικρούς θαυμαστές. Και οι... χοροί κράτησαν καλά με την μπάντα της Ελληνικής Αστυνομίας η οποία έδωσε ένα ξεχωριστό μουσικό χρώμα στη γιορτινή εκδήλωση.

Παραβρέθηκαν ακόμα: Ο δ/ντής της Δ/νσης Αστυνομίας Θεσ/νίκης ταξίαρχος Κοσμάς και ο δ/ντής της Ασφάλειας Θεσ/νίκης ταξίαρχος Δ. Γεωργακόπουλος.

Νέα καθήκοντα ανέλαβε ο συνάδελφος αστυνομικός. Ντύθηκε Αθ-Βασίλης και άρχισε να μοιράζει δώρα στα έκπληκτα παιδιά.

Το παρόν και το μέλλον ενώνουν τα χαμόγελά τους. Ανάμεσα στα παιδιά διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά ο αστυνόμος β' Α. Βασιλειάδης, αστυνομικός υποδ/ντής Σ. Παπαλέξης, ο «οικοδεσπότης» αστυνομικός δ/ντής Θεσ/νίκης Β. Κοντέας, ο γεν. αστυνομικός δ/ντής Θεσ/νίκης υποστράτηγος Λ. Βερίγος, ο δ/ντής Ασφάλειας Θεσ/νίκης ταξίαρχος Δ. Γεωργακόπουλος και μόλις διακρίνεται ο ταξίαρχος Κοσμάς.

Ο Αη-Βασίλης τροχονόμος ήρθε πάλι από τις Σέρρες

Κυριολεκτικά στο πιεστήριο μας πρόλαβε το φωτογραφικό υλικό της Τροχαίας Σερρών για τον φετεινό της Αη Βασίλη - τροχονόμο και την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίττας της. Έτσι, εκτός από τη μικρή αναφορά στα «Νέα απ' όλη την Ελλάδα» παρουσιάζουμε τις τόσο ενδιαφέρουσες φωτογραφίες. Όπως, λοιπόν, κάθε χρόνο το έθιμο της Τροχαίας επαναλήφθηκε στις Σέρρες την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Μόνο που φέτος οι Αη Βασίληδες ήταν δύο... μοτοσυκλετιστές της που χρησιμοποίησαν τις μηχανές τους σαν... ελάφια για να σύρουν το παραδοσιακό έλκυθρο. Από κεντρική διασταύρωση της πόλης μοίρασαν τα δώρα σε πλήθος παιδιών που πλαισίωσαν την προσπάθεια και ταυτόχρονα ρύθμισαν την αυξημένη —λόγω ημερών— κυκλοφορία. Πίσω τους ήταν αναρτημένος ένας ξύλινος κύβος με δύο σχέδια: 1988 STOP και 1989 το Σήμα Προτεραιότητας του Κ.Ο.Κ. και στις

τέσσερις πλευρές του.

Λίγες μέρες αργότερα ο διοικητής της Τροχαίας και εμπνευστής όλων αυτών των δημιουργικών πρωτοβουλιών που συσπειρώνουν τον σερραϊκό λαό πλάι στους τροχονόμους του, έκοψε την πίττα της υπηρεσίας και τους μοίρασε τα δώρα που —σύμφωνα με το έθιμο— είχαν προσφέρει πολλοί κατα-

στηματάρχες και πολίτες των Σερρών. Στο σύντομο λόγο του έκανε αποτίμηση του έργου της Τροχαίας για το 1988 και των προσπαθειών της. Μαζί με τους τροχονόμους τιμήθηκε και ένας βιοπαλαιστής της πόλης που παρά τις εκ γενετής σωματικές του δυσκολίες, δίνει καθημερινά τη μάχη της ζωής και της δημιουργίας με χαμόγελο, αισιοδοξία, κοινωνική προσφορά και αξιοπρέπεια, πουλώντας το πρωί κουλούρια και το βράδυ λαχεία.

Γιορτή και στην Α.Δ.

Ο ταχυδρόμος έφθασε... πολύ αργά, για να φέρει το υλικό της Α.Δ. Σερρών. Την αναφορά μας στα «Νέα απ' όλη την Ελλάδα» για την παιδική πρωτοχρονιάτικη γιορτή που διοργάνωσε συμπληρώνει η φωτογραφία που βλέπετε και όπου φαίνονται τα παιδιά των συναδέλφων που ξεφαντώνουν. Ευχές λοιπόν για τον καινούργιο χρόνο και με την ελπίδα οι ανταποκρίσεις των περιφερειακών υπηρεσιών... να ταχυδρομούνται λίγο νωρίτερα.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

ΜΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ Ο ΣΕΜΝΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ ΕΣΩΣΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΠΥΡΑΚΤΩΜΕΝΟ ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ

Ο ημερήσιος και περιοδικός Τύπος αναφέρεται καθημερινά σχεδόν στη μεγάλη προσφορά και στην αυτοθυσία, πολλές φορές, του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας για χάρη του κοινωνικού συνόλου.

Όσοι αστυνομικοί ασχολούνται με τη δίωξη του εγκλήματος, έρχονται αντιστάμενοι με κακοποιούς και εκθέτουν έτσι σε άμεσο κίνδυνο τη σωματική τους ακεραιότητα.

Η επικινδυνότητα όμως του επαγγέλματος είναι εμφανής και σε άλλους τομείς όπου οι αστυνομικοί ενεργούν με αυταπάρνηση, ζήλο, θάρρος και αποφασιστικότητα.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ η προσφορά των αντρών και γυναικών της Άμεσης Δράσης και το κοινωνικό τους έργο τεράστιο!

Ανθρωποκτονίες, ληστείες, στυγερά εγκλήματα, οικογενειακά επεισόδια, κλοπές, πυρκαγιές, τροχαία δυστυχήματα, θεομηνίες και σε κάθε έκτακτο περιστατικό οι αστυνομικοί της Άμεσης Δράσης είναι από τους πρώτους και προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σ' αυτούς που τις έχουν ανάγκη.

Δίκαια η Άμεση Δράση έχει κατακτήσει τις καρδιές όλων των πολιτών οι οποίοι για κάθε τους πρόβλημα σπεύδουν το ακουστικό και σχηματίζουν το νούμερο «100».

Γιατί η προσπάθειά της είναι συνεχής για να εξασφαλίσει τη γαλήνη, την ησυχία και την ασφάλεια του πολίτη, προϋποθέσεις που είναι απαραίτητες και αναγκαίες για τη διατήρηση της κοινωνικής ισορροπίας.

Όπως έλεγε και ο υποστράτηγος Ανδρέας Φούντας, στην προσπάθειά της αυτή η Άμεση Δράση αφηγά κόπους και κινδύνους και προσφέρει τις υπηρεσίες της στο εικοσιτετράωρο για να προστατεύσει τη ζωή, την τιμή, την ελευθερία και την περιουσία των πολιτών από τους κάθε λογής κακο-

ποιούς. Ένας από αυτούς τους ανθρώπους που δίνουν ατέλειωτη μάχη με το έγκλημα, παράλληλα με την προσφορά στον πολίτη, είναι και ο αστυφύλακας Βασίλης Σιγούρος, που υπηρετεί από τριετία στη Διεύθυνση Άμεσης Δράσης, στο γνωστό σε όλους μας «100».

Πολλές είναι οι εμπειρίες του από μια οκταετία στη νευραλγική αυτή υπηρεσία και με προθυμία δέχτηκε να μας πει μερικά πράγματα γύρω από τη δουλειά του.

Μπορείτε να μας αναφέρετε ορισμένα περιστατικά που σας εντυπώσαν περισσότερο κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας σας;

● Είναι πολλά περιστατικά που θα μείνουν ζωηρά χαραγμένα στη μνήμη μου για πολλά χρόνια και μπορώ να πω σ' όλη μου τη ζωή. Και θα σας αφηγηθώ κάποιο πρόσφατο.

Στην οδό Σαριπόλου 3-5 ξέσπασε πυρκαγιά στο χρωματοπωλείο στο ισόγειο του κτιρίου. Αμέσως με την εκδήλωση της φωτιάς βρεθήκαμε στο σημείο τρία περιπολικά και όλοι οι συνάδελφοι κατεβήκαμε να βοηθήσουμε.

Επειδή η είσοδος είχε αποκλειστεί από τις φλόγες πηδήξαμε μαζί τρεις

Στην προσφορά αυτή των αντρών και γυναικών της Άμεσης Δράσης Αττικής αναφέρεται το ρεπορτάζ του Πάνου Σόμολου, με τίτλο «Η καρδιά του 100» στο περιοδικό «ΕΙΚΟΝΕΣ» του μηνός Ιανουαρίου, όπου και παρουσιάζει τον αστυφύλακα Βασίλη Σιγούρο, έναν απ' τους πολλούς «Αμεσοδραστές» που έχουν στο ενεργητικό τους πάρα πολλές πράξεις αυτοθυσίας.

Στα πλαίσια της πληρέστερης ενημέρωσης των αναγνώστών μας σε θέματα και δημοσιεύματα Τύπου, που αναφέρονται στην Αστυνομία, κρίναμε σκόπιμη την αναδημοσίευση του ρεπορτάζ αυτού:

αστυνομικοί από τα μπαλκόνια του ισόγειου και μπήκαμε μέσα στην πολυκατοικία για να ξυπνήσουμε τους ενοίκους, γιατί ήταν σχεδόν ξημερώματα.

Ανεβαίνοντας τις σκάλες, οι καπνοί μας επηρέασαν και μας δημιούργησαν σοβαρό αναπνευστικό πρόβλημα. Με όλες τις δυνάμεις που διαθέταμε συνεχίσαμε τις προσπάθειες και αρχίσαμε να χτυπάμε τις πόρτες και τα κουδούνια όλων των διαμερισμάτων.

Ανεβαίνοντας κατάφερα να φτάσω ως την ταράτσα, ενώ οι συνάδελφοί μου πήγαν προς άλλη κατεύθυνση. Και ενώ η αγωνία μου κορυφωνόταν, άκουσα τη φωνή μιας γυναίκας να λέει: «Τι γίνεται εδώ... βρε καϊγόμεστε... βοήθεια...».

Επέστρεψα γρήγορα προς τη σκάλα της ταράτσας, πέρασα την πόρτα και προσπαθούσα να προσδιορίσω το σημείο από το οποίο άκουσα τη γυναικεία φωνή. Πραγματικά, εντόπισα ότι προερχόταν από τον τρίτο όροφο.

Έφτασα κοντά της —πνιγόταν μέσα στους καπνούς και έβηχε συνέχεια— και την έσυρα προς τα έξω. Ήταν μια ηλικιωμένη γυναίκα που κινδύνευε από τους καπνούς και τις φλόγες.

Ενώ την τραβούσα προς την ταράτσα, εκείνη μου έλεγε μουρμουριστά

ότι ξέχασε να κλείσει την πόρτα. Βέβαια δεν έδωσα σημασία και ενώ μόρεσα και έβγαλα τη γιαγιά στην τάρτα, σωριάστηκα μπροστά στην πόρτα της τάρτας αναισθητός.

Μόλις συνήλθα, αντιλήφθηκα ότι βρισκόμουν στον Ευαγγελισμό, όπου με είχαν μεταφέρει συνάδελφοι και πυροσβέστες. Στο ίδιο νοσοκομείο είχαν μεταφέρει και τη γυναίκα, την οποία πήγα και είδα μόλις συνήλθα. Και όπως καταλαβαίνετε η χαρά μου δεν περιγράφεται και η ικανοποίηση που ένιωσα.

Έχω πολλά τέτοια περιστατικά να σας αναφέρω αλλά θα ήθελα να σας τονίσω ότι οι προσπάθειες αυτές δεν είναι ατομικές, είναι ομαδικές: απλά έτυχε να είμαι εγώ αυτός που ενήργησα πρώτος. Γιατί αν δεν ήμουν εγώ, θα ήταν κάποιος άλλος συνάδελφος.

Ο αστυφύλακας Σιγούρος μιλάει με σιγουριά για την υπηρεσία του, μάλιστα νιώθει υπερήφανος γι' αυτήν, και τονίζει:

● Η Άμεση Δράση, καθώς και το «πιστεύω» όλων όσων υπηρετούμε σ' αυτή είναι η προσφορά, η βοήθεια, βάζοντας σε κίνδυνο ακόμα και τη ζωή μας. Αλλά μετά από κάθε ενέργειά μας αισθανόμαστε μια ψυχική ευφορία γι' αυτό που κάναμε. Και ενώ σκέφτεσαι τον κίνδυνο που έβαλες τη ζωή σου —το πολυτιμότερο αυτό αγαθό— το ξεπερνάς, γιατί έχεις την ικανοποίηση ότι βοήθησες ένα συνάνθρωπό σου.

Δεν σταματά εδώ ο κ. Σιγούρος. Μιλάει και για τους συναδέλφους του που βρίσκονται στο κέντρο της Άμεσης Δράσης:

● Από την άλλη πλευρά, δηλαδή από την πλευρά των ανθρώπων που βρίσκονται στο Κέντρο και συντονίζουν τις ενέργειές μας, αλλά και όσων πληρωμάτων περιπολικών ακούν εκείνη τη στιγμή, υπάρχει η αγωνία για το συνάνθρωπο ή το συνάδελφο που κινδυνεύουν. Όλοι περιμένουν ν' ακούσουν το αποτέλεσμα της προσπάθειας που γίνεται, για να ξεσπάσουν σε επιφωνήματα χαράς. Δεν μπορείς να ξεχάσεις ποτέ, μα ποτέ, τις αντιδράσεις και τον τρόπο που εκφράζουν τις ευχαριστίες τους όλοι οι άνθρωποι που τους βοηθάς.

Αυτά μένουν βαθιά μέσα στην καρδιά σου. Βλέπουμε όλοι τη δουλειά μας σαν λειτούργημα και όχι σαν επάγγελμα, γι' αυτό φεύγοντας από τα σπίτια μας αφοσιωνόμαστε στο καθήκον μας και ξεχνάμε την οικογένειά μας και τους δικούς μας.

Ο Βασίλης Σιγούρος έχει τιμηθεί πολλές φορές από την Αστυνομία για τις υπερπροσπάθειές του σε καθημερινά περιστατικά. Τελευταία ο διευ-

θυντής του ταξίαρχος Γιάννης Βλαχάκης έκανε πρόταση για μια ακόμα αμοιβή, που αυτή τη φορά είναι χρηματική.

**Ο απρόσκλητος επιβάτης
...κοιμόταν**

Δεν μπορούσε να φαντασθεί ο ταξιτζής, που μετέφερε λίγο μετά τα μεσάνυχτα από το Ξυλόκαστρο στην Αθήνα την οικογένεια Κοντογιάννη, πως ένα από τα μέλη της ξεχάστηκε κοιμισμένο στο πίσω κάθισμα του αυτοκινήτου του. Το αντιλήφθηκε μόνο όταν τον πλησίασαν περιπολικά της Τροχαίας και της «Άμεσης Δράσης» στα δίδωια της Ελευσίνας και τον σταμάτησαν για να του το πουν. Γύρισε το κεφάλι του και έκπληκτος διαπίστωσε πως η 4χρονη Βασιλική κοιμόταν μακαρίως στο πίσω κάθισμα!!! Η ιστορία αρχίζει όταν η οικογένεια του Αναστάσιου και της Παναγιώτας Κοντογιάννη μαζί με τα τέσσερα παιδιά της, τη Ζωή, την Ελένη, τη Βασιλική, 9, 7 και 4 χρονών καθώς και το μικρότερο, αβέβητο κοριτσάκι τους ξεκινά από τη Λευκάδα για την Αθήνα με το δικό της αυτοκίνητο. Στο ύψος του Ξυλόκαστρου το αυτοκίνητο παθαίνει βλάβη και η οικογένεια αναγκάζεται, γύρω στα μεσάνυχτα, να μισθώσει ταξί για να συνεχίσει το ταξίδι της. Πλάι στον ταξιτζή κάθε-

ται ο πατέρας και στα πίσω καθίσματα η μητέρα (με το μωρό αγκαλιά) και πλάι της τα τρία παιδιά που είναι ήδη τλαιπωρημένα από την κοπιαστική και πολύωρη διαδρομή. Γύρω στις 1.25' τα ξημερώματα φθάνουν στο σπίτι τους και πρώτη βγαίνει από το ταξί η μητέρα με το μωρό και την ακολουθούν η Ζωή και η Ελένη, ενώ πίσω τους ο πατέρας μεταφέρει τις βαλίτσες τους. Μέσα στην κούραση και την τλαιπωρία ξεχνούν την Βασιλική, που κοιμήθηκε στο ταξί. Ο ταξιτζής παίρνει ξανά το δρόμο της επιστροφής προς το Ξυλόκαστρο. Γρήγορα οι γονείς διαπιστώνουν πως η μικρή λείπει και γεμάτοι αγωνία βγαίνουν στο δρόμο, μήπως προλάβουν το ταξί. Τελικά απευθύνονται στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής που με τη σειρά του κινητοποιεί το «100». Το ταξί εντοπίζεται στον εθνικό δρόμο, στο ύψος των διόδων Ελευσίνας. Η κοιμισμένη μικρούλα, ανυποψίαστη για την περιπέτεια επιστρέφει με περιπολικό στην αγκαλιά των γονιών της.

Βράβευση παιδιών αστυνομικών

Σε εκδήλωση που διοργάνωσε ο Όμιλος Φίλων Αστυνομίας Βορείων Προαστίων βραβεύτηκαν τα παιδιά ανδρών της Ελληνικής Αστυνομίας που αρίστευσαν στις σχολικές τους επιδόσεις.

Ο Όμιλος Φίλων Αστυνομίας Βορείων Προαστίων ιδρύθηκε το 1955 σαν όμιλος φίλων της πρώην Χωροφυλακής και είναι ο πρώτος που καθιέρωσε τον θεσμό της βράβευσης αριστούχων μαθητών.

Όπως δήλωσε ο Πρόεδρος του Ομίλου Παναγιώτης Μανωλόπουλος, σκοπός της εκδήλωσης αυτής ήταν να επιβραβεύσει την ευγενή άμιλλα των παιδιών. Από τους βραβευθέντες, οι έξι βραβεύτηκαν για δεύτερη συνεχή χρονιά.

Τα βραβεία και τα χρηματικά έπαθλα απένειμαν ο β' υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. αντιστράτηγος Ν. Κοκκινάκης και μέλη του διοικητικού συμβουλίου του ομίλου.

Οι δεκαπέντε μαθητές που βραβεύτηκαν είναι:

- Βούλγαρη Σοφία 19 11/13
- Σαρίδη Κυριακή 19 10/12
- Κύτταρης Βασίλειος 19 7/11
- Νικηφόρου Ευαγγελία 19 4/13
- Ξηρού Ελένη 19 3/10
- Τσουκαλάς Αριστείδης 19 3/12
- Χριστακόπουλος Δημήτρης 19 3/13
- Μαργώνη Βασιλική 19 2/12
- Σαρίδης Κυριάκος 19
- Θεοδουλίδης Τριαντάφυλλος 18 11/12
- Κύτταρη Ευαγγελία 18 9/11
- Τσιτούρα Ειρήνη 18 8/10
- Νέμτζας Ιωάννης 18 11/14
- Αγγελάκης Νικόλαος 18 7/11
- Νέμτζα Στέλλα 18 5/11

Στιγμιότυπα από την απονομή βραβείων σε αριστούχους μαθητές, παιδιά αστυνομικών.

Η «Άμεση Δράση» σε δράση

Σε χρόνο ρεκόρ εξιχνιάστηκε η ληστεία που έγινε στη Λ. Ιωνίας τρεις ημέρες πριν την Πρωτοχρονιά, με θύμα τον ταμία και μέτοχο του σούπερ μάρκετ «Γαλαξίας» Αντώνη Αग्रιμάκη, από τον οποίο οι δράστες πήραν 8.000.000 δραχμές.

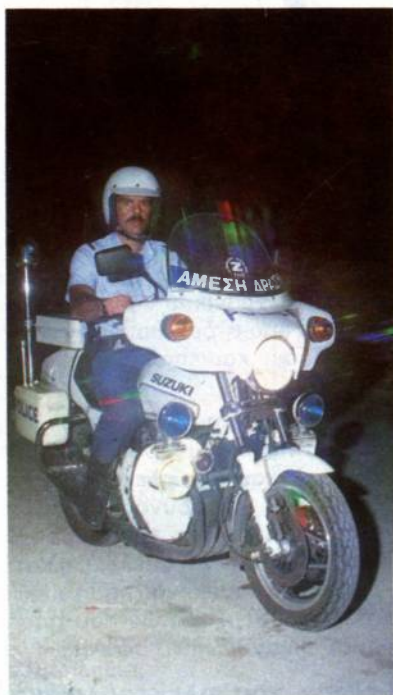
Η άμεση κινητοποίηση περιπολικών και μοτοσυκλετιστών του «100» καθώς και η σωστή μεθόδευση της υπόθεσης από τους αξιωματικούς της Ασφάλειας Αττικής, είχε σαν αποτέλεσμα τη σημαντική αυτή επιτυχία της Ελληνικής Αστυνομίας.

Δράστες της ληστείας είναι ο Γεώργιος Α. Καλαϊτζόγλου, 24 χρόνων, που συνελήφθη λίγη ώρα μετά τη ληστεία στο Γαλάτσι, ύστερα από καταδίωξη μοτοσυκλετιστών της Άμεσης Δράσης, και ο Κων/νος Τσιτσάνης, 34 χρόνων, έμπορος αυτοκινήτων, γιος του αείμνηστου Βασίλη Τσιτσάνη!

Σύμφωνα με την προανάκριση, ο Καλαϊτζόγλου, που είχε συνεργείο αυτοκινήτων στην οδό Γλυνού 49 στην Αγία Μαρίνα, συνέλαβε την ιδέα της ληστείας για να εξοικονομήσει, όπως είπε στους αστυνομικούς, χρήματα για τις ανάγκες του. Επέλεξε σαν υποψήφιο θύμα τον Αντώνη Αग्रιμάκη, τον οποίο παρακολουθούσε αρκετό διάστημα, προκειμένου να δει το δρομολόγιο που ακολουθούσε πηγαίνοντας να καταθέσει τα χρήματα. Την ημέρα της ληστείας έκλεισαν ραντεβού με τον Τσιτσάνη έξω από το σούπερ μάρκετ «Γαλαξίας», στην οδό Κρέοντος, στον Κολωνό.

Ο Καλαϊτζόγλου πήγε στο ραντεβού με τη μοτοσυκλέτα του, μάρκας «Γιαμάχα» που δεν έχει αριθμό κυκλοφορίας και ο Τσιτσάνης πεζός. Στις 1.45', ο Αग्रιμάκης με τη σακκούλα που περιείχε τα 8.000.000 επιβιβάστηκε στο EN 6312 IXE και κατευθύνθηκε προς το υποκατάστημα της Ιονικής Λαϊκής Τράπεζας, που βρίσκεται στη γωνία των οδών Αχαρνών και Ευγ. Καραβία. Στη γωνία όμως των οδών Αχαρνών και Σίφνου, «έπιασε» φανάρι το φορτηγάκι. Τότε ο Καλαϊτζόγλου βρήκε ευκαιρία και εισέβαλε στο φορτηγό. Μέσα σε μια σακκούλα είχε κρύψει ένα καρεκλοπόδαρο και προτείνοντάς το σαν καραμπίνα, είπε στον Αग्रιμάκη: «Πρόσεξε καλά! Μη βγάλεις τσιμουδιά γιατί θα σε σκοτώσω. Προχώρα». Μη μπορώντας να κάνει διαφορετικά ο Αग्रιμάκης ακολούθησε τη δια-

δρομή που του έλεγε ο «οπλοφόρος» ληστής. Ο δεύτερος ληστής ακολουθούσε με τη μοτοσυκλέτα. Φτάνοντας στη λεωφόρο Ιωνίας 156, ο ληστής διέταξε τον Αग्रιμάκη να σταματήσει. Έψαξε στα χαρτοκιβώτια που υπήρχαν στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου και σ' ένα από αυτά βρήκε τα χρήματα.

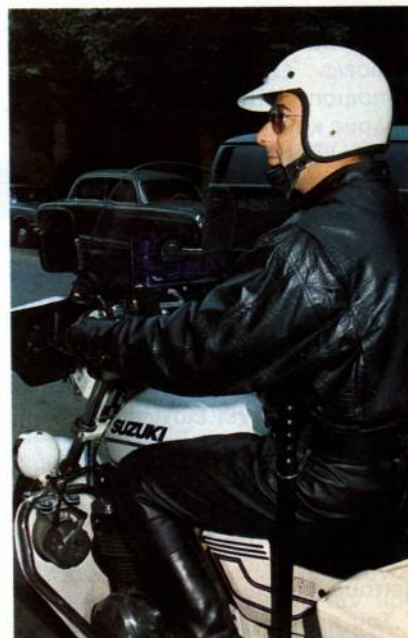
Ανέβηκε γρήγορα στη μοτοσυκλέτα που οδηγούσε ο συνεργός του και εξαφανίστηκαν προς την περιοχή των Πατησίων.

Ενημερώθηκε η Άμεση Δράση και ο αξιωματικός υπηρεσίας του κέντρου, υπαστυνόμος Βασίλης Τρίγκας, σήμανε συναγερμό.

Λίγη ώρα αργότερα, δυο αστυνομικοί της ομάδας «Ζήτα» της Άμεσης Δράσης που έχουν και το ίδιο όνομα Νίκος Μάντεσης (είναι πρώτα εξαδέλφια) εντοπίζουν στην περιφερειακή λεωφόρο Γαλασίου τη μοτοσυκλέτα χωρίς συνοδηγό. Οι δυο Μάντεση με τις μοτοσυκλέτες τους άρχισαν το κυνηγητό του ύποπτου, ο οποίος βλέποντας τους αστυνομικούς ανέπτυξε ταχύτητα. Οι αστυνομικοί ειδοποιούν το Κέντρο τους ότι εντόπισαν τη μοτοσυκλέτα και αρχίζουν ένα ξέφρενο ανθρωποκυνηγητό. Στην οδό Μαρτινέγκο της Νέας Φιλοθέης οι αστυνομικοί πετυχαίνουν να εγκλωβίσουν τον ληστή μετά από ανατροπή της μοτοσυκλέτας του. Αυτός βλέπει στην εξώ-

πορτα ενός τριώροφου το κλειδί στην κλειδαριά. Μπαίνει στο σπίτι, πηδά στην ταράτσα της διπλανής οικοδομής και προσπαθεί να βρει διέξοδο. Εκεί όμως συνελήφθη από αστυνομικούς και στη συνέχεια οδηγήθηκε στην Ασφάλεια όπου διαπιστώθηκε ότι επρόκειτο για τον Καλαϊτζόγλου. Εξεταζόμενος στην Ασφάλεια αρνήθηκε την ανάμειξή του στην υπόθεση αλλά αργότερα αποκάλυψε και το όνομα του Τσιτσάνη, ο οποίος συνελήφθη στην οδό Αχιλλέως 1 στη Γλυφάδα, τη στιγμή που πήγε να αλλάξει ρούχα.

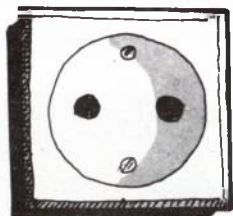
Ο Τσιτσάνης, εξεταζόμενος, αποκάλυψε πού είχε αφήσει τα χρήματα.

Οι μοτοσυκλετιστές που βοήθησαν αποτελεσματικά στη σύλληψη του Καλαϊτζόγλου είναι ο «Ζ26» Νικόλαος Γ. Μάντεσης, ο εξαδελφός του «Ζ189» Νικόλαος Δ. Μάντεσης και ο «Ζ167» Δημήτριος Α. Ζημοκώστας.

Οι τρεις αστυνομικοί, με πραγματική αυτοθυσία, τρέχοντας με ταχύτητα 100 και 120 χιλιομέτρων, καταδίωξαν τον Καλαϊτζόγλου και κατόρθωσαν να τον συλλάβουν.

ηλεκτρισμός και ασφάλεια

Ο ηλεκτρισμός στη ζωή μας

Οι πολλές χρήσεις του ηλεκτρισμού έχουν δημιουργήσει έναν ευκολότερο και ανετότερο τρόπο ζωής. Ο ηλεκτρισμός, ενώ συντομεύει το χρόνο για την εκτέλεση μιας εργασίας και προσφέρει άνεση, μπορεί εύκολα να χρησιμοποιηθεί εσφαλμένα από απροσεξία ή από έλλειψη γνώσεων. Όταν ο ηλεκτρισμός δεν χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους απλούς κανόνες ασφαλείας, μπορεί να προκαλέσει το θάνατο, να τραυματίσει ή να προκαλέσει πυρκαϊά.

Τα πιο συνηθισμένα ατυχήματα που προέρχονται από το ηλεκτρικό ρεύμα είναι οι ηλεκτροπληξίες, τα εγκαύματα και οι πυρκαϊές από ελαττωματικό ηλεκτρολογικό εξοπλισμό ή καλωδιώσεις. Το ενδεχόμενο ατυχήματος υπάρχει πάντοτε διότι ο ηλεκτρισμός έχει εισχωρήσει πάρα πολύ στην καθημερινή ζωή.

Με τον συνεχώς αυξανόμενο αριθμό των ηλεκτροδοτούμενων συσκευών και εργαλείων αυξάνει και η ευθύνη μας για τον ασφαλή τρόπο λειτουργίας τους.

Σαν κυριότερες αιτίες πυρκαϊών πρώτες είναι τ' αναμμένα τσιγάρα και τα σπέρτα και δεύτερες ο ηλεκτρολογικός εξοπλισμός και οι καλωδιώσεις.

Το σπίτι είναι ο υπ' αριθ. 1 χώρος σε συχνότητα θανάτων από ηλεκτροπληξία. Στο γενικό σύνολο των ατυχημάτων από ηλεκτροπληξία, το ανδρικό φύλο έχει το προβάδισμα.

Βασικές αιτίες των ηλεκτροπληξιών ή των πυρκαϊών είναι:

- (α) Βλάβη σύσκευών
- (β) Ανθρώπινο λάθος ή
- (γ) Συνδυασμός βλάβης και ανθρώπινου λάθους

Ο ηλεκτρολογικός εξοπλισμός, αν και προσφέρει τα εχέγγυα του αβλαβούς όταν είναι καινούργιος, είναι δυνατόν να δημιουργήσει δι-

αρροή ρεύματος, διακοπές και φθαρμένες συνδέσεις ή και να παρουσιάσει κινδύνους μετά την παρέλευση χρονικού διαστήματος κατά το οποίο δεν θα τον έχουμε συντηρήσει και επισκευάσει όπως πρέπει.

Η άγνοια των συγκεκριμένων οδηγιών για τη χρησιμοποίηση του ηλεκτρισμού και του ηλεκτρολογικού εξοπλισμού, η αδυναμία μας να κατανοήσουμε τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί, η αμέλεια, η κατάχρηση και η λαθεμένη χρήση είναι οι αιτίες των ατυχημάτων που αποδίδονται σε ανθρώπινο σφάλμα.

Γείωση του ηλεκτρολογικού εξοπλισμού

Για την προστασία του προσωπικού και του εξοπλισμού, ο ουδέτερος αγωγός των συστημάτων ηλεκτρικής διανομής συνδέεται απ' ευθείας με τη γη. Πρόκειται για τη διαδικασία που είναι γνωστή σαν «γείωση».

Αυτή εφαρμόζεται σε όλα τα συστήματα ηλεκτρικής διανομής που χρησιμοποιούνται σήμερα. Ένα τέτοιο σύστημα, με όλα τα μεταλλικά του μέρη κατάλληλα συνδεδεμένα με γειωμένο σύστημα, στην περίπτωση που θα παρουσιαστεί σφάλμα ή διακόπτει αμέσως το ρεύμα μέσω κατάλληλου διακόπτη ή κατευθύνει το επικίνδυνο ρεύμα προς τη γη.

Οι περισσότερες συσκευές, όπως τα πλυντήρια ρούχων και πιάτων, τα στεγνωτήρια, τα ηλεκτροκίνητα τρυπάνια και πριόνια, οι ηλεκτρικοί κλαδευτήρες και χαρτοκοπτικές μηχανές, που λειτουργούν κοντά σε υπόγειες σωληνώσεις και αγωγούς όπου τις περισσότερες φορές επικρατεί υγρασία, πρέπει οπωσδήποτε να γειώνονται.

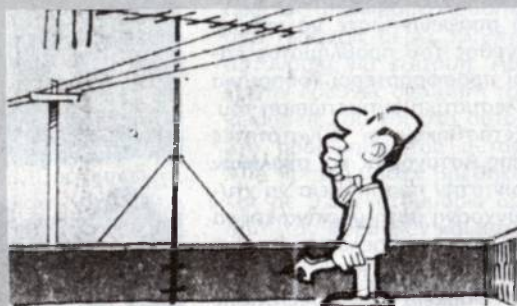
Ηλεκτροπληξία

Όταν το σώμα μας διαρρέεται από ηλεκτρικό ρεύμα, παθαίνουμε ηλεκτροπληξία. Η ηλεκτροπληξία μπορεί να μοιάζει με απλό γαργάλημα στις άκρες των δακτύλων του χεριού ή να προκαλέσει μυϊκή σύσπαση, κι ακόμα να παραλύσει την καρδιά, να ακόψει τη λειτουργία της αναπνοής ή να προσβάλλει καίρια το νευρικό σύστημα.

Η ηλεκτροπληξία μπορεί να είναι μοιραία όταν το ηλεκτρικό ρεύμα περάσει από την καρδιακή χώρα.

Το ρεύμα υπολογιζόμενο σε κλάσματα αμπέρ, μπορεί να προκαλέσει ηλεκτροπληξία και να σκοτώσει. Η τάση των 220 βολτ είναι αρκετή για να μεταδώσει στο σώμα μας μία θανατηφόρο εκκένωση. Το ηλεκτρικό ρεύμα, όταν υπερβή το ένα διακοσιοστό του αμπέρ μπορεί να είναι επικίνδυνο.

Ρεύματα ενός εικοστού του αμπέρ είναι δυνατό να σκοτώσουν. Επειδή η ένταση στα κυκλώματα των

περισσότερων ηλεκτροκίνητων συσκευών φτάνει τα 15 αμπέρ, το ρεύμα που μπορεί να σκοτώνει είναι συνεχώς παρόν. Οι ασφάλειες και οι αυτόματοι διακόπτες σκοπό έχουν μονάχα να προστατεύουν κατά της πυρκαϊάς από υπερθέρμανση των ηλεκτροφόρων αγωγών λόγω υπερφορτίσεως και ΔΕΝ προστατεύουν τον άνθρωπο.

Ο ηλεκτρισμός ακολουθεί το συντομότερο και το ευκολότερο μονοπάτι μέσω καλών αγωγών (μεταδόσεώς του), όπως είναι το μέταλλο. Όταν η μόνωση μιας συσκευής υποστεί φθορά ή βλάβη, το ρεύμα φθάνει μέσω των καλωδίων, των χειριστηρίων ή των κινητήρων, στα μεταλλικά μέρη της συσκευής. Το ρεύμα που διαρρέει μπορεί μ' ευκολία να περάσει μέσα από το ανθρώπινο σώμα, όταν επικρατούν ορισμένες συνθήκες. Ένα ελαφρό τσίμπημα ή ένα δυσάρεστο σοκ μας προειδοποιούν ότι κάπου υπάρχει διαρροή ρεύματος και η συσκευή με την ανωμαλία αυτή θα πρέπει να ελεγχθεί προτού γίνει κι άλλη χρήση της.

Το ανθρώπινο σώμα είναι καλός αγωγός του ηλεκτρισμού. Όταν υπάρχει υγρασία, όπως με τα βρεγμένα χέρια ή πόδια, τα υγρά δάπεδα ή το γρασίδι, το σώμα μας γίνε-

ται ακόμη καλύτερος αγωγός του ηλεκτρισμού.

Όταν το σώμα μας γίνεται δίοδος του ρεύματος προς τη γη και έρθουμε σε επαφή με διαρροή ρεύματος, το αποτέλεσμα θα είναι η ηλεκτροπληξία.

Απόφευγε να χρησιμοποιείς ηλεκτροδοτούμενα εργαλεία ή συσκευές όπου υπάρχει υγρό περιβάλλον. Εάν αυτό είναι απαραίτητο, βεβαιώσου προηγουμένως ότι ο εξοπλισμός είναι κατάλληλος για τη χρήση όπου τον προορίζεις, ότι είναι καλά γειωμένος ή ότι φέρει διπλή μόνωση. Μη διατηρείς στο δωμάτιο όπου λούζεσαι ηλεκτρικό καλοριφέρ. Μην βάζεις στην πρίζα το σίδερο ή την τοστιέρα, δίπλα σε νεροχύτη.

Απόφευγε να χρησιμοποιείς ηλεκτρικές συσκευές όπου τα χέρια σου είναι δυνατό ν' αγγίζουν την ίδια στιγμή συσκευή και θρύση νερού ή άλλα γειωμένα αντικείμενα.

Πρόσεχε ιδιαίτερα ν' αποφεύγεις την επαφή μ' εναέρια σύρματα όταν κάνεις εγκατάσταση κεραίας τηλεόρασης όταν χρησιμοποιείς σκάλα από αλουμίνιο, δένεις το ιστίο στο κατάρτι της βάρκας κ.λ.π.

Οι ασφάλειες και οι αυτόματοι διακόπτες κυκλώματος είναι «ασφαλι-

στικές βαλβίδες» που παρέχουν προστασία κατά της υπερφόρτισης. Εάν η ασφάλεια πέσει ή ανοίξει ο αυτόματος, αυτό αποτελεί την ένδειξη ότι υπάρχει ανωμαλία. Τα κυριότερα αίτια μπορεί να είναι ένα βραχυκύκλωμα, υπερφορτωμένο κύκλωμα ή κάποιο ελαττωματικό καλώδιο ή εξοπλισμός. Ποτέ μην βάζεται καινούργιες ασφάλειες με πιο πολλά αμπέρ από την ασφάλεια που αφαιρείτε. Οι περισσότερες συνδεσμολογίες στα σπίτια έχουν προβλεφθεί για ασφάλεια 15 αμπέρ.

Να χρησιμοποιείς τις ηλεκτρικές συσκευές όπως πρέπει. Μην αμελείς τη σωστή συντήρησή τους. Αν χρειαστεί να τις επισκευάσεις, φώναξε τον ειδικό για την συγκεκριμένη περίπτωση.

Γείωνε σωστά όλα τα φορητά εργαλεία, εκτός από εκείνα που φέρουν την ένδειξη διπλής μόνωσης, καθώς και τις άλλες συσκευές που λειτουργούν με ρεύμα, ιδιαίτερα σε χώρους με υγρασία.

Φρόντιζε να μη συνυπάρχουν η υγρασία με τον ηλεκτρισμό. Η υγρασία καθιστά το σώμα μας ένα πολύ καλό αγωγό του ηλεκτρικού ρεύματος και ο κίνδυνος της ηλεκτροπληξίας αυξάνει κατά πολύ όταν το δέρμα μας είναι βρεγμένο ή υγρό:

ΚΑΒΑΛΑ

Πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στη λέσχη της Αστυνομίας με πρωτοβουλία της Αστυνομικής Διεύθυνσης του Νομού, συνάντηση με τη συμμετοχή όλων των σχολικών παραγόντων της περιοχής στην οποία συζητήθηκε το καυτό πρόβλημα των ναρκωτικών. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης έγινε ανταλλαγή απόψεων ώστε να εκτιμηθεί το μέγεθος του προβλήματος καθώς και οι προσφορότεροι τρόποι για την αποτελεσματική αντιμετώπισή του. Ακόμα εξετάστηκαν οι δυνατότητες συνεργασίας Αστυνομίας και σχολικών παραγόντων στην προσπάθεια να χτυπηθεί η σύγχρονη αυτή μάστιγα και να περιορισθεί στο απειροελάχιστο η ψυχοφθόρα επίδρασή της πάνω στη νεολαία. Στη διάρκεια της συζήτησης ακούστηκαν πολλές απόψεις και διατυπώθηκαν και από τις δυο πλευρές προτάσεις οι οποίες μελετούνται, για να δρομολογηθεί στο άμεσο μέλλον η υλοποίησή τους.

ΒΟΛΟΣ

Οι γιορτινές μέρες εκτός από το γεγονός ότι φόρτωσαν με πρόσθετα καθήκοντα τους τροχονόμους όλης της χώρας, λόγω της κακοκαιρίας και του χιονιού, αποτελούν πάντα εποχή μεγάλης κινητοποίησης για τις υπηρεσίες τροχαίας. Η έξοδος των κατοίκων των αστικών κέντρων προς την επαρχία είναι μαζική. Έτσι οι τροχονόμοι βρίσκουν την ευκαιρία να απευθυνθούν για άλλη μια φορά στους ταξιδιώτες - οδηγούς με ευχετήριες κάρτες και φυλλάδια με οδηγίες για σωστή και ακίνδυνη οδήγηση. Η Τροχαία Βόλου συνοδεύει την ευχετήρια κάρτα με εύχρηστο φυλλάδιο προς τους οδηγούς. Περιλαμβάνει οδηγίες και παραινέσεις. Καλαίσθητο και το αυτοκόλλητο που κυκλοφόρησε πρόσφατα και αφορά την προστασία των πεζών μαθητών. Σύνθημά του: «αγάπη στο παιδί».

αγάπη στο παιδί

ΤΡΟΧΑΙΑ ΒΟΛΟΥ

Χρονικό διάστημα μικρότερο από μια βδομάδα χρειάστηκε η Ασφάλεια Ηρακλείου για να εντοπίσει την τετραμελή σπείρα που πραγματοποίησε ένοπλη ληστεία, μέρα-μεσημέρι, στο Βενιζέλειο Νοσοκομείο. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Γύρω στις 12.30' το μεσημέρι της 16 Δεκεμβρίου και στο ταμείο του Βενιζελείου Νοσοκομείου, οι υπάλληλοι περιμένουν υπομονετικά τη σειρά τους, μια που πρόκειται για ημέρα πληρωμής μισθών. Τότε, ξαφνικά, εμφανίζονται τρεις κουκουλοφόροι, με αλόσμες τζην φόρμες, κρατώντας αυτόματα όπλα και πλησιάζουν το ταμείο. Ένας τέταρτος βρίσκεται πλάι σε —νοικιασμένο— αυτοκίνητο που περιμένει έξω από τα γραφεία των τεχνικών υπηρεσιών, οπλισμένος και αυτός με καραμπίνα. «Τα λεφτά» απαίτησαν από τους έντρομους υπαλλήλους που βρίσκονταν εκεί. Ο ένας μπήκε στο γκισέ και έβγαλε από μέσα τον ταμιά και δύο υπαλλήλους. Στη συνέχεια πήρε μερικά χρήματα που είχε μπροστά του ο ταμίας καθώς και τους μισθούς δύο υπαλλήλων που εκείνη τη στιγμή πληρώνονταν και φυσικά είχαν μαρμαρώσει από την έκπληξη μπροστά στο ταμείο. Προσπαθώντας να δράσει γρήγορα, ο ληστής χτύπησε με την κάννη του όπλου του έναν ψυκτικό — υπάλληλο, που επίσης βρισκόταν κοντά στο ταμείο. Στα αμέσως επόμενα δευτερόλεπτα μπήκε μέσα στο γκισέ ο δεύτερος ληστής και ανακάλυψε τον άσπρο σάκκο μέσα στον οποίο βρίσκονταν το μεγαλύτερο μέρος των χρημάτων της μισθοδοσίας, όπως τα είχε πάρει το νοσοκομείο από την Τράπεζα. Τα πήρε μαζί του και μαζί με τον πρώτο βγήκαν από το ταμείο αφήνοντας πίσω τους τον τρίτο συνεργό που έριξε έναν πυροβολισμό στον αέρα και απομακρύνθηκε ακολουθώντας τους άλλους δύο. Μέσα στο σάκκο υπήρχαν 18.000.000 δραχμές περίπου. Μετά την αρχική ατμόσφαιρα πανικού και αιφνιδιασμού αρκετοί από τους αυτόπτες μάρτυρες έδωσαν στοιχεία για τους κουκουλοφόρους, στην αστυνομία, που έσπευσε αμέσως. Τους εμφάνιζαν ψηλούς, νέους, με κρητική προφορά. Ένας' από αυτούς ήταν μουσάτος. Οι ληστές, μετά τους πυροβολισμούς που έριξαν μέσα στο νοσοκομείο, στον αέρα, πυροβόλησαν και εναντίον ενός φορτηγού που τους έκλεινε το δρόμο την ώρα της φυγής καθώς και εναντίον υπαλλήλου μεταφορικής εταιρείας που δεν υπάκουσε σε προσταγή τους να πέσει στο έδαφος. Επιβιβάστηκαν σε αυτοκίνητο Datsun Cherry καφέ χρώματος με αριθμό HPB 5799, που

το εγκατέλειψαν έξω από το Ηράκλειο, στο δρόμο προς την Αλικαρνασσό, φλεγόμενο και έφυγαν οι δύο με αυτοκίνητο αγνώστων στοιχείων και οι άλλοι δύο με δίκυκλο. Το πρώτο αυτοκίνητο αλλά και το δίκυκλο ήταν νοικιασμένα. Συγκεντρώνοντας συνεχώς και νέα στοιχεία η αστυνομία άρχισε από την πρώτη στιγμή ανθρωποκυνηγητό κινητοποιώντας όλες της τις δυνάμεις για τον εντοπισμό και τη σύλληψη των δραστών της ληστείας. Έξι ακριβώς ημέρες αργότερα η Ασφάλεια είχε φθάσει στο σημείο να γνωρίζει τους δράστες, να συλλάβει τον έναν απ' αυτούς μαζί με τα 9.500.000 — μέρος του συνολικού ποσού που είχε κλαπεί από το νοσοκομείο. Πρόκειται για τους: Νικόλαο Βασιλακάκη 29 χρόνων (συνελήφθη), Αρτέμιο Σταυριανουδάκη 39 χρόνων, Ιωάννη Ασλανίδη 23 χρόνων και Κων/νο Μπατζακάκη 35 χρόνων. Ο αριθμός και η φωτογραφία της πλαστής άδειας και του γνήσιου διαβατηρίου στο όνομα Ιωάννης Δούκας (Ασλανίδης) αποτέλεσαν τα πρώτα στοιχεία που βοήθησαν την αστυνομία να μπει στα ίχνη των δραστών. Ο Ασλανίδης έδειξε στο γραφείο που νοίκιασε το αυτοκίνητο την άδεια οδήγησης, ενώ στο γραφείο που νοίκιασε τη μηχανή την άδεια και το διαβατήριο. Και στα δύο γραφεία ενοικίασης είχαν κρατηθεί οι αριθμοί των εγγράφων, στα μισθωτήρια συμβόλαια. Μετά τις πρώτες έρευνες της αστυνομίας αποδείχθηκε ότι δεν είχε εκδοθεί άδεια, στον αριθμό που αναφερόταν, από το Υπουργείο Συγκοινωνιών. Στη συνέχεια η αστυνομία απευθύνθηκε στη Νομαρχία Ανατ. Αττικής αναφέροντας τα στοιχεία του διαβατηρίου καθώς και τον αριθμό του. Η απάντηση της Νομαρχίας ήταν πως είχε εκδώσει το διαβατήριο, αφού ο ενδιαφερόμενος προσκόμισε αστυνομική ταυτότητα. Αφού ερευνήθηκε και ο αριθμός της ταυτότητας προέκυψε ότι ήταν η ταυτότητα κάποιου ονόματι Κουλουμπή, με παραπονήματα τα στοιχεία, που έγραφε και την φωτογραφία που έφερε. Μια απ' τις φωτογραφίες που είχε προσκομιστεί για την έκδοση του διαβατηρίου στάλθηκε στο Ηράκλειο και οι υπάλληλοι των δύο γραφείων ενοικίασης (μοτοσικλετών και αυτοκινήτων) αναγνωρίσαν τον άνθρωπο που νοίκιασε τα οχήματα με το

όνομα Ιωάννης Δούκας (Ασλανίδης). Τον Ασλανίδη αναγνώρισε και καταστηματούχος του Ηρακλείου που ανέφερε πως ο πρώτος πήγε στο μαγαζί του για να αγοράσει τέσσερις φόρμες, υποσχόμενος να του τις πληρώσει την επομένη με διπλάσια χρήματα, γιατί εκείνη τη στιγμή δεν είχε. Επειδή ο καταστηματούχος αρνήθηκε, ο Ασλανίδης έφυγε άπρακτος. Ο Ασλανίδης είχε έρθει στην Κρήτη από την Αθήνα μαζί με τον Μπατζακάκη, ο οποίος είχε στενές σχέσεις με τον Βασιλακάκη για πολλά χρόνια. Ο δεύτερος κρατούσε κρυφή ακόμα και από στενούς του φίλους την παρουσία του πρώτου στην Κρήτη, πριν τη ληστεία. Για τον Βασιλακάκη υπήρχαν πληροφορίες πως συμμετείχε στη ληστεία. Έτσι τέθηκε αμέσως υπό παρακολούθηση και μετά από τέσσερις μέρες κλήθηκε από την αστυνομία για εξέταση. Αμέσως μετά έγιναν έρευνες στο σπίτι του, στις επιχειρήσεις του και στα αυτοκίνητά του. Στο προσωπικό του αυτοκίνητο, ένα Alfa Romeo Junior βρέθηκε ένας σάκος με 9,5 εκατομμύρια δραχμές. Στο σπίτι του βρέθηκαν και κατασχέθηκαν: ασύρματο τηλέφωνο συσκευής υποκλοπής τηλεφωνημάτων, αδιάβροχο τζάκετ της Αστυνομίας, δύο στρατιωτικές στολές με διακριτικά λοχία, ενώ στο μαγαζί του 6 ζευγάρια καινούργια βατραχοπέδιλα, 17 αναπνευστήρες, 6 καινούργια ψαροντούφεκα και μεγάλος αριθμός διαβατηρίων, ταυτοτήτων, αδειών ικανότητας οδηγού, Ελλήνων και αλλοδαπών.

Μετά απ' όλα αυτά ο Βασιλακάκης συνελήφθη και αναγκάστηκε, για να ελαφρύνει τη θέση του, να παραδεχθεί ότι τα χρήματα προέρχονταν από τη ληστεία του Βενιζελείου. Ομολόγησε ακόμα και πολλά άλλα που οδηγούν βήμα — βήμα την αστυνομία στην οικοδόμηση, χωρίς κανένα σκοτεινό σημείο, της εξέλιξης της υπόθεσης. Και οι τρεις συνεργοί είναι σεσημασμένοι κακοποιοί. Το μοιραίο λάθος τους στην οργάνωση και διάπραξη της «τέλειας ληστείας» ήταν οργανωτικό. Έδωσαν αληθινό αριθμό διαβατηρίου στο γραφείο ενοικίασης, σε αντίθεση με το ψεύτικο όνομα και την ψεύτικη άδεια οδήγησης. Από τη στιγμή που βρέθηκαν τα 9,5 εκατομμύρια στο αυτοκίνητο του Βασιλακάκη και ο ίδιος ομολόγησε ότι προέρχονται από τη ληστεία του νοσοκομείου, ελέγχθηκαν οι αριθμοί των χαρτονομισμάτων. Τα χρήματα που είχαν δοθεί στο Βενιζέλειο από την Τράπεζα της Ελλάδος, ήταν καινούργιας κοπής, με τους τελευταίους, δηλαδή, αριθμούς. Ρωτήθηκε η Τράπεζα και επιβεβαιώσε 'τι οι αριθμοί των χρημάτων που βρέθηκαν ήταν της

παρτίδας από την οποία πήρε χρήματα και το Βενιζέλειο. Η τέλεια ληστεία... σκόνησε σε δύο λάθη που αποδείχτηκαν μοιραία και υπερκάλυψαν τις οργανωτικές προετοιμασίες πραγματοποίησης αλλά και σωστής κάλυψης της «επιχείρησης».

ΒΕΡΟΙΑ

Οι οδηγίες της Τροχαίας Βέροιας είναι ενσωματωμένες στη χριστουγεννιάτικη κάρτα της. «Φίλε οδηγέ, προστάτεψε τη ζωή σου» επιγράφονται. Και καταλήγουν: «Για κάθε σου πρόβλημα ή ενημέρωση οι τροχονόμοι είναι πάντα κοντά σου και στη διάθεσή σου».

ΣΕΡΡΕΣ

Γιορταστική εκδήλωση για τα παιδιά του προσωπικού της Αστυνομικής Διεύθυνσης Σερρών πραγματοποιήθηκε στη λέσχη της αστυνομίας. Παραβρέθηκαν πολλά παιδιά που τραγούδησαν, χόρεψαν και διασκέδασαν, με τη συνοδεία της μουσικής της 10ης Μεραρχίας. Στο τέλος της γιορτής μοιράστηκαν στα παιδιά δώρα — προσφορά της Α.Δ. και της τοπικής διοίκησης της διεθνούς ένωσης αστυνομικών (I.P.A.).

Όπως κάθε χρόνο ο τροχονόμος - Αη Βασίλης εμφανίστηκε στις Σέρρες πάνω στο έλκυθρό του για να μοιράσει δώρα στα παιδιά και να ρυθμίσει, ταυτόχρονα, την κυκλοφορία στο κέντρο της πόλης. Η έμπνευση - θεσμός που κάθε χρόνο φέρνει έλκυθρο και Αη Βασίλη, αλλά και τα δώρα που επιθυμούν τα παιδιά, προς μεγάλη βέβαια χαρά τους, ανήκει στην Τροχαία της πόλης και δίνει κάθε παραμονή πρωτοχρονιάς ιδιαίτερο χρώμα στην γιορταστική ατμόσφαιρα. Η Τροχαία Σερρών απευθύνθηκε και πάλι στους οδηγούς με έντυπο, με την ευκαιρία του γιορτασμού του προστάτη της ΕΛ.ΑΣ. Αγίου Αρτεμίου. Μέσα στο απλό μηνύματα θίγει ξανά το θέμα της σωστής κυκλοφορίας και την ανάγκη πρόληψης των τροχαίων ατυχημάτων.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Για την Τροχαία της πόλης όπως και για όλες τις αντίστοιχες της ηπειρωτικής Ελλάδας, τα Χριστούγεννα... ήρθαν λίγο νωρίτερα. Ο φόρτος δουλειάς των τροχονόμων που προκαλείται από την εορταστική έξοδο, των κατοίκων των μεγάλων αστικών κέντρων, κάθε Χριστούγεννα και Πάσχα, επιβαρύνθηκε από τη μεγάλη κακοκαιρία που έπληξε όλη σχεδόν τη χώρα και κάλυψε με χιόνια τη Βόρεια Ελλάδα. Άνδρες της Τροχαίας Ιωαννίνων βρίσκονταν

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΗ ΤΗΝ

ΕΛΛΑΔΑ

συνεχώς στο εθνικό οδικό δίκτυο για έλεγχο αντιολισθητικών αλυσίδων και παροχή βοήθειας σε ακινητοποιημένα αυτοκίνητα. Την υπαγόρευση με την οποία δούλεψαν την αναγνώρισε η κοινή γνώμη και την επισήμανε με ευνοϊκότητα σχόλια και ο τοπικός τύπος.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Τα χαρτονομίσματα ήταν «σημαδεμένα». Έτσι ο «τρόπος» που διάλεξε ο 38χρονος εφοριακός υπάλληλος Αθ. Βαϊνάς για να αποκτήσει ξαφνικά 500.000 δραχμές από καταστημάτρη για να του «διακανονίσει» τις εκκρεμείς φορολογικές του υποθέσεις απέτυχε και ο ίδιος βρέθηκε στα χέρια της αστυνομίας. Η υπόθεση ξεκίνησε όταν ο 33χρονος έμπορος Δ. Κασίμης πήγε στην εφορία για να τακτοποιήσει εκκρεμείς φορολογικές του υποθέσεις. Ο εφοριακός του υποσχέθηκε να δώσει εκέινως λύση για λογαριασμό του αν ο έμπορος του δίνει 500.000 δραχμές. Πράγματι, ο τελευταίος ήταν συνεπής στην ώρα και στον τόπο της συνάντησης, μόνο που τα χαρτονομίσματα που περιείχε ο φάκελλος που είχε στα χέρια του ήταν σημαδεμένα από την Ασφάλεια Καρδίτσας, στην οποία προηγουμένως φρόντισε να καταγγείλει το συμβάν. Μόλις ο φάκελλος πέρασε στα χέρια του εφοριακού εμφανίστηκαν οι αστυνομικοί και τον συνέλαβαν.

ΑΓΡΙΝΙΟ

Νεανική σπείρα δρούσε στο Αγρίνιο και είχε διαρρήξει μέσα σ' ένα μήνα πέντε περίπτερα και δύο καταστήματα ρούχων και παπουτσιών της πόλης. Το Τμήμα Ασφαλείας την εντόπισε και συνέλαβε τρία από τα μέλη της, τους: Χρ. Μουρτζάπη 19 χρόνων, Αθ. Πατούλα 21 χρόνων και Α.Κ. 16 χρόνων. Ο τέταρτος —συνεργός— Γ. Καραγκούννης 20 χρόνων, αναζητείται. Η συνολική αξία των κλοπιμαίων ξεπερνά τις 800.000 δραχμές.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Μια ακόμα επιτυχία του Τμήματος Ασφαλείας Ηρακλείου αλλά ταυτόχρονα και ένα πρωτοφανές στα αστυνομικά χρονικά φαινόμενο αποκαλύφθηκε πρόσφατα. Πρόκειται για την περίπτωση της σύλληψης του 30χρονου Βασι-

λείου Νόνα, γεννημένου στην Αθήνα και μόνιμου κάτοικου Ηρακλείου Κρήτης. Η... δεκαπεντασέλιδη αναφορά του Τ.Α. στη δράση του Νόνα ξεπερνάει και τη ζωηρότερη φαντασία σε στοιχεία, πράξεις και ποικιλία δραστηριότητας. Μέσα σε διάστημα τριών χρόνων ή ίσως και λίγο περισσότερο διέπραξε 93 (!!!) κλοπές και διαρρήξεις σε σπίτια, καταστήματα κ.λπ. χώρους, όπου του δινόταν η δυνατότητα να αποψιλώνει, στην κυριολεξία ό,τι έβρισκε από βιβλιάρια καταθέσεων, ταυτοτήτες, άδειες κυκλοφορίας αυτοκινήτων, εκλογικά βιβλιάρια, χρήματα, τιμαλφή και πλήθος προσωπικά αντικείμενα των «θυμάτων» του που έμεναν στα σπίτια ή ξενοδοχεία κ.λπ. Δρούσε ακόμα και σε ανοιχτούς χώρους σουφρώνοντας πορτοφόλια από τσέπες ή τσάντες από γυναικεία χέρια. Η πλούσια δράση του σε βάρος ημεδαπών και αλλοδαπών σ' όλη την Κρήτη, σε κατοίκους, τουρίστες και περαστικούς για δουλειές, ξεπερνά κάθε προηγούμενο.

Οι 93 κλοπές είχαν καταγγεληθεί — οι περισσότερες στην Αστυνομία και είχαν δηλωθεί τα κλαπέντα αντικείμενα και έγγραφα. Εκτός όμως από αυτά τα τελευταία (ταυτότητες, διαβατήρια κ.λπ.) που τα περισσότερα βρέθηκαν και επιστράφηκαν στους κατόχους, βρέθηκε ακόμα πλήθος ατομικών εγγράφων που δεν είναι γνωστό πότε και με ποιο τρόπο αφαιρέθηκαν από τους κατόχους τους. Αυτά στάλθηκαν στα αστυνομικά τμήματα όπου υπάγονται οι τελευταίοι για να τους επιστραφούν. Τέλος, σε προξενικές αρχές ξένων χωρών, στάλθηκε μεγάλος αριθμός διαβατηρίων, ταξιδιωτικών επιταγών, ταυτοτήτων, πιστωτικών καρτών κ.ά. αντικειμένων που είχε κλέψει από ξένους τουρίστες ο συλληφθείς.

Απορίας άξιο είναι το γεγονός πως ο Νόνας αφαιρούσε τόσο μεγάλο αριθμό ατομικών εγγράφων και σε τι του χρησίμευαν όλα αυτά τα —ίσως— άχρηστα σ' αυτόν εκλογικά βιβλιάρια, βιβλιάρια ασθεναίας, φοιτητικές ταυτότητες κ.ά.!!!

ΣΠΑΡΤΗ

Στα χέρια του Τμήματος Ασφαλείας έπεσε ύστερα από συστηματική έρευνα «διακεκριμένος» φυγόποινος, που είχε σε βάρος του εννέα καταδικαστικές αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων του Πειραιά με τις οποίες είχε καταδικασθεί σε συνολική φυλάκιση 5 ετών και σε χρηματική ποινή 630.000 δραχμών για ακάλυπτες επιταγές. Πρόκειται για τον 35χρονο Δημ. Τσιπόκα που συνελήφθη στην Σπάρτη από αστυνομικούς του Τ.Α.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Το ζενίθ της δραστηριότητάς τους ανέπτυξαν οι κακοποιοί, όσον αφορά τις ένοπλες ληστείες, τις διαρρήξεις, τις κλοπές και γενικά τα αδικήματα κατά της περιουσίας, όπως λέγονται, στην περίοδο των γιορτών.

Εκατοντάδες εκατομμύρια δραχμές, κάθε χρόνο αυτή την εποχή, αλλάζουν χέρια, με αποτέλεσμα άλλοι να κάνουν μαύρες γιορτές κι άλλοι «να γλεντούν με ξένα λεφτά».

Η αστυνομία απ' την πλευρά της παίρνει έκτακτα μέτρα για την αντιμετώπιση της ομαδικής εφόδου των κακοποιών. Οι ενέργειες στις οποίες προέβη η ΕΛ.ΑΣ. για την αντιμετώπιση της κατάστασης φέτος ήσαν οι ακόλουθες.

- Ενισχύθηκαν τα Τμήματα Δίωξης Ληστειών και Διαρρηκτών από άλλες υπηρεσίες της Ασφάλειας.
- Βγήκαν ομάδες αστυνομικών με πολιτικά, οι οποίοι έκαναν περιπολίες στην Ομόνοια, στο Σύνταγμα, στα Εξάρχεια, στο Μεταξουργείο, στη Βάθης, στους σταθμούς των τρένων και των υπεραστικών λεωφορείων καθώς και σε άλλους χώρους επικίνδυνους για δράση κλεφτών.
- Στήθηκαν μπλόκα έξω από τράπεζες, Δημόσια Ταμεία και Οργανισμούς για την πρόληψη επιθέσεων από ληστές, τσαντάκηδες και άλλους κακοποιούς.
- Έγιναν νυχτερινοί έλεγχοι στους δρόμους και σε διάφορα άλλα σημεία κυρίως για την πρόληψη αδικημάτων.

Τέλος, δεν θα πρέπει να παραλείψουμε ότι τις ημέρες αυτές άρχισε ξανά τη δράση του και το Τμήμα Λεσχών της Ασφάλειας Αττικής που είχε αποδραστηριοποιηθεί κατόπιν υπουργικής εντολής.

Την επανασύσταση του τμήματος αποφάσισε ο σημερινός υπουργός Δημόσιας Τάξης Γ. Πέτσος κάνοντας δεκτή σχετική εισήγηση της ηγεσίας της Αστυνομίας.

Για την στελέχωση του τμήματος έγινε αυστηρή επιλογή.

Μια από τις πρώτες εξορμήσεις του νέου Τμήματος Λεσχών της Ασφάλειας έγινε στο καφενείο του Α. Αλεξανδρόπουλου, στην οδό Σοφούλη 6 στη Νέα Φιλαδέλφεια.

Συνελήφθησαν εκεί 6 άτομα που έπαιζαν «εικοσιένα» και κατασχέθηκαν 496.000 δραχμές.

Άλλοι αστυνομικοί του Η' παραρτήματος Ασφαλείας έπιασαν 7 άτομα που έπαιζαν «Θανάση» σε καφενείο της οδού Ρίζου 7. Κατασχέθηκαν 157.000 δραχμές.

Νεαρός χτύπησε δυο μαγαζιά

Με την απειλή μαχαιριού, 19χρονος, λήστεψε υπάλληλο ανθοπωλείου στην οδό Αθ. Διάκου 19 στη Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης.

Ο Νικόλαος Κοτσιάνης, άνεργος, κάτοικος Νεάπολης Θεσ/νίκης, μπήκε στο ανθοπωλείο της Αναστασίας Τσακαλίδου και ζήτησε μια ανθοδέσμη.

Καθώς η γυναίκα ετοίμαζε τα λουλούδια, ο Κοτσιάνης τράβηξε ένα μαχαίρι και απειλώντας την ότι θα τη σκοτώσει πήρε τις εισπράξεις της ημέρας, 62.000 δραχμές.

Μετά τη ληστεία του ανθοπωλείου συνέχισε τη δράση του με τη διάρρηξη του καταστήματος μοτοσικλετών του Ανδρέα Πατεράκη, στην οδό Κολοκοτρώνη 1 στη Σταυρούπολη, κλέβοντας ένα βίντεο και 20.000 δραχμές και προξενώντας ζημιές σε πέντε μοτοσικλές, την ώρα που προσπαθούσε να θέσει σε κίνηση μια άλλη.

Συνελήφθη λίγο μετά τη δεύτερη ληστεία από αστυνομικούς. Στην κατοχή του βρέθηκαν το μαχαίρι, ένα ψεύτικο πιστόλι, τα κλεμμένα χρήματα και το βίντεο.

Αποπειράθηκε να ληστέψει ...τον πατέρα του

εραστικοί πολίτες συνέλαβαν τον κουκουλοφόρο τη στιγμή που με ένα ακόμη συνεργάτη του προσπαθούσαν να ληστέψουν διευθυντή σούπερ μάρκετ στη Θεσ/νίκη.

Πρόκειται για τον τριαντάχρονο Δημήτρη Σκαλέλη, έμπορο αυτοκινήτων, ο πατέρας του οποίου είναι μέτοχος του σούπερ μάρκετ!!! Συνεργάτης του είναι ο Γιώργος Καρυώτης, 35 χρόνων, ο οποίος τη στιγμή της απόπειρας διέφυγε και συνελήφθη το Σάββατο το πρωί στο σπίτι του από αστυνομικούς.

Τή ληστεία, σύμφωνα με την Αστυνομία, είχε σχεδιάσει ο Σκαλέλης. Παραλίγο θύμα είναι ο Γιώργος Τζιβάνης ο οποίος την ώρα της απόπειρας κρατούσε τσάντα με 3.129.000 δραχμές.

Γύρω στις 10.30 το βράδυ της Παρασκευής 30 Δεκεμβρίου, οι δυο έμποροι ληστές, μέσα σε αυτοκίνητο, περίμεναν να κλείσει το σούπερ μάρκετ. Ο Τζιβάνης βγήκε από το σούπερ μάρκετ κρατώντας την τσάντα με τα χρήματα και κατευθύνθηκε προς την πολυκατοικία στην οποία μένει, στην οδό Ηλέκτρας 5, στην περιοχή Μπότσαρη.

Οι ληστές τον ακολούθησαν και τη στιγμή που ήταν έτοιμος να μπει στο σπίτι, του επιτέθηκαν και τον ακινητοποίησαν. Ο Τζιβάνης αγκάλισσε την τσάντα και άρχισε να καλεί σε βοήθεια. Περαστικοί και γείτονες, ακούγοντας τις φωνές έτρεξαν και κατόρθωσαν να συλλάβουν τον Σκαλέλη.

Αυτός αποκάλυψε στην Ασφάλεια και τον συνεργό του ο οποίος συνελήφθη το πρωί του Σαββάτου. Οι δυο επίδοξοι ληστές οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα.

Συνελήφθη ο «φοιτητής»

Συνελήφθη ο σεσημασμένος εμπόρος ναρκωτικών Κώστας Χ. Κόλλιας, 43 χρόνων, γνωστός στα στέκια των ναρκομανών με το παρατσούκλι «φοιτητής».

Ο Κόλλιας συνελήφθη στη διασταύρωση των οδών Πατησίων και Γαλβάνη και στην κατοχή του βρέθηκαν 13 φακελάκια με ηρωίνη (βάρους μισό γραμμάριο το καθένα), έτοιμα για πώληση.

Σε έρευνα που έγινε στο σπίτι του στην οδό Γαλβάνη 2, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν ένα σακουλάκι με ηρωίνη βάρους 2 γραμμαρίων, μια ζυγαριά ακριβείας και 160.000 δραχμές.

Ο Κόλλιας αποφυλακίστηκε στις 27 Ιουλίου και αμέσως ασχολήθηκε με «το εμπόριο των ναρκωτικών». Οδηγήθηκε στον εισαγγελέα.

Συνελήφθη Λιβανέζος απατεώνας

Συνελήφθη στην Αθήνα από άνδρες του Ζ.Τ.Α.Αθηνών. ο Derbas Mahmoud του Issa, 25 χρόνων, υπήκοος Λιβάνου, γιατί μαζί με φίλη του, αγνώστων στοιχείων, εξαπάτησαν διάφορους εμπόρους με κλεμμένη πιστωτική κάρτα. Συνολικά αποκόμισαν εμπορεύματα αξίας 300.000 δραχμών.

Συνελήφθη στην Άγκυρα ο Χουσεΐνογλου

Ύστερα από πληροφορίες που έδωσε στις τούρκικες αρχές η Ασφάλεια Αττικής, πιάστηκε στην Άγκυρα ο Τουρκικής καταγωγής έμπορος ναρκωτικών Αντέμ Χουσεΐνογλου, 38 χρόνων. Πρόκειται για άτομο επικίνδυνο, που δραπέτευσε από δικαστήριο στην Ελλάδα, υπό συνθήκες που διερευνώνται από την ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ.

«Στα πράσα» έμποροι ηρωίνης

Έμπορος ναρκωτικών, προμηθευτής του «Λευκού Θανάτου» σε τοξικομανείς της Ηλιούπολης, του Νέου Κόσμου, του Υμηττού, της Δάφνης και άλλων γειτονικών περιοχών, συνελήφθη από άνδρες του Τμήματος Δίωξης Ναρκωτικών της Ασφάλειας Αττικής.

Πρόκειται για τον Αναστάσιο Κων. Τρίγκα, 43 χρόνων, αντικέρ, που μένει στο Παγκράτι. Μαζί του συνελήφθησαν ο Γεώργιος Ν. Τσουρούκος, 38 χρόνων, άνεργος, κάτοικος Ηλιούπολης και η Αικατερίνη συζ. Θεοδ. Κονταξή, 41 χρόνων.

Ο Αναστάσιος Κων. Τρίγκας.

Στην Ασφάλεια είχαν φθάσει πληροφορίες ότι κάποιος Τάσος και κάποιος Γιώργος πούλαγαν ναρκωτικά έξω από το Α' Νεκροταφείο. Εντοπίστηκε ο Τσουρούκος να περιμένει πελάτες στη διασταύρωση των οδών Υμηττού και Ηλιούπολεως. Συνελήφθη και σε έρευνα που έγινε στο αυτοκίνητό του βρέθηκαν εννέα γραμμάρια ηρωίνης συσκευασμένα, έτοιμα για πώληση και 9.317 γραμμάρια χασίς «φούντα».

Στη συνέχεια οι αστυνομικοί πήγαν στο σπίτι του Τσουρούκου, στην οδό Αριστοφάνους 34, στην Ηλιούπολη, όπου τον περίμεναν η Κονταξή και ο Τρίγκας για να πάρουν τις εισπράξεις από την πώληση του «λευκού θανάτου». Συνελήφθησαν και οι δυο και στη συνέχεια έγινε έρευνα στο σπίτι του Τρίγκα στην οδό Αρχελάου 11, στο Παγκράτι.

Εκεί βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 417 γραμμάρια ηρωίνης, συσκευασμένα, έτοιμα για πώληση, μια ζυγαριά ακριβείας, 17 γραμμάρια χασίς, «φούντα», 40 δισκία Μεθαδόνης, 365.000

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

δραχμές, 1.890 δολάρια, 1.200 μάρκα, 1.000 γαλλικά φράγκα και ένα βιβλιάριο καταθέσεων, στο οποίο αναγραφόταν ότι τους τελευταίους πέντε μήνες είχε καταθέσει 4.000.000 δραχμές. Παλιότερα είχε στο λογαριασμό του ποσό 12.000.000 δραχμών. Επίσης κατασχέθηκε το αυτοκίνητο με το οποίο γινόταν η διακίνηση των ναρκωτικών. Ο Τρίγκας είναι διεθνής λαθρέμπορος ναρκωτικών και έχει δικαστεί για παρόμοιες περιπτώσεις λαθρεμπορίας ναρκωτικών στη Δ. Γερμανία και στην Ιταλία.

Κονσέρβες ρεβιθιών γεμάτες χασίς

Χασίς άριστης ποιότητας, συνολικού βάρους πέντε κιλών βρέθηκε σε κουτιά κονσερβών, προέλευσης Λιβάνου, σε διαμέρισμα Τούρκου μουσικού, στους Αμπελόκηπους Θεσ/νίκης.

Ο Τούρκος μουσικός Γκετίς στο διαμέρισμα του οποίου βρέθηκαν 5 κιλά χασίς άριστης ποιότητας.

Τις κονσέρβες βρήκε η Αστυνομία ύστερα από έρευνα σε διαμέρισμα που νοίκιαζε, στην οδό Ελευθερίου Βενιζέλου 90, ο Τούρκος υπήκοος Στυλιανός Γκετίς, 41 χρόνων, που δουλεύει σαν μουσικός σε κοσμικό κέντρο της Θεσσαλονίκης. Ο Τούρκος ζει στην Ελλάδα από το 1967 που του παραχωρήθηκε πολιτικό άσυλο από τις κρατικές Αρχές.

Ο Γκετίς βρισκόταν υπό παρακο-

λούθηση για μεγάλο χρονικό διάστημα, πριν γίνει έρευνα στο διαμέρισμά του. Τις κονσέρβες παρέδωσε στον Γκετίς Λιβανέζος αγνώστων στοιχείων, που τον επισκέφθηκε είκοσι μέρες πριν την έρευνα στο σπίτι του. Το χασίς βρισκόταν μέσα σε κονσέρβες ρεβιθιών που φαίνονται να είναι προϊόντα λιβανικού εργοστασίου με τη φίρμα "ALWADI", και επρόκειτο να διατεθεί σε ναρκομανείς της Θεσσαλονίκης.

Πολτός ρεβιθιών έγραφαν οι κονσέρβες αλλά περιείχαν χασίς άριστης ποιότητας.

Στην ίδια πολυκατοικία ο Τούρκος είχε νοικιάσει κι άλλο διαμέρισμα όπου ζούσε με τη γυναίκα του και τα τρία τους παιδιά. Στο διαμέρισμα αυτό, σε έρευνα που έγινε, βρέθηκε κατεργασμένο χασίς σε πλάκα βάρους εννιά γραμμαρίων και έξι γραμμάρια χασίς σε «φούντα».

Ο Γκετίς παραπέμφθηκε στον εισαγγελέα.

Λήστευε ιερόδουλες με την απειλή αεροβόλου

Λήστευε ιερόδουλες γυναίκες για να εξασφαλίσει τη δόση του, αλλά έθεσε τέρμα στο έργο του η Αστυνομία.

Ο Παναγιώτης Ι. Χαραλαμπίδης, άνεργος που συνελήφθη στην Ομόνοια (έχοντας στην κατοχή του ένα σιλιέτο) πραγματοποίησε μέχρι τη σύλληψή του τέσσερις ληστείες σε ιερόδουλες που εργάζονται σε οίκους ανοχής του Μεταξουργείου. Όλες τις ληστείες τις έκανε σε διάστημα μιας εβδομάδας και πάντα με την απειλή αεροβόλου όπλου.

Από τις ληστείες ο Χαραλαμπίδης αποκόμισε συνολικά 66.000 δραχμές, με τα οποία αγόραζε ηρωίνη, της οποίας είναι χρήστης.

Σε έρευνα που έγινε στο σπίτι του, στην οδό Υψηλάντου 180, στην Αγία Βαρβάρα, οι αστυνομικοί βρήκαν το αεροβόλο πιστόλι.

Προσοχή στα αυτοκίνητα «μαϊμούδες»

Σπείρα ευρείας δράσης κλοπής και εμπορίας αυτοκινήτων, Ελλήνων και αλλοδαπών, εξαρθρώθηκε από την Ασφάλεια Αττικής και ειδικότερα από το Τμήμα Δίωξης Εγκλημάτων Ιδιοκτησίας. Μέσα σ' ένα χρόνο τα μέλη της σπείρας έκλεψαν από διάφορες περιοχές της Αττικής πάνω από εκατόν πενήντα Ι.Χ. αυτοκίνητα, τα περισσότερα πολυτελείας.

Εγκέφαλος της σπείρας είναι ο σηματοδότης λαθρέμπορος Παναγιώτης Γ. Γεωργιάδης, 40 χρόνων, από το Καπανδριτί, κάτοικος Ραφήνας.

Βοηθός του Γεωργιάδη είναι ο Παναγιώτης Ιω. Σακελίου, 41 χρόνων, μηχανικός αυτοκινήτων από το Αγρίνιο, κάτοικος Αμαρουσίου.

Ο Γεωργιάδης συνελήφθη από την Ασφάλεια και βρίσκεται προφυλακισμένος στις φυλακές Κασσαβετίας στο Βόλο, ενώ ο Σακελίου συνελήφθη και αυτός, αλλά μετά την απολογία του αφέθηκε ελεύθερος, λόγω παρέλευσης του αυτόφωρου.

Στην υπόθεση είναι ανακατεμένα αρκετά άτομα ακόμη, συμμετοχα στις ενέργειες της σπείρας αλλά οι έρευνες για την εξεύρεση των στοιχείων τους συνεχίζονται ακόμη από την Ασφάλεια.

Το τελευταίο διάστημα κατασχέθηκαν πάνω από είκοσι αυτοκίνητα. Για τα περισσότερα εξακριβώθηκαν τα στοιχεία των κατόχων τους ενώ για κάποια άλλα αναζητούνται.

Στο σπίτι του Γεωργιάδη στη Ραφή-

Μερικά από τα αυτοκίνητα μαϊμούδες, ο εγκέφαλος της σπείρας Γεωργιάδης και ο Σακελίου.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

να κατασχέθηκαν τρία λαθραία αυτοκίνητα και τέσσερις θόλοι - βάσεις, ενώ σε οικόπεδο που έχει ο ίδιος στα Γλυκά Νερά Αττικής κατασχέθηκαν είκοσι σκελετοί δικύκλων.

-Στο σπίτι και στο συνεργείο του Σακελίου στο Μαρούσι βρέθηκαν και κατασχέθηκαν τέσσερα αυτοκίνητα και δύο δικύκλα.

Όπως προέκυψε από την προανάκριση, οι λαθρέμποροι έκοβαν ολόκληρες βάσεις με τους αριθμούς πλαισίου από παλιά αυτοκίνητα, τις τοποθετούσαν σε κλεμμένα καινούργια και στη συνέχεια τα περνούσαν από το Υπουργείο Συγκοινωνιών και τα πουλούσαν σε μάντρες αυτοκινήτων ή βάζοντας αγγελίες στις εφημερίδες.

Διαπιστώθηκε από τους αστυνομικούς που χειρίζονται την υπόθεση ότι ο Γεωργιάδης αγόραζε πέρσι στο Ηράκλειο Κρήτης κατεστραμμένα από πυρκαγιά δικύκλα και Ι.Χ. αυτοκίνητα τα οποία ήταν για πέταμα. Τα ήθελε για να κόβει τις βάσεις και να τις χρησιμοποιεί σε κλεμμένα καινούργια αυτοκίνητα και δικύκλα.

Από την Αστυνομία συνιστάται η προσοχή σε όσους αγοράζουν αυτοκίνητο και επισημαίνονται τα εξής:

«Να προσέχουν τα στοιχεία του και συγκεκριμένα: τους αριθμούς πλαισίου και του κινητήρα για να διαπιστώσουν αν είναι «χτυπημένοι». Σε περίπτωση που δούνε το παραμικρό ξύσιμο ή κάτι που τους κάνει εντύπωση στο χώρο των αριθμών, να ζητήσουν περαιτέρω διερεύνηση από το Υπουργείο Συγκοι-

νωνιών ή την Αστυνομία, ώστε να είναι βέβαιοι ότι το αυτοκίνητο που πρόκειται να αγοράσουν δεν είναι «μαϊμού».

Διάρρηξη και απόπειρα κλοπής την ίδια μέρα

Συνελήφθη τη στιγμή που προσπαθούσε να κλέψει δικύκλη μοτοσυκλέτα, ενώ προηγουμένως είχε διαρρήξει διαμέρισμα.

Πρόκειται για τον Κάλτσα Αστέριο του Παναγιώτη, 23 χρόνων, άνεργο, ο οποίος συνελήφθη από άνδρες του Β' Τ.Α. Αθηνών κατά τη στιγμή της απόπειρας κλοπής της μοτοσυκλέτας του Ματζουρανάκη Χρήστου του Σπυρίδωνα, μαζί με συνεργό του ο οποίος διέφυγε της σύλληψης.

Κατά τη σωματική έρευνα που του έγινε βρέθηκαν επάνω του τέσσερα κοσμήματα που διαπιστώθηκε ότι ανήκαν στην Φλώρου Ειρήνη του Κων/νου, 47 χρόνων, της οποίας διέρρηξαν το διαμέρισμα, μαζί με το συνεργό του την ίδια μέρα και αφαίρεσαν διάφορα κοσμήματα συνολικής αξίας 1.000.000 δραχμών καθώς και χρήματα ποσού 500.000 δραχμών σε ελληνικά και ξένα χαρτονομίσματα. Επίσης κατά την έρευνα βρέθηκαν έξι (6) σφαίρες όπλου 0,22, ένας (1) σουγιάς και ένα (1) γραμμάριο κατεργασμένης ινδικής κάνναβης.

Εξαπατούσε Θεσ/νικούς με πλαστές επιταγές

Συνελήφθη από άνδρες της Δ/σης Ασφαλείας Θεσ/νίκης ο Βαμβακίδης Χαράλαμπος του Νικολάου, 29 χρόνων, γιατί εξαπάτησε τρεις εμπόρους της συμπτωτεύουσας.

Ο Βαμβακίδης παρουσιάστηκε στους τρεις Θεσσαλονικείς ως Αναστασίου Χαράλαμπος, βιοτέχνης - εξαγωγέας ανύπαρκτης εταιρείας με την επωνυμία «ΔΕΛΤΑ Α.Ε.», με έδρα την Καστοριά. Απόσπασε από τους: Κοτσίνα Αθανάσιο του Παναγιώτη, 42 χρόνων, Στέφο Κων/νο του Χαράλαμπος, 51 χρόνων και Δεδεογλου Ιωάννη του Γεωργίου, 56 χρόνων, υφάσματα συνολικής αξίας 6.900.000 δραχμών. Ακόμη εξέδωσε πλαστές συναλλαγματικές και επιταγές για την αξία των υφασμάτων.

Συνελήφθη στον Αν. Αερολιμένα Αθηνών ο Blanco - Echave Miguel Maria του Karlos, 38 χρόνων, υπήκοος Ισπανίας, γιατί κατείχε για εμπορία 220 γραμμάρια ηρωίνης την οποία αγόρασε στην Ταϊλάνδη.

Γιορταστικές εκδηλώσεις για την 5η επέτειο της ίδρυσης του Εθνικού Κυπριακού Τμήματος (Ι.Ρ.Α).

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 5 χρόνων από την ίδρυσή του, το Εθνικό Κυπριακό Τμήμα, διοργάνωσε φιλική εβδομάδα στην Αγία Νάπα από 13 έως 19-11-88.

Στις εκδηλώσεις συμμετείχαν 160 περίπου άτομα μέλη και φίλοι της ΙΡΑ από 13 κράτη. Να πως περιγράφει ο αρχηγός της ελληνικής αποστολής, ταξιαρχος ε.α. κ. Ανδρέας Δρακόπουλος, τις εντυπώσεις του από την ελληνική συμμετοχή.

«Η υποδοχή στο Αεροδρόμιο Λάρνακος και στα Ξενοδοχεία GRECIA BAY, στη μαγευτική τοποθεσία Αγία - Νάπα, ήταν θερμή και εγκάρδια.

Ήρεμη και γαλήνια η φθινοπωρινή Κύπρος με γλυκιές και ηλιόλουστες ημέρες μας παρουσίασε ξαφνικά ένα σπάνιο σύνολο αρμονικής ομορφιάς συμπληρωμένο από την ανθρώπινη δημιουργία.

Η φυσική ομορφιά του νησιού και η ελληνιστική του ιστορική διαδρομή δια μέσου των αιώνων το καθιστούν πόλο έλξεως των επισκεπτών.

Απέραντες δαντελωτές ακρογιαλιές, ήρεμα και γαλήνια τοπία, αρχαία και νεώτερα ιστορικά μνημεία, σύγχρονες και πεντακάθαρες πόλεις και χωριά όμορφες και ζεστές σύγχρονες συνθήκες ζωής - όλα καλοβαλμένα και νοικοκυρεμένα ευχαριστούν και θέλγουν τον επισκέπτη.

Η οργανωτική επιτροπή της ΙΡΑ Κύπρου εργάστηκε μεθοδικά και φιλότιμα για τον σχεδιασμό κατάρτιση και εφαρμογή ενός άψογου προγράμματος που απέσπασε όντως την ομόφωνη επιδοκιμασία όλων ανεξαιρέτως των φιλοξενομένων. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στους

πρωτεργάτες και σε όλους εκείνους που συνέβαλλαν στην επιτυχία της ομολογουμένως ωραίας αυτής εκδήλωσης.

Οι φίλοι της ΙΡΑ βάσει του προγράμματος επισκέφθηκαν αρχαιολογικούς χώρους, τη Μονή Κύκκου, τον τάφον του Μακαρίου και άλλα αξιοθέατα του Νησιού. Το κέφι μας όμως στην διάρκεια των περιηγήσεών μας έπεφτε κάθετα και το διαδέχεται η αγανάκτηση καθώς αντικρύζαμε προκλητικούς τούρκους φρουρούς στη πράσινη γραμμή που ετόνιζαν την παράνομη εισβολή και κατοχή του ευφορότερου τμήματος του νησιού.

Οι ευγενικοί και ακούραστοι Κύπριοι συνάδελφοι κ.κ. Οδυσσέως, Κυπριανού, Στυλιανού κ. άλλοι μας συνόδευσαν στις περιηγήσεις μας και μας πλαισίωσαν στις άλλες εκδηλώσεις, όταν γύρω μας κυριαρχούσε ξενόγλωσσο στοιχείο.

Δόθηκε έτσι η ευκαιρία χάρις και στις κατατοπιστικές ξεναγήσεις και ομιλίες, τα μέλη της ΙΡΑ να γνωρί-

σουν από κοντά το όμορφο νησί της Αφροδίτης να ζήσουν ανεπανάληπτες στιγμές, σε ζεστή φιλική ατμόσφαιρα και να αποκομίσουν αλησμόνητες εντυπώσεις και αναμνήσεις.

Όλοι ήσαν κατενθουσιασμένοι με έκδηλη στα πρόσωπά τους την ικανοποίηση. Το σύνθημα «ΙΡΑ σημαίνει μία οικογένεια - μεγάλη οικογένεια» ακουγόταν μεταξύ τους σε διάφορες γλώσσες και έπερνε καθολικό χαρακτήρα επισφραγίζοντας έτσι τα αισθήματα φιλαλληλίας και συναδελφικότητας που ενώνουν τα απανταχού, χωρίς γεωγραφικά όρια, μέλη της ΙΡΑ.

Η Κυπριακή φιλοξενία πατροπαράδοτη - Ελληνική - Θεϊκή, του Ξενίου Διός, εντυπωσίασε. Οι παραδόσεις τα ήθη, έθιμα, διατηρούνται αλώβητα όπως και στην Ελληνική ύπαιθρο, της Μητέρας Ελλάδας.

Τέλος το αποκορύφωμα των εκδηλώσεων, σηματοδότησε ο αποχαιρετι στήριος χορός του Σαββάτου στον οποίο παρέστησαν και

πολλοί επίσημοι του νησιού.

Διακρίθηκαν φυσικά οι θεαματικοί τοπικοί χοροί καθώς και το τσάμικο και Καλαματιανό που χόρεψαν με επιτυχία εκπρόσωποι του Ελληνικού Τμήματος. Αλλά τα ωραία όμως πράγματα έχουν σύντομο τέλος.

Φεύγοντας από το νησί της Αφροδίτης νιώσαμε γοητευμένοι αλλά και πολύ συγκινημένοι που αποχωριστήκαμε τόσο σύντομα τρυφερούς και ευγενικούς φίλους - αδελφούς, που κατάφεραν σε τόσο λίγο διάστημα να αιχμαλωτίσουν τις καρδιές μας».

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 14-11-1988:

Πρωινό στο Ξενοδοχείο.

Επίσημη έναρξη της συναντήσεως από τον αρχηγό της Αστυνομίας και λόγοι από τον Πρόεδρο και τον Γεν. Γραμματέα του Κυπριακού Τμήματος της Ι.Ρ.Α.

Κοκτέλ πάρτυ στο Ξενοδοχείο. Απόγευμα ελεύθερο.

Δείπνο και χορός στο Ξενοδοχείο.

ΤΡΙΤΗ: 15-11-1988:

Πρωινό στο Ξενοδοχείο.

Εκδρομή με πλοίο στη Προτάρα με γεύμα στον κόλπο της Συκιάς.

Δείπνο στο Ξενοδοχείο.

ΤΕΤΑΡΤΗ 16-11-1988:

Πρωινό στο Ξενοδοχείο.

Αναχώρηση στη Λευκωσία - περιήγηση κ.λ.π. Γεύμα στη Λευκωσία.

Κυριακή βράδυ στο νάϊτ - κλαπ του Ξενοδοχείου.

ΠΕΜΠΤΗ 17-11-1988:

Πρωινό στο Ξενοδοχείο.

Περιήγηση στη Λεμεσό. Επίσκεψη ETCO - Καζίνο.

Δείπνο στο Ξενοδοχείο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18-11-1988:

Πρωινό στο Ξενοδοχείο.

Αναχώρηση στο Πλάτρες του Τρόοδου, Κύκκο. Περιήγηση κ.λ.π.

Γεύμα στο Τρόοδο. Μονή Κύκκου.

Δείπνο στο Ξενοδοχείο.

ΣΑΒΒΑΤΟ 19-11-1988:

Πρωινό και απόγευμα ελεύθερο.

Αποχαιρετιστήριος χορός.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΟΛΩΝΙΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΑΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Φθινοπωρινές διακοπές στη χώρα μας έκαναν τριάντα τρεις Γερμανοί συνάδελφοι της Τοπικής Διοίκησης Ι.Ρ.Α Κολωνίας.

Κατά τη διάρκεια της εδώ παραμονής τους επισκέφθηκαν αξιοθέατα της Πελοποννήσου και τα πανέμορφα Μετέωρα. Στην Αθήνα, μεταξύ των άλλων εκδηλώσεων που συμμετείχαν, είχαν την ευκαιρία να επισκεφτούν, στις 3-10-88 και τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής.

Οι ανωτέρω, παρακολούθησαν στο αμφιθέατρο, σύντομη ενημερωτική ομιλία απ' το διευθυντή της Αστυνομίας Αθηνών Ταξίαρχο κ. Στέφανο Μακρή.

Ο ομιλητής στη μεστή καιγλαφυρή ομιλία του αναφέρθηκε στην οργάνωση και αποστολή της Ελληνικής Αστυνομίας, στη διάρθρωση της Γ.Α.Δ.Α., στις σχέσεις αστυνομίας και κοινού, στη Δημόσια Τάξη και Ασφάλεια, και απάντησε σε ερωτήσεις των επισκεπτών.

Ως μεταφραστής χρησιμοποιήθηκε το μέλος της Τοπικής Διοίκησης Αττικής αστυφύλακας, Χάρης Κοκολάκης, ενώ την Τοπική Διοίκηση Ι.Ρ.Α Αττικής εκπροσώπησε ο Γ' αντιπρόεδρος του Δ.Σ. υπαστυνόμος Α' Παναγιώτης Χαρακτηνιώτης.

Εκ μέρους του γερμανικού γκρουπ, πήρε το λόγο ο κ. Martin Kupper, ο οποίος είπε:

«Θέλω να ευχαριστήσω τον κ. ταξίαρχο για την αναλυτική και την τόσο ενημερωτική ομιλία του σε αστυνομικά θέματα της Ελλάδας. Εμείς, μία ομάδα αστυνομικών της Τοπικής Διοίκησης της Κολωνίας, σας απευθύνουμε έναν εγκάρδιο χαιρετισμό.

Εδώ και πολλά χρόνια ταξιδεύουμε στη Μεσόγειο και δείχνουμε ιδιαίτερη προτίμηση στην Ελλάδα. Είμαστε πάντοτε χαρούμε-

νοι όταν επισκεπτόμαστε τη χώρα σας, που είναι γεμάτη πολιτισμό και καλωσυνάτους ανθρώπους. Η ταξιδιωτική ομάδα μας είναι απ' την Κολωνία, μια πόλη που ιδρύθηκε πριν δύο χιλιάδες χρόνια απ' τους Ρωμαίους και όπως καταλαβαίνετε μας είναι γνωστά τα ελληνορωμαϊκά έθιμα.

Οι ελληνικές λέξεις έχουν πλέον στεριώσει στο γερμανικό λεξιλόγιο και είναι απαραίτητες σε γιατρούς, πολιτικούς κ.τ.λ. Ακόμα και στους Γερμανούς ποιητές είναι απαραίτητες.

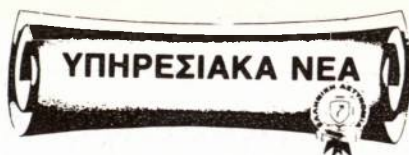
Σε θέματα αστυνομικού ενδιαφέροντος, οι αστυνομίες των χωρών μας συνεργάζονται άψογα όπως για παράδειγμα, στη διεθνή αναζήτηση, σε θέματα εκδόσεως εγκληματιών. Ακόμα, έχει αναπτυχθεί μεταξύ μας το αίσθημα της φιλοξενίας και πολλοί συνάδελφοι φιλοξενούν ή φιλοξενούνται από συναδέλφους τους.

Η αστυνομία είναι ένας θεμελιώδης θεσμός που στηρίζεται απ' την Ι.Ρ.Α και γι' αυτό εμείς οι αστυνομικοί που αποτελούμε μια μεγάλη οικογένεια, έχουμε σα σύνθημά μας το SERVO PER AMIKECO.

Σας ευχαριστούμε και σας ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο σας».

Στη συνέχεια, έγινε ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων. Απ' τον ταξίαρχο κ. Μακρή, επιδόθηκε στον επικεφαλής των επισκεπτών αναμνηστική πλακέτα με το έμβλημα του Σώματος.

Η σεμνή αυτή εκδήλωση, στην οποία παρέστη και αντιπροσωπεία απ' το επιτελείο της ΓΑΔΑ και της Δ/νσης Αστυνομίας Αθηνών, έκλεισε με την προσφορά αναψυκτικών. Οι φίλοι μας Γερμανοί εκφράστηκαν με τα κολακευτικότερα λόγια για την υποδοχή και την ενημέρωση που έτυχαν κατά τη σύντομη επίσκεψή τους στο αστυνομικό Μέγαρο.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνομικού υποδιευθυντή οι κατωτέρω αστυνόμοι Α΄:

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Αθανάσιος, ΚΟΡΜΑΣ Παναγιώτης, ΚΑΛΑΪΤΖΟΓΛΟΥ Ελευθέριος, ΓΟΓΑΛΗΣ Μιχαήλ, ΜΑΝΤΖΙΑΒΑΣ Δημήτριος, ΚΟΥΤΣΟΣΤΑΘΗΣ Δήμος, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Χαράλαμπος, ΠΑΝΤΑΖΗΣ Ελευθέριος, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Λεωνίδας, ΛΕΩΝΙΔΗΣ Νικόλαος, ΚΟΥΤΣΗΣ Γεώργιος, ΔΡΟΣΟΣ Γρηγόριος, ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΣΙΟΥΜΠΑΡΑΣ Παρασκευάς, ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ Ιωάννης, ΖΑΧΟΣ Σεραφεΐμ, ΓΙΑΖΑΚΟΣ Πλάτωνας, ΣΕΡΕΤΗΣ Παναγιώτης, ΜΠΟΥΤΣΙΒΑΛΗΣ Χρύσανθος, ΚΡΟΥΠΑΣ Ιωάννης, ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Ιωσήφ, ΚΑΒΑΖΙΔΗΣ Σάββας, ΤΖΑΝΕΤΑΚΟΣ Δημήτριος, ΜΟΥΖΗΣ Πάνος, ΠΑΝΟΥΣΗΣ Διονύσιος, ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ Χρήστος, ΜΠΕΤΕΙΝΗΣ Κωνσταντίνος, ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Χαράλαμπος, ΜΠΑΡΛΑΣ Γεώργιος, ΤΣΟΥΤΣΙΑΣ Ευστάθιος, ΠΑΤΡΙΝΟΣ Θεόδωρος.

Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνομικού Β΄ οι κατωτέρω υπαστυνόμοι Α΄:

ΤΣΩΛΗΣ Λεωνίδας, ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Δημοσθένης, ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΓΚΟΥΒΕΝΤΑΡΗΣ Παναγιώτης, ΒΑΧΛΑΣ Ευάγγελος, ΓΚΟΤΣΙΝΑΣ Ιωάννης, ΓΟΥΡΓΟΥΛΗΣ Γρηγόριος, ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ Χρήστος, ΨΥΧΟΓΙΟΣ Ελευθέριος, ΧΟΝΔΡΟΣ Γεώργιος, ΔΟΥΜΕΝΤΖΙΑΝΟΣ Γρηγόριος, ΜΑΥΡΕΛΗΣ Ιωάννης, ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Σταύρος, ΛΑΠΠΑΣ Γεώργιος και ΔΙΓΩΝΗΣ Στέφανος.

ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Για τις προτάσεις απονομής ηθικών αμοιβών, η Διεύθυνση Αστυν. Προσωπικού του Υ.Δ.Τ., με διαταγή της, διευκρινίζει τα ακόλουθα:

«Διαπιστώθηκε ότι πολλές Υπηρεσίες, μας υποβάλλουν προτάσεις, σχετικές με την απονομή ηθικών αμοιβών, οι οποίες διατυπώνονται με ασάφεια και ελλιπή στοιχεία, για πράξεις των προτεινόμενων, χωρίς επιπλέον να τηρούν την προβλεπόμενη προθεσμία υποβολής αυτών.

Κατόπιν αυτών, παρακαλούμε να συστήσετε στις υφιστάμενες Υπηρεσίες σας, όπως, όπως στο μέλλον συντάσσουν με σαφήνεια και μέσα στην προβλεπόμενη προθεσμία, τις σχετικές

τους προτάσεις και σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής αυτών, να αιτιολογούν πλήρως το λόγο που την προκάλεσε, εφαρμόζοντας με ακρίβεια τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 2 του Π.Δ. 622/85».

Απονεμήθηκαν ηθικές αμοιβές (έπαινος ή εύφημος μνεία) στο κατωτέρω αστυνομικό προσωπικό διότι, με προθυμία, επιμονή και αποφασιστικότητα, κατόρθωσαν να συλλάβουν ή βοήθησαν στη σύλληψη κλεφτών ή διαρρηκτών:

Αστυφύλακες ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟ Παναγιώτη, ΕΠΙΣΚΟΠΟ Χρήστο, ΜΠΕΡΟΒΑΛΗ Γεώργιο, ΜΟΣΧΟ Χρήστο, ΠΑΠΠΑ Σπυρίδωνα, ΜΑΡΓΩΝΗ Χρυσόστομο, ΣΕΡΕΜΕΤΗ Κων/νο, ΓΙΟΒΑΝΙΔΗ Δημήτριο, ΚΑΡΑΝΙΚΑ Ευθύμιο και ΜΑΝΙΔΑΚΗ Δημήτριο της Άμεσης Δράσης Αττικής.

Αστυνόμους Α΄ ΓΙΑΝΤΖΙΔΗ Απόστολο και ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ Λεωνίδα, αστυνόμο Β΄ ΓΚΙΤΣΑ Αθανάσιο, ανθυπαστυνόμο ΛΥΚΟΤΣΕΤΑ Ιωάννη, αρχιφύλακες ΔΕΛΗΣΤΑΜΑΤΗ Απόστολο, ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟ Σπυρίδωνα και αστυφύλακες ΑΓΓΕΛΙΔΗ Αργύριο και ΔΕΡΜΑΝΟΠΟΥΛΟ Βασίλειο του Τμήματος Ασφαλείας Ξάνθης.

Αρχιφύλακα ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟ Γεώργιο και αστυφύλακα ΣΠΑΘΑΡΑ Ιωάννη του Τμήματος Τροχαίας Αγ. Κωνσταντίνου Φθιώτιδας.

Αστυφύλακες ΓΑΛΑΤΑ Δημήτριο και ΚΑΘΑΡΟΠΟΥΛΟ Ηλία του Αστυν. Τμήματος Στυλίδας.

Αρχιφύλακα ΚΟΥΤΡΑ Κων/νο του Κεντρικού Ιατρείου Αθηνών.

Απονεμήθηκε έπαινος στους αστυφύλακες ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟ Ιωάννη και ΚΑΝΑΒΟ Θεοδόσιο της Άμεσης Δράσης Αττικής διότι συνέλαβαν κακοποιό ο οποίος με συνεργό του αφαίρεσε με την απειλή μαχαιριού, από οδηγό ταξί, χρήματα και τιμαλφή.

Απονεμήθηκε έπαινος στους αστυφύλακες ΤΟΓΙΑ Χαράλαμπο και ΔΡΙΝΑ Φώτιο διότι βρήκαν το Ι.Χ. αυτοκίνητο που είχαν χρησιμοποιήσει οι δράστες της διάρρηξης του εργοστασίου «Μι-

νέρβα», αφού δολοφόνησαν το φύλακα.

Απονεμήθηκε «απλός έπαινος» στον υπαστυνόμο Α΄ ΚΟΡΜΙΣΤΙΝΟ Θεόδωρο, ανθυπαστυνόμο ΖΑΓΑΛΙΩΤΗ Ζήση και Αστυφύλακα ΒΑΡΥΤΗ Γεώργιο του Αστυν. Τμήματος Δοξάτου Δράμας και ανθυπαστυνόμο ΜΕΣΣΗ Βασίλειο του Αστυν. Σταθμού Κυρίων Δράμας, διότι πέτυχαν να συλλάβουν τους δράστες ζωοκλοπής 26 προβάτων στα Κύρια Δράμας.

Εύφημη μνεία απονεμήθηκε στον υπαστυνόμο Β΄ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟ Δημήτριο της Διεύθυνσης Υγειονομικών/Υ.Δ.Τ. διότι καίτοι διατελεί σε κατάσταση υπηρεσίας γραφείου εργάστηκε με υπερβάλλοντα ζήλο κατά τρόπο υποδειγματικό.

Εύφημη μνεία απονεμήθηκε στον αστυνομικό διευθυντή ΜΑΓΚΑΗ Απόστολο, διευθυντή της Αστυν. Δ/σης Αργολίδας, υπαστυνόμο Α΄ ΜΠΑΛΑΓΚΑ Γεώργιο, ανθυπαστυνόμο ΜΟΥΣΧΟΥΡΑ Δημήτριο και αστυφύλακα ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Βασίλειο του Τμήματος Ασφάλειας Άργους διότι πέτυχαν να εξιχνιάσουν τη ληστεία που έγινε σε βάρος της ΚΑΛΑΝΤΖΗ Αγγελικής, στο Άργος.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

Αποστρατεύτηκε, ύστερα από αίτησή του, ο υποστράτηγος ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ Γεώργιος.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΙΔΙΩΤΗ ΓΙΑΤΡΟΥ

Προσλήφθηκε για πλήρωση κενής οργανικής θέσης υγειονομικού αξιωματικού της ΕΛ.ΑΣ., μετά από σχετική προκήρυξη, ο ιδιώτης παθολόγος ιατρός ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης, με το βαθμό του υπαστυνόμου Α΄, ειδικών καθηκόντων.

ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

Μια πρωτοβουλία που μπορεί να προβληματίσει

Επιμέλεια: Ανθ/μος Κων/νος Δανούσης

Παίρνοντας αφορμή από επιστολή συναδέλφου που δημοσιεύτηκε σε πρόσφατο τεύχος του περιοδικού μας, σας παρουσιάζουμε – σε γενικές γραμμές – ένα Αστυνομικό Ταμειευτήριο, που λειτουργεί από το 1963 στην Κύπρο με την επωνυμία «ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΚΥΠΡΟΥ» και εδρεύει στην Αθαλάσσα Λευκωσίας (Λεωφ. Λεμεσού 91).

Το κείμενο που ακολουθεί στηρίζεται σε στοιχεία που μας έστειλε ο Γενικός Γραμματέας της IPA Κύπρου – και Διευθυντής της Αστυνομικής Ακαδημίας – κ.Μιχάλης ΟΔΥΣΣΕΩΣ, τον οποίο και ευχαριστούμε θερμά. Βέβαια το γενικότερο νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο διέπει τη λειτουργία τέτοιων ιδρυμάτων είναι διαφορετικό στις δύο χώρες· αξίζει όμως να γνωρίσουμε τους στόχους και τη λειτουργία του. Ίσως κάποια στιγμή να αποτελέσει παράδειγμα και για μας – τουλάχιστον ως προς την ενί-

σχυση των συναδέλφων που έχουν ανάγκη βοήθειας – όταν οι περιστάσεις το επιτρέψουν.

Σκοποί του Ταμειευτηρίου:

Οι σκοποί του Ταμειευτηρίου είναι η προαγωγή των οικονομικών συμφερόντων των μελών του και ιδιαίτερα:

- Η ενθάρρυνση της οικονομίας και της αποταμίευσης, με την εξεύρεση μέσω με τα οποία οι αποταμιεύσεις θα αποφέρουν λογικό τόκο, χωρίς να ξεφεύγουν από τον έλεγχο και τη διαχείριση των μελών.
- Η αποδοχή καταθέσεων από μέλη και μη μέλη.
- Η παροχή βοήθειας σε μέλη, που έχουν ανάγκη, με το δανεισμό σ' αυτά ποσών για ωφέλιμους ή πραγματικά αναγκαίους σκοπούς με λογικό τόκο και ελαφρούς όρους αποπληρωμής.
- Η τήρηση του Ταμείου Προνοίας για του υπαλλήλους του Ταμειευτηρίου.
- Η απόκτηση, με αγορά, μίσθωση ή δωρεά, κινητής ή ακίνητης περιουσίας με σκοπό επένδυσης, στέγασης, εκμετάλλευσης, χρήσης.
- Η ασφάλιση των μελών ή των υπαλλήλων του Ταμειευτηρίου για θάνατο ή άλλα ατυχήματα.
- Η παροχή εγγύησης στην Συνεργατική Κεντρική Τράπεζα για την εξαργύρωση των εκάστοτε παρουσιαζομένων επιταγών των καταθετών/μελών του Ταμειευτηρίου.
- Η ίδρυση «Ταμείου Θανόντων Μελών του Ταμειευτηρίου».
- Η ίδρυση και λειτουργία «Ειδικού Ταμείου Δανειοδότησης Μελών για σκοπούς ανωτέρων σπουδών αυτών ή των παιδιών τους», κ.ά.

Αστυνομικοί σκύλοι με τους συνοδούς τους

Μέλη του Ταμιευτηρίου:

Για να είναι κάποιος μέλος του Ταμιευτηρίου πρέπει:

- α) Κατά το χρόνο της εγγραφής του να ήταν μέλος της Αστυνομικής Δύναμης Κύπρου ή υπάλληλος του Ταμιευτηρίου.
- β) Να πλήρωσε το νόμιμο δικαίωμα εγγραφής υπέρ του αποθεματικού κεφαλαίου, και
- γ) Να απόκτησε μια τουλάχιστον μετοχή, να εξόφλησε την αξία της και να την κατέχει, εφόσον είναι μέλος.

Τα μέλη της Αστυνομικής Δύναμης, τα οποία αφυπηρετούν από την Υπηρεσία τους κανονικά, δύνανται να παραμείνουν μέλη του Ταμιευτηρίου και μετά την αφυπηρέτησή τους. Αντίθετα όσοι δεν υπάγονται στην προηγούμενη περίπτωση (αποπομπή κ.λπ.) δεν μπορούν να παραμείνουν μέλη του Ταμιευτηρίου.

Κάθε μέλος έχει μόνο μια ψήφο και την ενασκει αυτοπροσώπως στις Συνελεύσεις. Η ευθύνη κάθε μέλους για τυχόν χρέη του Ταμιευτηρίου δεν ξεπερνάει το ποσόν την ονομαστικής αξίας των μετοχών του.

Μετοχικό κεφάλαιο – Μετοχές – Διοίκηση

Κατά την παραχώρηση μετοχών, στις οποίες διαιρείται το μετοχικό κεφάλαιο, πληρώνεται ολόκληρη η αξία τους τοις μετρητοίς.

Οι μετοχές μπορούν να μεταβιβασθούν από μέλος σε μέλος, μετά από έγκριση της Διοίκησης του Ταμιευτηρίου (Επιτροπείας). Ο εκχωρητής όμως καταβάλλει στο Ταμιευτήριο κάποιο ποσόν για κάθε μεταβιβαζόμενο τίτλο. Σε κάθε μέλος χορηγείται πιστοποιητικό για τις μετοχές τις οποίες αυτό κατέχει.

Η Διοίκηση του Ταμιευτηρίου είναι

ενδεκαμελής. Τα μέλη της είναι προσωπικά υπεύθυνα για οποιαδήποτε ζημιά, η οποία ήθελε προκύψει από πράξεις τους αντικείμενες στους νόμους και τους κανονισμούς του Ταμιευτηρίου.

Δάνεια και καταθέσεις:

Το Ταμιευτήριο μπορεί να συνάπτει δάνεια και να δέχεται καταθέσεις από μέλη και μη μέλη μέχρις ορισμένου ποσού. Ο τόκος των συναπτομένων δανείων και των καταθέσεων δεν ξεπερνάει το 9% το χρόνο και ορίζεται κάθε φορά από τη Διοίκησή του.

Οι καταθέσεις γίνονται δεκτές από μέλη και μη μέλη και δύνανται να είναι:

- α) Σε πρώτη ζήτηση
- β) Με ορισμένη προθεσμία
- γ) Μόνιμες (οι μόνιμες καταθέσεις είναι υποχρεωτικές για τα μέλη που επιθυμούν να συνάπτουν δάνεια). Η μηνιαία κατάθεση ορίζεται στο αυτό ποσόν για όλα τα μέλη, ανεξάρτητα από βαθμό και χρόνια υπηρεσίας. Ο τόκος των μόνιμων καταθέσεων ορίζεται κάθε φορά

διατίθενται ως εξής:

- Ποσόν 50% μεταφέρεται στο αποθεματικό κεφάλαιο.
 - Ποσόν 25% διανέμεται στα μέλη σαν μέρος, ανάλογα με το μετοχικό κεφάλαιο ενός εκάστου. Το παρεχόμενο όμως μέρος δεν μπορεί να ξεπερνάει το 5% της ονομαστικής αξίας των κατεχομένων μετοχών. Τυχόν επιπλέον ποσόν θα μεταφέρεται σε ειδικό τρέχοντα λογαριασμό και θα πληρώνεται στα μέλη μετά την αφυπηρέτησή τους από την Αστυνομική Δύναμη ή την αποχώρησή τους από την Υπηρεσία του Ταμιευτηρίου (οι υπάλληλοι).
 - Ποσόν 15% μεταφέρεται στο «Ταμείο Θανόντων μελών του Ταμιευτηρίου». Σκοπός του Ταμείου αυτού είναι η παροχή οικονομικής βοήθειας στις οικογένειες θανόντων μελών του Ταμιευτηρίου σε περίπτωση φυσικού θανάτου. Το ύψος της βοήθειας αυτής υπολογίζεται στο δεκαπλάσιο των μόνιμων καταθέσεων του θανόντος με τους τόκους τους κατά την ημέρα του θανάτου του. Τίθεται όμως εκάστοτε ανώτατο όριο στη βοήθεια αυτή.
- Το Ταμείο θανόντων μελών του Ταμιευτηρίου δεν καταβάλλει οικονομική βοήθεια στις οικογένειες των μελών του που πεθαίνουν μετά τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας τους. Το Ταμείο αυτό δέχεται δωρεές από μέλη του Ταμιευτηρίου και από οποιαδήποτε άλλη πηγή.
- Ποσόν 5% μεταφέρεται στο Ταμείο εξαγοράς μετοχών.

Σε περίπτωση διάλυσης του Ταμιευτηρίου το αποθεματικό κεφάλαιο δεν διανέμεται στα μέλη αλλά η Γενική Συνέλευση αποφασίζει να δαπανηθεί για συγκεκριμένο σκοπό προς όφελος των μελών του Συνδέσμου Αστυνομίας της Κύπρου.

Επίμετρο:

Αυτό είναι σε γενικές γραμμές το Ταμιευτήριο της Αστυνομικής Δύναμης της Κύπρου, το οποίο θα μπορούσε – σε κάποια ευνοϊκή περίπτωση – να αποτελέσει έναυσμα για προβληματισμό των ελλαδικών συναδέλφων πάνω στον ευαίσθητο αυτό τομέα του συνεργατισμού και της αλληλοβοήθειας.

Τα στοιχεία, στα οποία στηρίχθηκε το δημοσίευμα αυτό, τηρούνται στο αρχείο του περιοδικού και είναι διαθέσιμα για μελέτη από οποιονδήποτε συνάδελφο.

Επιθεώρηση ειδικών δυνάμεων της Κυπριακής Αστυνομίας

από τη Διοίκηση του Ταμιευτηρίου. Το κατατεθέν ποσόν με τον τόκο του επιστρέφεται μόνον όταν ο κατθέτης πάψει να είναι μέλος της αστυνομικής Δύναμης ή υπάλληλος του Ταμιευτηρίου

- δ) Σε τρέχοντα λογαριασμό, και
- ε) Περιοδικές με μηνιαίες καταβολές

Κέρδη και αποθεματικό κεφάλαιο

Τα καθαρά κέρδη κάθε χρόνου

ΠΟΛΥΠΤΥΧΟ

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΘΗΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΙΤΑΡΙΟΥ

Όπως είναι γνωστό από τις πηγές, η αρχαία Αττική ενώ είχε άφθονη παραγωγή σε σύκα, ελιές και σταφύλια, υστερούσε σε δημητριακά λόγω της εδαφικής της ανεπάρκειας και του μεγάλου πληθυσμού που είχε ως βασικό είδος διατροφής το ψωμί. Η καλλιέργισιμη γη, που εκτεινόταν σε 64 χιλιάδες τετραγωνικά στάδια, απέδιδε ετήσια παραγωγή 2 περίπου εκατομμύρια μέδιμνους δημητριακών, αποτελούμενη κατά κύριο λόγο από κριθάρι.

Ο μέδιμνος ισοδυναμούσε με 48 αττικούς χοίνικες. Ας σημειωθεί ότι για την ημερήσια τροφή ενός δούλου, χρειαζόταν ένας χοίνικας.

Ο BoeCHK, χωρίς να αποκλίνει και πολύ από άλλους συγγραφείς, υπολόγισε ότι στα χρόνια ακμής της Αθήνας, στην Αττική ζούσαν 135 χιλιάδες ελεύθεροι και 365 χιλιάδες δούλοι. Έτσι σε ολόκληρη την Αττική καταναλώνονταν κάθε χρόνο 3 εκατομμύρια μέδιμνοι σιτηρών. Η ποσότητα αυτή κατά το ένα τρίτο εισαγόταν κατά κύριο λόγο από τα παράλια του Εύξεινου Πόντου και τη Θρακική χερσόνησο. Άλλες μικρότερες ποσότητες εισάγονταν από την Αίγυπτο, τη Λιβύη, τη Συρία, την Κύπρο, τη Ρόδο, τη Σικελία και την Εύβοια.

Οι Αθηναίοι ήταν ιδιαίτερα προνοητικοί στην εξασφάλιση αποθεμάτων σιταριού. Για το σκοπό αυτό, πέρα από την έγκαιρη εισαγωγή του, φρόντιζαν και για την ασφάλεια της θαλάσσιας μεταφοράς του με την επαγρύπνηση του πολεμικού τους στόλου. Όταν κάποτε ο Λακεδαιμόνιος ναύαρχος Πόλλης είχε προσορμίσει το στόλο του κοντά στην Αίγινα, ο Αθηναίος ομό-

λογός του Χαθρίας έσπευσε για να τον απομακρύνει ώστε να μπορέσουν να καταπλεύσουν με ασφάλεια στον Πειραιά τα αθηναϊκά «σιταγωγά» πλοία που είχαν ήδη φτάσει στα ανοιχτά της νότιας Εύβοιας. Σημειώνεται ακόμη ότι η προσπάθεια του Φιλίππου της Μακεδονίας να καταλάβει το Βυζάντιο, αποσκοπούσε την παρεμπόδιση της μεταφοράς σιταριού μέσω του Ελλησπόντου με προορισμό την Αθήνα. Γι' αυτό άλλωστε και ο Δημοσθένης στο λόγο του «περί στεφάνου» υπεραμύνεται για τη σωτηρία του Βυζαντίου και καυχιέται γι' αυτή τού την προσπάθεια.

Η νομοθεσία των Αθηναίων για την εξασφάλιση επάρκειας σιταριού ήταν ιδιαίτερα αυστηρή και γι' αυτό ίσως να φαίνεται αμφίβολο κατά πόσο εφαρμόζονταν απόλυτα στην πράξη. Το βέβαιο πάντως είναι ότι φανερώνει τη μεγάλη φροντίδα του αθηναϊκού δήμου πάνω σε ένα μόνιμο όσο και σοβαρό επισιτιστικό πρόβλημα, όπως ήταν η έλλειψη του σιταριού. Ας δούμε όμως τα κυριότερα νομοθετικά μέτρα. Πρώτα θα πρέπει να πούμε ότι η εξαγωγή σιταριού απαγορευόταν αυστηρά. Σε κανένα Αθηναίο ή μέτοικο επιτρεπόταν να μεταφέρει σιτάρι για αλλού παρά μόνο για την Αθήνα. Για τους παραβάτες της διάταξης αυτής προβλεπόταν η ποινή του θανάτου.

Ακόμη θα πρέπει να σημειωθεί ότι δεν επιτρεπόταν σε κανένα πλοίο να αποπλεύσει αν ο Κυβερνήτης του δεν αναλάμβανε τη δέσμευση να μεταφέρει κατά την επιστροφή του και ανάλογη ποσότητα σιταριού, ανεξάρτητα ποιά θα ήταν το φορτίο που θα μετέφερε.

Αν κάποιος έμπορος ή κεφαλαιούχος ή οποιοσδήποτε άλλος χρηματοδοτούσε μία ναύλωση και δεν συμμορφωνόταν με τη διάταξη αυτή, η σχετική σύμβαση θεωρούνταν άκυρη και ανύπαρκτη χωρίς να αναγνωρίζεται δικαίωμα διεκδίκησης των χρημάτων με έγερση αγωγής.

Οι μηνύσεις για παραβάσεις των διατάξεων γύρω από την εμπορία του σιταριού, γινόταν μέσω των «επιμελητών του εμπορίου», όπως ονομαζόταν μια ειδική κατηγορία υπαλλήλων επιφορτισμένη με αστυνομικά καθήκοντα. Με τη φροντίδα των ιδίων τα 2/3 του σιταριού που έφτανε στον Πειραιά, μεταφερόταν στην Αθήνα για πώληση. Για τους εμπόρους που συμφωνούσαν μυστικά να αγοράσουν μαζί όλη την ποσότητα σιταριού ή να ανεβάσουν τις τιμές του («συνωνείσθαι τον σίτον ή συνιστάναι τας τιμάς») προβλεπόταν η ποινή του θανάτου.

Κάθε έμπορος επιτρεπόταν να κερδίζει μέχρι ένα οβολό κατά μέδιμνο, χωρίς να επιτρέπεται να αγοράζει κάθε φορά περισσότερες από πενήντα φόρμες. Τον έλεγχο εμπορίας του σιταριού, ασκούσαν 15 «σιτοφύλακες», 5 στον Πειραιά και 10 στην Αθήνα. Για τον έλεγχο των άλλων ειδών βιοτικής ανάγκης, αρμόδιοι ήταν οι «αγορανόμοι» και οι «μετρονόμοι».

Οι «σιτοφύλακες» είχαν την υποχρέωση να: 1) Ελέγχουν αν οι κυβερνήτες «σιταγωγών» πλοίων συμμορφώνονται, με τις κείμενες διατάξεις, 2) Καταγράφουν τις ποσότητες του εισαγόμενου σιταριού, 3) Επαγρυπνούν για την καλή ποιότητα των αλεύρων και του ψω-

μιού και τη διάθεσή τους με ακριβή μέτρα και σύμφωνα με την οριζόμενη διατίμηση, και 4) Ανακαλύπτουν και καταμενύουν κάθε παραβάτη. Για όσους «σιτοφύλακες» παραμελούσαν τα καθήκοντά τους, προβλεπόταν η ποινή του θανάτου μετά από δίκη «δι' εισαγγελίας» στη Βουλή.

Παρ' όλα αυτά τα μέτρα, πολλές φορές παρουσιαζόταν μεγάλη έλλειψη σιταριού είτε από καταστροφή της ντόπιας παραγωγής είτε από πολέμους ή άλλες απρόβλεπτες καταστάσεις. Στις περιπτώσεις αυτές οι αρχές της πόλης κατέβαλλαν κάθε δυνατή προσπάθεια για την προμήθεια σιταριού που το διέθεταν στους πολίτες σε πολύ

μικρές τιμές.

Για το σκοπό αυτό διατηρούσαν μεγάλες σιταποθήκες στις περιοχές του Ωδείου, του Πομπείου της Μεγάλης Στοάς, καθώς και στην προβλήτα του λιμανιού του Πειραιά. Για τη διακίνηση του σιταριού της κατηγορίας αυτής, που κατανεμόταν σε ειδικές μερίδες, υπήρχαν υπάλληλοι οι λεγόμενοι «σιτώναι». Ο Δημοσθένης είχε κάποτε επιφορτιστεί με τα καθήκοντα αυτά όπως αναφέρει ο ίδιος στο λόγο του «περί στεφάνου». Πολλές φορές εύποροι Αθηναίοι έκαναν με δικά τους έξοδα εισαγωγή σιταριού που το διέθεταν σε πολύ χαμηλές τιμές ή και δωρεάν σε όσους αντιμετώπιζαν πρόβλημα επιβίωσης.

Τέλος θα πρέπει να σημειωθεί ότι στις περιπτώσεις αυτές στον Δήμο Αθηναίων έκαναν δωρεάν προσφορές σιταριού διάφοροι ηγεμόνες, όπως ο Λεύκων του Βοσπόρου, ο Ψαμμήτιχος της Αιγύπτου στα παλαιότερα χρόνια και τα νεότερα ο Δημήτριος ο Πολιορκητής και ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Ηρώδης ο Αττικός.

Ερανιστής

«ΤΙ ΤΟ ΘΕΣ ΤΟ ΚΟΥΤΑΛΑΚΙ»...

Της Έλενας Ακρίτα

Εμείς στο προάστιο που μένουμε περνάμε πολύ ώρα. Έχουμε πράσινο, καθαρό αέρα, μεγάλους δρόμους, πολλούς δημοσιογράφους και πολλούς διαρρήκτες. Δεν ξέρω, αλλά είναι σχεδόν επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι οι διαρρήκτες αρέσκονται να... διαρρηγνύουν δημοσιογράφους. Δε νομίζω ότι έχουν δίκιο. Αλλά δεν έχει αποδειχθεί ότι έχουν και άδικο.

Η ζωή στο προάστιό μας είναι χαρούμενη και συναρπαστική. Ξυπνάς το πρωί μέσα στα δέντρα, παίρνεις βαθιές εισπνοές (αναγκαστικά και εκπνοές), κόβεις ένα γιασεμί και αναρωτιέσαι με κέφι:

«Άραγε με διαρρήξανε σήμερα?».

Σηκώνεσαι λοιπόν πλένεσαι, ντύνεσαι, χτενίζεσαι, κάνεις την προσευχή σου και μετράς τα ασημένια κουταλάκια. Αυτό είναι ένα παιχνίδι με πολύ ενδιαφέρον γιατί συνήθως ο αριθμός των ασημένιων κουταλακίων διαφέρει από μέρα σε μέρα. Οπότε και η «κολοκυθιά» γίνεται πολύ σικ ενασχόληση:

«Να είναι εξάδα?»

«Και γιατί να είναι εξάδα?»

«Άμ, τι θες να είναι;»

«Να είναι δωδεκάδα!».

Τη δωδεκάδα όλοι τη θέλουμε σ' αυτή τη ζωή αλλά (όπως γίνονται τα τρία δύο — θού κύριε!) έτσι γίνονται και τα δώδεκα ένα. Και το παίρνουμε το ένα και το βάζουμε πάνω στην καρέκλα ως «κομμάτι» αμυθήτου αξίας και καθαρίζουμε.

Οι διαρρήκτες του προαστίου μας είναι άνθρωποι με εξαιρετικά λεπτό γούστο και ιδιαίτερη φινέτσα. Φυσικό είναι άλλωστε να έχουν εξευγενιστεί ως ασκούντες μονίμως το επάγγελμά τους στην περιοχή Βορείων Προαστίων. Ποτέ κανένας διαρρήκτης δε μας έκλεψε ξεσκονόπανο, φριτζά ή ξεβουλωτήρη της τουαλέτας. Όλα τα κομμάτια που προτίμησαν ήταν ένα κι ένα. Πρέπει να πούμε πως ούτε ο αντικέρ ο Χαριτάκης δε έχει τέτοιο μάτι για να εκτιμήσει την αντίκα.

Όταν λοιπόν βεβαιωθείτε το πρωί ότι σας κλέψανε ή ότι δε σας κλέψανε, αρχίζετε να τηλεφωνάτε στους φίλους και συγγενείς. Πολλοί μάλιστα οργανώνουν και σουαρέ ντε γκαλά όπου μαζεύονται οι διαρρηχθέντες και απαριθμούν «τι είχαν και τι χάσανε» (όπως κάνουμε επί εβδομήντα χρόνια εμείς από τη Μικρασία).

Μια διάρρηξη είναι ο καλύτερος τρόπος για να κάνεις τη φιγούρα σου!

«Άστα μήκανε κλέφτες χτες στο σπίτι μας και κλέψανε τα παλιά ασημένια κηροπήγια που είχα από την προγιαγιά μου. (Η προγιαγιά συνήθως μόνο ρόκα είχε κι έγγενθε...) ... το περσικό χαλί που έφερε ο παπούς του άντρα μου, ασημικά αξίας πεντακοσίων χιλιάδων και κάτι μπριγιάν μεγάλα σαν καρύδι ή το πιθανότερο, κάτι καρύδια μεγάλα σαν μπριγιάν».

Τώρα βέβαια τα μόνα περιουσιακά στοιχεία της κυρίας μπορεί να είναι ένα βάζο και πέντε μανταλάκια μπουγάδας, αλλά άντε να το αποδείξεις εσύ. Από τη στιγμή που ένα αντικείμενο — από αντικείμενο — γίνεται κλοπιμαίο, τριπλασιάζεται η αξία του από τον κτήτορα. Κι επειδή το πιθανότερο είναι να μη συναντήσετε στο σουαρέ ντε γκαλά σας το Μήτσο το διαρρήκτη δεν έχετε και φόβο να σας διαψεύσει με ένα:

«Τα θέλετε και τα λέτε ή σας ξεφεύγουν μαντάμ; Αφού το.. μπριγιάν σας το πήρατε από το πανηγύρι της Παναγίας της Φανερωμένης βοήθειά σας! Το δε καντηλέρι... σάματος δε σας είδαμε που βγήκατε με τα μπικουτί στο δρόμο και κυνηγάγατε το γύφτο «καλέ, καλέ, αυτό πόσο το δίνεις;». Όσο για το χαλάκι σας, όσο είναι αυτό περσικό, τόσο είμαι εγώ αγγούρι καλυβιώτικο».

Μια φορά ήρθαν και σε μας διαρρήκτες για βεγγέρα. Αλλά επειδή, τέσσερις η ώρα το ξημέρωμα, δεν είθισται να πηγαίνουν βεγγέρες, είπαν να μη μας ενοχλήσουν οι άνθρωποι. Έτσι ανεβήκανε στην ταράτσα, κάνανε διάφορα και τελικά — δεν ξέρω πως — δεν μας κλέψανε. Εγώ δε ξύπνια από κάτω, άκουγα κάτι χρουντς-χρουντς, πατ-πατ, πούνγκ-πούνγκ στην ταράτσα και νόμιζα ότι ήταν γάτα και ποντίκι και κάνανε τσάρκα. Και για διαρρήκτη μπορεί να με βρεις βολική και να ανεβώ να δω τι κάνει. Αλλά ποντίκι... ούτε αρχισυντάκτρια στην «Μοντ» να μου λέγανε, δεν πάω να το ερευνήσω το θέμα.

Τελικώς, το μάθαμε το άλλο πρωί ότι είχαμε διαρρήκτες στην ταράτσα μας κι έτσι είχαμε την ευκαιρία να φοβηθούμε εκ του ασφαλούς και αναδρομικώς και περάσαμε πολύ ώρα.

Μια φορά που τα πράγματα είχανε φουντώσει στην περιοχή, αποφάσισα να αμυνθώ. Γυρνώντας λοιπόν, από την Πορτογαλία έφερα λαθραία ένα στιλέτο. Αλλά το ήθελα... ωταντίκ. Ε, αυτό το ωταντίκ με έφαγε. Διότι το στιλέτο ήτο τόσο ωταντίκ ώστε δεν μπορούσα να το ανοίξω χωρίς να χάσω τουλάχιστον έναν αντίχειρα κάθε φορά γιατί ήθελε πολλή δύναμη. Μια φορά το άνοιξα, μου 'φυγε και πήγε στον τοίχο κι είδα κι έπαθα να το ξεκαρφώσω. Τελικά, κανένας από τους κλέφτες της λεωφόρου μας δε μαχαιρώθηκε ποτέ.

Αλλά πρέπει να πω ότι δεν δίνουν και αφορμή. Γιατί η διαρρηκτική είναι ένα παρεξηγημένο επάγγελμα και κακώς το έχουμε πάρει με στραβό μάτι. Διότι:

Πρώτον: Και οι διαρρήκτες άνθρωποι είναι.

Δεύτερον: Και οι διαρρήκτες οικογένεια έχουν, υποχρεώσεις έχουν, ανάγκες έχουν.

Τρίτον, συμπερασματικών και φαρμακερόν: Άρα και οι διαρρήκτες πρέπει να ζήσουν.

Το κακό με τον κλάδο αυτό είναι ότι δεν έχουν ακόμα συνδικαλιστεί. Όλοι οι άλλοι σοβαροί και υπεύθυνοι επαγγελματίες έχουν κάτσει κάτω, έχουν εντοπίσει τα προβλήματά τους και έχουν προχωρήσει σε ριζοσπαστικές λύσεις. Μόνο οι διαρρήκτες δεν είναι οργανωμένοι. Δεν τους φταιει λοιπόν κανείς αν τους μαγαλαρώνουν κανε τόσο (μια ζωή με τις μελάνες στα χέρια για το αποτύπωμα), τους τρέχουν στις Ασφάλειες και εκείνοι δεν έχουν ένα ισχυρό σωματείο από πίσω τους να διαμαρτυρεί.

Η γνώμη μου είναι ότι όλοι μαζί ενωμένοι, πάνω από κόμματα και σκοπιμότητες, πρέπει να προχωρήσουν σε μια εξυγίανση του επαγγέλματος. Το πρώτο βήμα είναι να κατέβουν σε μια προειδοποιητική εικοσιτετράωρη απεργία. Διότι:

— Το επάγγελμά τους πρέπει να θεωρείται ανθυγιεινό και να προστατεύεται από το κράτος.

— Δουλεύουν υπερωριακά — και μάλιστα νυχτερινές ώρες — χωρίς να πληρώνονται εξτρά. (Μετά βλέπουν το τελευταίο κουταλάκι στην κασέλα, έ, άνθρωποι είναι απλώνουν χέρι).

— Έχουν γεμίσει αλεξιπτωτιστές. Λίγοι είναι πια οι παλιοί καλοί επαγγελματίες. Διότι δεν μπορεί το πρώτο τυχόν παιδάριο που τυχαίνει να διαθέτει κάποιο μέσο, να τρώει το ψωμί του άλλου. Πού βρισκόμαστε πια;

— Η εκπαίδευση δεν πρέπει να μένει στα χέρια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αλλά να δημιουργηθεί σχολή κρατική σε πανεπιστημιακό επίπεδο. Εκεί να διδάσκονται πολεοδομία, αρχιτεκτονική, εκτίμηση έργων τέχνης και Αγωγής του Διαρρηκτού.

— Να ανοίξει το επάγγελμα και να μπει νέο αίμα με εφόδια και κατάρτιση. «Όχι τοιφλίκι των λίγων» ας είναι το σύνθη-

μά τους. «Ναι στη νέα γενιά με τα όνειρα και τις φιλοδοξίες». «Όχι όμως» όπως είπαμε και πριν «σε νεαρούς που δεν έχουν επαγγελματική συνείδηση».

— Να συνταξιοδοτηθούν και μάλιστα όχι με συντάξεις πείνας. Γιατί δεν είναι δυνατόν ένας γέρος άνθρωπος με κήλη, με νεφρά, με ζάχαρο με σπονδυλαρθρίτιδα να κρεμιέται στους κισσούς και στα μπαλκόνια, να σου μείνει μετά ξερός και να τον τρέχεις στο ΚΑΤ μέσα στη νύχτα.

(Και ο τελευταίος λόγος που πρέπει να κάνουν την προειδοποιητική απεργία είναι: Να ανασάνουμε όλοι μαζί!).

Είχα ένα φίλο κάποτε που προερχόταν από μια οικογένεια διαρρηκτών. Από πάππου σε πάππο πήγαινε το βασίλειο. Κι όπως ήταν φυσικό το όνειρο του γέρου πατέρα ήταν να δει μια μέρα το παιδί του πετυχημένο κι αυτό, να βαδίζει στα χνάρια του και να τον ξεπεράσει. Να γίνει δηλαδή κι αυτός ένας καλός και χρήσιμος διαρρηκτής στην κοινωνία. Άλλωστε ο γέρος πατέρας είχε μια δουλειά στρωμένη, πελατεία καλή, τα εργαλεία όλα έτοιμα για να περάσουν μια μέρα στα χέρια του μονάκριβου αγοριού του.

Όμως η μοίρα τα 'φερε αλλιώς κι ο γιός βγήκε σκάρτος. Σηκώθηκε μια νύχτα κρυφά, και χωρίς να πει τίποτα σε κανένα, πήγε κι έμπλεξε — ποιός ξέρει με τι παλιοπαρέες — και κατάντησε τελικά αρχιτέκτονας (ΣΕ ΕΠΟΧΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ!). Οι δικοί προσπάθησαν να τον φέρουν στον ίδιο δρόμο με το καλό, με το άγριο, τίποτα αυτός. Είχε πάρει τον κακό δρόμο πια. Τελικά ο πατέρας του τον απαρνήθηκε. Αλλά — τι είναι η καρδιά του γονιού — άμα βλέπει ασημικό σε βιτρίνα, πάντα δακρύζει κι ας κάνει πως σκουπίζει τα μάτια του. Τέλος πάντων, σας λέω τώρα κι εσάς τραγικές ιστορίες ενώ ξεκινήσατε να διαβάσετε κάτι πιο εύθυμο.

Και επειδή, ναι μεν είμαι με τους διαρρηκτές, αλλά μη φτάνουμε και σε ακρότητες, την τελευταία φράση την απευθύνω μόνο στους διαρρηκτές της περιφέρειάς μου και αφορά εμένα προσωπικά:

«Παιδιά, από κουταλάκι τζίφος. Δεν έχει μείνει τίποτα. Από χαλί, ένα που έχουμε μπροστά στην μπανιέρα και σκουπίζουμε τα πόδια μας.

Άν σας κάνει αυτό ευχαρίστως!»

Από το βιβλίο της «Από την Έλενα με χαμόγελο», Εκδόσεις «Κάκτος».

ΝΟΜΟΛΟΓΙΕΣ

Αριθ. 381/1987 Τμ. Γ'

Προεδρεύων ο κ. Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥ-ΛΟΣ, αντιπρόεδρος
Εισηγητής ο κ. Α. ΜΑΝΕΤΑΣ, αρεοπαγίτης
Δικηγόροι οι κ.κ. Γ. Θεοτοκάτος, Δ. Παπα-
κωνσταντίνου

Απόδειξη — Έγγραφο (μαγνητοται- νία) — Προσωπικότητα.

Η μαγνητοταινία αποτελεί κατά το ΚΠολΔ 444 αρ.3 ιδιωτικό έγγραφο· το παραδεκτό της ως αποδεικτικού μέσου κρίνεται με βάση το νόμο που ίσχυε κατά το χρόνο της σύνταξης (αποτύπωσης της φωνής) δεν προσκρούει στο άρθρ. 9§1 εδ. β' Σ και στο άρθρ. 57 ΑΚ και δεν αποτελεί παράνομο αποδεικτικό μέσο η μαγνητοταινία που προσκομίζει ο ένας σύζυγος, στην οποία αποτυπώνεται συνδιά-
λεξη του άλλου συζύγου, χωρίς γνώση του, που αποδεικνύει προσβολή της συζυγικής πίστης.

Επειδή κατά το άρθρ. 444§3 του ΚΠολΔ η μαγνητοταινία θεωρείται ιδιωτικό έγγραφο και λαμβάνεται υπόψη υπό τις προϋποθέσεις που λαμβάνονται υπόψη κάθε ιδιωτικό έγγραφο. Εξάλλου κατά γενική αρχή του διαχρονικού δικαίου συναγόμενη από τα άρθρ. 20 και 22 του ΕισΝΚΠολΔ, το παραδεκτό των αποδεικτικών μέσων κρίνεται κατά κανόνα με βάση το νόμο που ίσχυε κατά το χρόνο που έλαβαν χώρα τα αποδεικτέα γεγονότα, ειδικά δε των εγγρά-

φων από το νόμο που ίσχυε κατά το χρόνο της συντάξεώς τους. Τέλος το μεν άρθρ.9§1 εδ.β του ισχύοντος Συντάγματος, στο οποίο ορίζεται ότι «η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου είναι απαραβίαστη», ιδρύει ατομικό δικαίωμα έναντι της πολιτείας, η οποία υποχρεούται να απέχει από κάθε ενέργεια συνεπαγόμενη παραβίαση του δικαιώματος αυτού και δεν αναφέρεται στην προστασία αυτού έναντι των ιδιωτών, το δε άρθρ. 57 του ΑΚ αναγνωρίζει και προστατεύει το δικαίωμα του προσώπου στην προσωπικότητά του, στοιχείο της οποίας αποτελεί και το απόρρητο της ιδιωτικής του ζωής. Προκειμένου όμως για συζύγους, ενόψει του ότι κατά τις διατάξεις των αρθρ. 1386 και επ. του ΑΚ, όπως ίσχυαν πριν από την τροποποίησή τους από το ν. 1329/1983, ο γάμος συνεπάγεται την αμοιβαία υποχρέωση των συζύγων για κοινωνία του βίου των, στην οποία περιλαμβάνεται και το καθήκον προς τήρηση της συζυγικής πίστεως, υπό την ισχύ των διατάξεων αυτών ο καθένας από τους συζύγους έχει εξουσία στην προσωπικότητα του άλλου και συνεπώς και στην ιδιωτική του ζωή, εφόσον τούτο απαιτείται για την εκπλήρωση από τον άλλο της υποχρεώσεώς του αυτής και, ως εκ τούτου, δεν αποτελεί παράνομη προσβολή της προσωπικότητας του ενός από τους συζύγους, η παραβίαση της ιδιωτικής του ζωής από τον άλλο, όταν τούτο αναφέρεται στην τήρηση από εκείνον της ανωτέρω υποχρεώσεώς του και υπάρχουν δικαιολογημένοι λόγοι και εύλογες αφορμές. Έτσι μέσα στα προαναφερόμενα πλαίσια, ο καθένας από τους συζύγους δικαιούται να παρακολουθεί τις τηλεφωνικές συνδιαλέξεις του άλλου με τον εραστή του προς διαπίστωση της παραβίασεως της περί τον γάμο πίστεως και να προβαίνει στην

καταγραφή του περιεχομένου τους σε μαγνητοταινία. Κατά συνέπεια δεν είναι παράνομο αποδεικτικό μέσο η μαγνητοταινία στην οποία, με επιμέλεια του συζύγου που την επικαλείται και την προσκομίζει, αποτυπώθηκε, υπό την ισχύ των πιο πάνω διατάξεων του ΑΚ, συνδιάλεξη του άλλου συζύγου, έστω και χωρίς να το γνωρίζει εκείνος, με τρίτο πρόσωπο, η οποία μαρτυρεί προσβολή της συζυγικής πίστεως. Επομένως στην προκειμένη περίπτωση, το Εφετείο, το οποίο, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφασή του, προκειμένου να δεχθεί την αγωγή διαζυγίου του αναιρεσιβλήτου για μοιχεία της αναιρεσιούσης συζύγου του συνεκτίμησε μαζί με τα άλλα αποδεικτικά μέσα και μαγνητοταινίες, τις οποίες επικαλέστηκε και προσκόμισε ο αναιρεσιβλήτος, στις οποίες έχουν αποτυπωθεί, με επιμέλεια του αναιρεσιβλήτου, ύστερα από παρακολούθηση με κατάλληλα μηχανήματα, τηλεφωνικές συνδιαλέξεις της αναιρεσιούσης με τον εραστή της, Σ.Γ.**, που πραγματοποιήθηκαν το έτος 1978 από τις τηλεφωνικές συσκευές της συζυγικής οικίας των διαδίκων και του φαρμακείου της αναιρεσιούσης και στις οποίες διαλαμβάνονται ερωτικές μεταξύ τους διαχύσεις, φραστικές σκηνές συνουσίας και αναμνήσεις από συνουσίες τους, νομίμως έλαβε υπόψη τις μαγνητοταινίες αυτές ως αποδεικτικό μέσο. Συνεπώς ο πρώτος από το άρθρο 559 αριθ. 11 του ΚΠολΔ λόγος αναιρέσεως, κατά τον οποίο, κατά παράβαση των περί προστασίας της προσωπικότητας διατάξεων του Συντάγματος και του κοινού δικαίου, το Εφετείο έλαβε υπόψη του τις πιο πάνω μαγνητοταινίες, οι οποίες λήφθηκαν με υποκλοπή και χωρίς να το γνωρίζει η αναιρεσιούσα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Σύγχρονο μεταφορικό μέσο.
2. Αδένας του ανδρικού σώματος (γεν.).
3. Αντίστροφα... ευωδιάζουν. - Σημαίνει και «αμέσως». - Ξένος θεατρικός συγγραφέας (έργο του και το «Δεν πληρώνω, δεν πληρώνω»).
4. Αδελφός του Μίνωα και του Αιακού, μυθικός γιος του Δία και της Ευρώπης (χωρίς κατάληξη).
5. Συμπεραίνει και... καθαριέται. - Ασύμφωνος... αέρας.
6. Ξενικό γυναικείο όνομα. - Ρήμα,

- με την έννοια του γνέθω (αντίστρ.).
7. Νόστιμο όσπριο (γεν.). - Έγχορδο μουσικό όργανο.
 8. Δρα στη Β. Ιρλανδία (αντίστρ., αρχικά). - Ο πλανήτης μας (αντίστρ.). - Αρχικά κράτους της Μ. Ανατολής.
 9. Άρθρο (γεν.). - Υπόσχεται (αντίστρ.).
 10. Φημισμένα.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Μέρος του ρήματος.
2. Έχουν άμεση σχέση με το 6β ορι-

- ζόντια. - Αδελφός του Μωϋσή.
3. Σύμφωνο. - Άγγλος φυσιοδίφης που ασχολήθηκε με την καταγωγή του ανθρώπου (αιτ.).
 4. Κοκκαλάκια (καθ.).
 5. Και έτσι ο πεθαμένος. - Κατατίθεται.
 6. Ηρωίδα του Πάστερνακ.
 7. Ανεπηρέαστα από το θάνατο (αντίστρ.). - Άρθρο (αντ.).
 8. Υποθέτει (αντίστρ.). - Μαθηματικός όρος.
 9. Κοινά, συνηθισμένα, όχι δύσκολα (αντίστρ.).
 10. Σήμα κινδύνου. - Πλαίσιο πίνακα.

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Οριζόντια:

1. ΧΟΛΙΔΗΣ. - ΕΝ.
2. ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ.
3. ΛΑΒΑ. - ΑΤΑΚ.
4. ΑΠΥΡΟΒΛΗΤΑ.
5. ΡΧ. - ΙΚΟΝ.
6. ΙΟΚΙΔΙ.
7. ΡΑΝΣΙΜΑΝ.
8. ΑΡΘ. - ΜΑ. - ΑΙΑ.
9. ΠΟΤΑΜΙ. - ΟΣ
10. ΜΑΣΗΣΗΣ.

Κάθετα:

1. ΧΑΛΑΣΤΡΑ.
2. ΟΤΑΠ. - ΑΡΠΑ.
3. ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ.
4. ΙΛΑΡΧΟΣ. - ΤΗ.
5. ΔΑ. - ΚΙΜΑΣ.
6. ΗΝ. - ΙΜΑΜΗ.
7. ΣΤΑΛΙΔΑ. - ΙΣ.
8. ΗΤΗΚΙΝΑ.
9. ΕΝΑΤΟ. - ΙΟΝ.
10. ΚΑΝΑΤΑΣ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

- Ανθυπαστυνόμο Κωνσταντίνο Αλέστα Υ.Μ.Δ. Θεσσαλονίκης.

Οι προτάσεις σας είναι εμπεριστατωμένες. Δεν θεωρούμε όμως σκόπιμο να τις δημοσιεύσουμε εφ' όσον στείλατε στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου την αναφορά σας αυτή.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Η κ. Αναστασία Κωνσταντάρα ευχαριστεί θερμά όλους τους Αστυνομικούς του Α.Τ. Διδυμοτείχου για τη συμπαράσταση προς την οικογένειά της μετά το θάνατο του συναδέλφου τους, συζύγου της. Επίσης αισθάνεται υπερήφανη γιατί ο σύζυγός της εργάστηκε ανάμεσα σε τέτοιους ανθρώπους και συναδέλφους.

- Η κ. Εριέττα Κωνσταντακοπούλου ευχαριστεί τον αστυφύλακα Γεώργιο Ντάντο του Ελευθερίου, ο οποίος με κίνδυνο της ζωής του, αν και ευρισκόμενος εκτός υπηρεσίας, κατόρθωσε να συλλάβει τοξικομανή που είχε σπάσει το τζάμι του φαρμακείου της με πρόθεση να κλέψει наркωτικά.

- Η αστυφύλακας Γιούλη Ζιάγκου ευχαριστεί τους συναδέλφους της Αρχ. Π.Σ. Ιωάννη Κοζινάκη, αστυφύλακα Κωνσταντίνου Κουρπανίδη και τον αστυφύλακα Λεωνίδα Καραγιαννίδη που υπηρετούν μαζί της στο Α.Τ. Καβάλας γιατί έσπευσαν να την βοηθήσουν σε οικογενειακή της υπόθεση (ασθένεια της μητέρας της) σε νυχτερινές ώρες.

- Ο ιερέας Ιωάννης Μελισσάρης ευχαριστεί τους αρχιφύλακες Χρυσόστομο Αγγελόπουλο και Γεώργιο Κίσσα του Α.Τ. Καλαμακίου οι οποίοι την 20/10/88 βρήκαν και βοήθησαν τον παππού του κ. Χαράλαμπο Παπαχαλαλάρους που περιπλανιόταν στην παραλιακή λεωφόρο Ποσειδώνος λόγω αμνησίας.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΤΟΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟ ΡΟΥΜΠΕΣΗ

Όλοι εμείς, που, στα τελευταία 4 χρόνια, συνεργαστήκαμε στην Αντιμετώπιση της Κασετοπειρατείας με τον Αρχιφύλακα της Διεύθυνσης Οικονομικού Εγκλήματος της Δ.Α.Α.

Νοιώθουμε επιτακτική την ανάγκη να αποτίσουμε Φόρο Τιμής και Ευγνωμοσύνης, στη Μνήμη, αυτού του ΕΝΤΙΜΟΥ, ΘΑΡΡΑΛΕΟΥ και ΕΜΠΕΙΡΟΥ Αστυνομικού, που τόσο ξαφνικά και πρόωρα έφυγε από τη ζωή. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ, πόσα μάθαμε απ' αυτόν και πόσο μας βοήθησε (στα πλαίσια των καθηκόντων του) στο έργο μας... Γιατί ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΡΟΥΜΠΕΣΗΣ ήταν —πραγματικά— ένας ΚΑΛΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ.

Ελληνική Ομάδα της Διεθνούς Ομοσπονδίας
Φωνογραφικής Βιομηχανίας

Το περιοδικό «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» σας ενδιαφέρει. Γραφτείτε, λοιπόν, συνδρομητής.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

(Συνδρομή για ένα χρόνο (12 τεύχη): 1200 δρχ.)

ΕΠΩΝΥΜΟ

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΤΗΛ.

Ημερομηνία

Η πληρωμή της συνδρομής μπορεί να γίνει ταχυδρομώντας με απλή ταχυδρομική επιταγή 1200 δραχμές στη διεύθυνση:

(υπογραφή)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 175
ΑΘΗΝΑ 112 51

Απαρηγόρητοι οι συγγενείς των τριών αστυνομικών παραλαμβάνουν τα βραβεία από τον πρόεδρο της Ακαδημίας.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΑΝ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΤΟΥΣ

Βραβεία αυτοθυσίας, μετά θάνατον, στους αστυνομικούς Ιωάννη Γιαννακούλα, Ευστράτιο Φουντουλάκη και Χαράλαμπο Κώτση απονεμήθηκαν κατά την τελετή της ετήσιας απονομής βραβείων της Ακαδημίας Αθηνών.

Στις 9 Δεκεμβρίου στην προκυμαία του χωριού Καρδαμύλη Μεσσηνίας, ένα πελώριο κύμα «ρούφηξε» το περιπολικό στο οποίο επέβαιναν οι τρεις αστυνομικοί. Το περιπολικό χάθηκε μέσα στην κακοκαιρία, στην αφρισμένη θάλασσα, μαζί με τους τρεις συναδέλφους.

Οι συγγενείς των θυμάτων που παρέλαβαν τα βραβεία της Ακαδημίας δεν θα ξεχάσουν αυτή την πανηγυρική τελετή. Παρατεταμένα χειροκροτήματα και έντονη συγκίνηση απλώθηκε στην αίθουσα όταν παρέλαβαν, μετά θάνατον, τα βραβεία από τον πρόεδρο της Ακαδημίας Αθηνών κ. Γ. Μερίκα.

Μέσα στο μπλε βελούδινο κύλινδρο με την περγαμηνή έκλεισαν την πίκρα τους αλλά όχι και τα δάκρυά τους που κυλούσαν ασταμάτητα.

Τα βραβεία αποτελούν ατομική επιβράβευση για τους συναδέλφους μας που χάθηκαν αλλά και μια γενικώτερη αναγνώριση της αφοσίωσης στο καθήκον της ευσυνειδησίας και της αυταπάρνησης των πληρωμάτων των περιπολικών που πασχίζουν ασταμάτητα, μέρα - νύχτα, χειμώνα καλοκαίρι, με βροχές και ξεροβόρια να εξασφαλίσουν την τάξη και την ασφάλεια του τόπου μας και να προσφέρουν τη βοήθεια και τη συνδρομή τους σε εκείνους που κινδυνεύουν ή έχουν ανάγκη βοήθειας.

